

פאלם האמונה

הדרך הקלה להגעה לאמונה בברורא ובתורת ישראל. ולזרוז קבלת פני משיח.

קדמה

לפני זמן מה פגש אותו אדם ובקש מمنי בקשה "להוכיח לו שיש אלוקים" אם אפשר בכמה דקות כי הוא ממהר.

אמרתי לו שאני מוכן אך בתנאי שיווכח לי את "חוק היחסות של איינשטיין". הוא חיך ואמר נו ברצינות .. הרי יכח לי כמה שבועות להוכיח לך את העניין. תהיה רציני..

עניתי לו .. ומمنי אתה מצפה להוכיח לך בשניות "אלוקים כל כך גדול".

כדי להוכיח לך זאת צריך להבין שהאמונה היא פאלם. הפאלם הזה מורכב מכמה הוכחות . הוכחה מארכיאולוגיה, מדע, גבאות שהתגשו, היסטוריה, נצחיות עם ישראל וכו'. עד שאדם רואה את כל התמונה בצורה בהירה ואומר אכן יש אלוקים. לבן בספרנו זה נשתדל לגעת בכל החלקים של הפאלם ולאט לאט תושלם התמונה וההוכחה בברורא העולם.

אולם לפניו זה עליינו להקדים ולומר שבתורת החסידות כתוב שיהודי נולד עם אמונה ברורה ושבעית בברורא ובמתן תורה. והוא לא צריך שום הוכחות בכך.

משל למה הדבר דומה למחשב שmagiu עם התוכנה צרובה בתוכו. אך יהודי מקבל את "תוכנת האמונה" צרובה בתוכו.

אם בן נשאל איך זה שישנם יהודים שאומרים שאיןם מאמינים. התשובה לכך שבמו שבמחשב ישם וירוסים למןיהם שנבנסים מיידי פעם. אך יהודי שאיןו שומר על מוחו מדעות בזבזות ואונפורמציה מוטעית. וכן ממקלים שאיןם בשרים. או מתחאות שמתנגשות לו עם האמונה. מבנים לעצמו וירוסים רוחניים שפוגמים באמונתו.

אולם על כך אומר הרב מליבאווייש שבמו שבמחשב יש אני וירוס אך יהודי יש אני וירוס וזהי תורה החסידות שמנקה את מוחו מכל הדעות הבזבזות.

בכל מקרה מכיוון שיש דרישת תורה להאמין גם בשכל במגוון שכותב "וידעת היום" שיהודי צריך גם ידיעה שיש ברא לבן החלטנו לבתוב את הספר ולהביא את האדם לידיעה שכילת בברורא ובתורת ישראל שניתנה בהר סיני.

בספר זה נעבור צעד עד להגעת האמונה ובמידה ונרצה לשאול שאלות ניתן טלפון בסוף הספר להמשך ההתקשרות.

נתחיל עם הוכחות מתחום הארכיאולוגיה:

פפירוס איפור

בשנת 1820 קנה מוזיאון לידן בהולנד את הפפירוס שmobיבת את מבות מצרים ואת יציאת מצרים. מספרו הקטלוגי במוזיאון הוא 344.

-הפפירוס הוא תיאור של מסכת האירועים הקשיים, הכתובים על ידי בהן דת מצרי בשם איפור... והוא מתאר מהשתח את הנעשה.

(Rijksmuseum Van Oudheden)

נתחיל בתרגום הפפירוס ונראה את ההקלה למכות מצרים.

תרגום בתב הפפירוס: (עמוד 2 שורה 5) המתאר את מכת דם.

וניהי בדם בכל הארץ מצרים - מבה בכל הארץ, דם בכל מקום ....

זקְבָּבוּ פֶל הַפְּנִים אֲשֶׁר בֵּיאָר לְקָם - הַנְּהָר הוּא דָם!

ולא יָכֹלוּ מִצְרִים לְשַׁתּוֹת מִים מִן קַיָּר - אֲנָשִׁים מְחֻדִּים לְנִסּוֹת לְטֻעוֹם, אֲנָשִׁים צְמָאים בְּגַל הַדָּם .... אָבָוי אָלו הַמִּים שְׁלַנוּ זֹו (היתה) השמחה שְׁלַנוּ! מָה אָנֹחָנוּ יְכוֹלִים לְעַשּׂוֹת? הַכְּל אָבוֹד! (עמוד 2 שורה 10)

מכת דבר

הנה יד ה' הוויה במקנֶך אָשֵר בְּשִׁזָה בְּסֹסִים בְּחַמְרִים בְּגַמְלִים בְּבָקָר וּבְצָאן דָבָר בְּבָד מָאֵד – כל החיים, ליבם בוכה. הבקר גונח .... הדבר והחוליו שוכנים בכל הארץ... (עמוד 2 שורה 11)

מכת ברד

וּפְתַלְגֵ אֲשֶׁר אָרֶץ ... וַיְהִי בָרֵד וְאֲשֶׁר מַתְלָקַחַת בְּתוֹךְ הַבָּרֵד בְּבָד מָאֵד – שערם עמודים וקירות נשרפים באש. (עמוד 2 שורה 12)

וַיַּחַד בָּרֵד בְּכָל אָרֶץ מִצְרָיִם אֶת כָּל אָשֵר בְּשִׁזָה מָאֵד וְעַד בְּהַמָּה וְאֶת כָּל עַשְׂבַ בְּשִׁזָה הַכָּה הַבָּרֵד וְאֶת כָּל עַז הַשִּׁזָה שֶׁבֶר :

מצרים התחתון בוכה ... הארמן כלו נשאר בלי רוחיו. לו היה ראוי (אבל אין לו) חיטה ושעורה אוזדים ודגים. (עמוד 4 שורה 14)

וּפְשֻׁתָה וּפְשֻׁעָרָה גְּבֻתָה בַּי הַשְׁעָרָה אַבִיב וּפְשֻׁתָה גְּבֻלָל – התבואה נבחדה מכל צד .

וַיַּעֲזֹב אֶת עֲבָדָיו וְאֶת מִקְנָהו בְּשִׁזָה-הנה הבקר נעדר משוחרר, ואין מי שאוסף אותם. (עמוד 5 שורה 5)

מכת ארבה

וַיַּעַל הַאֲרָבָה עַל כָּל אָרֶץ מִצְרָיִם ... וַיַּבֵּס אֶת עַיִן בְּהָרָץ וַתַּחַשֵּׁךְ הָרָץ וַיַּאֲכִל אֶת כָּל עַשְׂבַ הָרָץ וְאֶת כָּל פָרִי הָעֵץ אֲשֶר הַזִּיר בָרֵד וְלֹא נוֹתֵר כָל יַרְקָ בְּעֵץ וּבְעֵשֶׂב בְּשִׁזָה בְּכָל אָרֶץ מִצְרָיִם-בָאמָת, כל מה שהוא נראה עד אتمול, נעלם. השדה בשאר ריק כמו לאחר הקציר של פשתן. לא נמצא פירות ולא ירקות ... רעב. (עמוד 5 שורה 12)

שעתוק של חכמתם בפסיפוס.

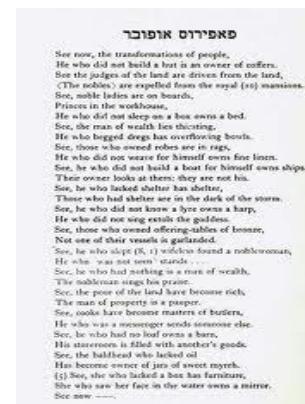
מכת חושב

וַיְהִי חִשּׁק עַל אָרֶץ מִצְרָיִם-הארץ בלי אוֹר. (עמוד 6 שורה 1)

מכת בכורות

וְקִוְתָה צַעַקָה גָדְלָה בְכָל אָרֶץ מִצְרָיִם אָשֵר בְמַהוּ לֹא נְהִיָתָה וְקִמְהוּ לֹא תְּסִף – צעקה גדולה במצרים, מעורבתה בקינה.

בַי אַיִן בֵית אָשֵר אַיִן שֶׁם מִת-מִי שְׁמַנִי אֲחֵי בָאַדְמָה נִמְצָא בְכָל מָקוֹם. (עמוד 9 שורה 2)

וַיָּקֹם פֶּרֹעַה לִילָּה הוּא וְכָל עֲבָדָיו וְכָל מִצְרָיִם וְתַחַי אֲצָקָה גָּדְלָה בְּמִצְרָיִם - בָּאֵת הַגָּדוֹל וְהַקָּטָן צַעֲקוֹ, הַמְלֻוָּה וְהַאֲם. האם זה סופו של האדם? בבר לא יהיה הרין ולא לידיה? ... הכל נהרס! בתי האדם נהפכו בהרף עין. (עמוד 9 שורה 5)

וה' הַקְּהָה כָּל בָּבּוֹר בָּאָרֶץ מִצְרָיִם מִבְּכָר פֶּרֹעַה הַיְשָׁב עַל בָּסָאָו עַד בָּבּוֹר הַשְּׁבִי אֲשֶׁר בְּבֵית בָּבּוֹר - בָּאֵת הַיּוֹם הַיְלִדִים הַנְּסִיבִים מוֹשְׁלְבִים לְרֹחֶבוֹת ... הַכְּלָא נָהָרָס. (עמוד 13 שורה 3)

וְתַחַזֵּק מִצְרָיִם עַל הַעַם לִמְהֹר לְשַׁלְּקָם מִן הָאָרֶץ בַּי אָמָרוּ (אם לא נשלח אותם בסוף) בְּלֹנְנוּ מִתְּמִימִים - בָּאֵת הַגָּדוֹל בָּמוֹ הַקָּטָן אָמָרִים: אַנְי חֹשֵׁב שָׁאַנְי עַלְול לְמוֹת. (עמוד 13 שורה 5)

למבה מצרים בביבליהם

אייפoor מתחאר גם שاذ קرتה מלחתת אדרחים בין המצרים: "אויך זה קרה לכל אדם להרוג את אחיו? למבה מצרים בביבליהם. (עמוד 14 שורה 5)

תיאור שהיהודים לקחו את כספם של המצרים בפי שבתו בפרשה.

"השפחות" (זהיינו העבריות), יצאו לבושות עם התכשיטים של המצרים, "זהב וספר, כסף ומלכית, סמוקים ונחותת ... תלויים על צוואריהם של השפחות. (עמוד 14 שורה 6)

היציאה מצרים ועמוד הענן (בפי שבתו בספר שמות)

, וכן נכתב שם: "בְּמֹות כְּפֹולָה שֶׁל אֲנָשִׁים יֵצְאוּ לְהַלְּחֵם בְּדִי לְהַצִּיר אֶת הָעָם שֶׁמְשַׁחֲחוּה (כְּלָוּמָר, הָעָם שֶׁהָלַבְּנוּ לְעַבּוֹד אֶת הָאֱלֹהִים). יוֹתֵר מַמְילִיאָן אֲנָשִׁים כְּבָר אִינְם בְּשֻׁוּחָה הָרְאִיָּה.... הַדָּבָר שֶׁנָּמַצָּא בֵין שָׁמִים לְאָרֶץ מַפְחִיד אֶת בּוּלָם .

קריעת ים סוף ואובדן מצרים בים

... הַדָּרֶךְ הַפְּכָה לְמַלְכּוֹת ... מִצְרָיִם נִבְנָה לְמָקוֹם שֵׁל שְׂפִיכַת הַמִּים, וְהַגִּבּוֹרִים נִתְפְּסָוּ עַל יְדֵי מֵי שְׁפָךְ אֶת הַמִּים ... הַאֲסִיאָתִים (יְהוּדִים שָׁבָאוּ לְמִצְרָיִם מַאֲיזָר אֲסִיה) הָגִיעוּ לְבָדָם עַד הַסּוֹף (שֶׁל הַיּוֹם ?) ... לֹא נִוְתַּר אֶחָד נִגְדָּם. בְּלִי הַשְׁבָּטִים מְחֻזָּק לְמִדְיָנָה הַתְּמִלָּאו פְּחָד ." (עמוד 17).

(דבר שהתרחש באשר טבעו בים סוף): "רָאוּ עַתָּה, הָאָרֶץ נִמְצָאת לֹא מַלְכּוֹתָה. רָאה, בְּלִי כּוֹחוֹת הַצְּבָא לֹא נִמְצָאים בָּמְקוּם ... בָּמוֹ צָאן תֹּועֶה לֹא רֹועֶה. " (עמוד 15 שורה 5).

ישנם עוד תיאורים אבל בנתים נסתפק בזה. ונאמר על עוד כמה פפירושים שמתעדים את יציאת מצרים:

1. פפירוש אייפoor שבבר הוזכר לעי"ל

2. בМОזיאון של פטרסבורג נמצא פפירוש נוסף, ששמו "Papyrus Ermitage" (מספר

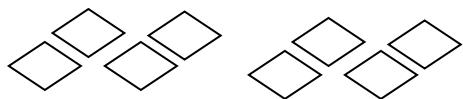
קטלוגי: 6116 ישר). הffffרוס נכתב על ידי מצרי בשם נפר-רעה (Nefer-rohu). ומתרח
את יציאת מצרים.

באשר הוא מתרח את עמוד האש שבתוֹרָה ואת היהודים באוּבִי הארץ. וכן כתוב:

"ראה האש הולכת גבואה גבואה בנגד אוּבִי הארץ".

3. עוד פפירוס נמצא במוזיאון הבריטי (מוזכר על ידי החוקר A. Gardiner JEA – עמודים 95, 109). ומתרח את כל התהילה

ניתן לראות גם בקישור הבא: <http://www.hidabroot.org/MediaDetail.asp?MediaID=9423>

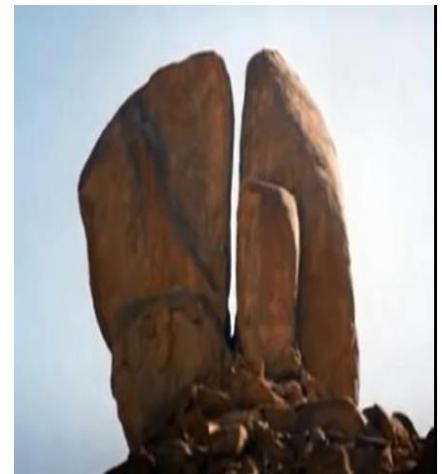

ממצאים ארכיאולוגיים על מסעות בני ישראל במדבר

1. החוקר רון ויאט מצא (וצלם) סלע בקועה בלב מדבר, עם סימנים ברורים שייצאו ממנה שטף מים רבים, אע"פ שאין מתחתיה ולא בכלל הסביבה מעינות ומקורות מים כלל.

והדברים מתאימים מאד לנס המתוור בספר במדבר ב י-יא: "וַיָּקְהֻלוּ מֹשֶׁה וְאַבְרָהָם אֶת הַקְּקַל אֶל פְּנֵי הַסְּלָע וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמַעוּ נֵן הַמְּרִירִים בְּמִן הַזֶּה נִזְכֵּר לְכֶם מִים: וַיָּרְאֻם מֹשֶׁה אֶת יְדֵךְ וַיֹּאמֶר אֶת הַסְּלָע בְּמַטְהֵהוּ פְּעָמִים וַיָּצַא מִים רַבִּים וַתִּשְׂתַּחַת קָעֵדָה וּבְעִירָם:

2. חפירות ארכיאולוגיות במדבר סיני (ב 1956) מראים כי במה מקומות היו מושבים באופן דמני על ידי מספר עצום של אנשים (דבר שנחשב בחידה גדולה בעיני ההיסטוריונים, בין שאזרחים אלו בבר היו מדברים החלוטין באותה תקופה), וקובעים החוקרים באטרים אלו, שסיבת לא ידועה אותם מתיישבים נטו מוקומות אלו בפתאומיות, ללא סימני מלחתה או סבנה. והדברים מתאימים להפליא עם מה שמספרת לנו התורה בספר במדבר ט, שהיהודים היו 40 שנה במדבר, וכאשר עננו הבודד היה נצרים באיזה מקום, היהודים היו חוננים שם ומתיישבים באוהלים, ובאשר הענן היה עולה בפתאומיות, ידעו היהודים שעלייהם לנסוע מיד יחד עם הענן. (ומהיבן היה להם לאכול ולשתות? מסופר בתורה שהיו אוכלים את "המן" שירד באופן ניסי מן השמיים, ושוחטים מבאר מים ניסי שלוווה אותם בכל מסעיהם). יש לציין שמקומות היישובים שנתגלו על ידי ארכיאולוגים, כגון "קדש ברנע", הם אכן מהמקומות המוזכרים בתורה (ספר במדבר פרשת מסע) שבהם חתיכבו היהודים במדבר. ההיסטוריון דניאל לוי. מסביר, שתקופת היישובים שנתגלו בחפירות הנזכרות, توأمת בדיקות לתקופה שיצאו עם ישראל מצרים. מעניין גם, שבאתרים אלו נמצאו בלי טהינה, דבר שתואם מאוד לתיאור בתורה על צורת הבנתה "המן" לאכילה במדבר: שטו קעם ולקטו בשחננו ברמתים או זכו במדקה (ספר במדבר יא).

הסלע שנמצא על ידי החוקר רון ויאט

3. החוקר יהושע עזיזון. מביא שנמצאו בלב המדבר הרבה קבוצות של שדות קבורה, לעיתים בריכוזים ענקיים. והדבר נראה בפלא בעיני כל חוקר, מי ומדוע עשו בית קברות ענקיים במרכז המדבר? והתשובה לכך נמצאת הן בתורה שבכתבן הן בתורה שבע"פ. והן בתורה שבכתבן, מסופר על כמה וכמה אירופאים, שכאשר עם ישראל חטאו במדבר, אלוקים הטיל עליהם מגפה ומתחו בהמוןיהם (לדוגמא עיין בספר שמוט לב כה: "וַיַּפְלֵל מִן הָעָם בְּשַׁלַּשֶׁת אֱלֹפִי אֲיוֹשׁ"). ובספר במדבר יא לאג: "וְאַף ה' חִרֵּה בָּעֵם וַיַּךְ ה' בָּעֵם מִפְּהָרֶבֶת". ויקרא את שם המקום והוא קברות הפטאניה פִּי שֵׁם קָבְרוֹ אֶת הָעֵם הַמְּתָאָזִים".

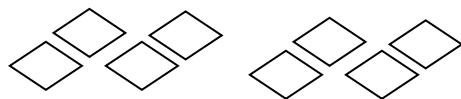

ובספר מדבר יד יד: "וַיְהִי הַמְּתָאָזִים בְּמִגְּפָה אֶרְבֶּכֶת אֶרְבֶּכֶת עַל ذְּבָר קָרְחָה". ובספר במדבר כה ט: "וַיְהִי הַמְּתָאָזִים בְּמִגְּפָה אֶרְבֶּכֶת וְעַשְׂרִים אֱלֹפִי"). ובתורה שבבעל פה מתואר ש אחרי

שמע ישראל חטא בחטא המרגלים, כל שנה (ביום ט' באב דווקא) היו מתים רבים מן העם.

4. החוקר עזיוון כתוב גם, שבאותם היישובים שבאמצע המדבר, היה מצוי שהగות של הבתים היו עשויים מענפים ולא מאבני, דבר שהוא מודר בהחלט. והנה פסוק מפורש בספר ויקרא בג: ”**בַּעֲשָׂתְּךָ תִּשְׁבֹּתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַזִּיאִי אַוְתָּם מִן־אֶרְצָם**”.

ניתן לראות עוד הוכחות מדהימות
באתר: <http://www.daat.ac.il/daat/tanach/maamarim/hatanach1-2.htm>

ונמשיך לעדות הבאה:

מקום קריעת ים סוף

בדצמבר 1998 החוקרים ביל פרוי ורונ ואיתם עם עוד 8 אנשים נסעו לחקר מיקום יציאת מצרים וקריעת ים סוף והיכנו נמצא מקום קריעת ים סוף.

ובן העלו במחקרם:

תחילה הם בדקו את התיאורים המקראיים הטוב, אך כדי להגיע ממדבר ים סוף לחוף הים בני ישראל היו צריכים לעبور דרך ואדי שעונה על התנאים הבאים:

1. שיהיה מוקף בהרים גבוהים שאין מהם דרך בריחה דבר שייגרום להם להיות "נובכים" ....
2. שיוכל להכיל במות של כמה מיליון אנשי על צאנם ורכוביהם.
3. שיוביל לחוף גדול דיו להכיל את כלם.

הואדי היחיד בסביבה שעונה לתיאורים בתורה, נקרא **ואדי ואטיר**.
והינו הנטייב היחיד שיוביל להכיל את הכמות האדירה של היוצאים מצרים, הוא מוביל ממדבר ים סוף ועד לחוף הים ...

תמונות של ואדי ואטיר

יוספוס פלאביו מוסיף לנו מידע בספרו "קדמוניות היהודים" ספר שני פרק: XV

לגביו רדיפה צבא פרעה אחרי עם ישראל הוא בותב:

"הם גם סגרו על המעברים בהם הם חשבו שהעבריים עשויים לברוח, ולירוח עליהם בין המזוק הלא נגיש והים... ובין הם לחצטו את העברים עם הצבא שלהם במקום בו רכס ההרים נסגר על ידי הים..."

החוף שבו התרחש נס קריית ים סוף

אם מחפשים במפת האזור, חוף גדול דיו להכיל לפחות 2 מיליון אנשים – מוצאים רק מועד אחד:

חוף נואיבה

העמודים

ב- 1978 התגלו 2 עמודי גרניט توأمiani משני צידי מפרץ ים סוף, אחד התגלה בחוף נואיבה שחלקו בתוך המים והבטב שהיה עליו בשחק כמעט לחלוstein, ואז הרוי נואיבה עדין הייתה בשטח מדינת ישראל, לאחר מכן העבירו את עמוד הגרניט ממש אל מעבר לבביש.

העמוד שהתגלה בחוף נואיבה

עמוד הגרניט השני נמצא באותו הצד השני של מפרץ ים סוף בצד של ערב הסעודית, על עמוד זה נשארו עדין בתובות בעברית שבליו את המילים:

מצרים, מתו, אדום, פרעה, משה, מים, ושם השם.

החוקרים צללו באזורי שלפי הנראה לעללה התרחשה חציית ים סוף, בולומר בחלק הדרומי של חוף נואיבה, ומצאו שם בתחום הים לאורך חציית בני ישראל את ים סוף, חלקי מרכבות שהיו כבר מוכסים בשכבות אלמוגים, ונדרש טיפול זהיר בהם כדי לראותם, אך עם ذات האלמוגים סייעו בנראתה לשימורם כל השנים.

בקראקעית הים נמצאו גלגים בעלי 4, 6 ו- 8 חישורים, רון הוציא מהמים ציר מרכבה שאליו היו מחוברים 8 חישורים של גלגלו, והביא אותו לבדיקה בקHIR אצל נאיף מוחמד חسن – מנהל העתיקות. נאיף מוחמד חسن בדק את חלק המרכיבה ומיד הודיע שמדובר במצא מהשושלת ה-18 של מצרים העתיקה, שידועה בתקופת שיעבוד עם ישראל למצרים.

גלגים שנמצאו ים בצד של חוף נואיבה

למטה – גלגלי זהב שנמצאו על ידי רון וואילט ב- 1988 ,
בשארו במעט מושלמים מכיוון שקשה לאלמוגים להיצמד לذهب

ולמטה לשם השווה – ציר מרכיבה שנמצא בקבר מצרי מאותה תקופה

מעניין שהחלקי מרכיבות עם זהב, נמצאו מצד המצרי של מפרץ ים סוף, ככלומר נואיבה, המקום שמננו הchallenge החזית ים סוף, והרי מרכיבות זהב שימשו לטקסים והוא שיבוכות ל"אצולה" של מצרים העתיקה ולא היו בנויות לקרב כמו המרכיבות האחרות, מה שהופך את מקום הימצאם להגיוני – ככלומר הגיוני שבראש הצבא שנבנשו ראשונים לים, היו אלה שמאומנים לקרב, ואילו ה"אצולה" ובני המלוכה יהיו בסוף והאחרונים להויכנס לים, ולבן בשहים "נסגר" עליהם, הם היו עדין קרובים לחוף נואיבה.

לפנינו תבליט עתיק של מרכיבה עם גלגלים של 4 ו- 8 חישורים

גלגלים וצירי מרכיבות נוספים

כמו כן רון מצא בקרקעית הים עצמות של סוסים ובני אדם: מימין – ירך של אדם מכוסה באלמודים שנבדקה באוניברסיטת שוטקהולם ונמצאה בירך ימין של אדם שהיה בגובה של כ- 170 ס"מ, ולידה משמאלי ירך אחרת לשם השווה

צלעות אדם

ביל פרוי ועוד חוקר צללו ודיב מהר גילו ציר של מרכיבה מבצבץ כ- 60 ס"מ מתחת החול, בשאליו מחוברים עדין, גלגל עם 6 חישורים שהוביל במובן בבר מבוסה באלמודים. כדי לוודא שאכן מדובר בחחלקי מרכיבות ולא בסתם אלמודים יפים, הם השתמשו בಗלאי מתחות שננתן קריאה חיובית לבב החלקים, מה שאומר שמתוחת לאלמודים יש חלקים עשויים מתחת.

המצאים שגילה ביל פריי

במה צולנים אחרים היו איתם, מצאו עוד גלגים ואף תאים של מרכבות, אך מה שייתר הדהים אותם היה מציאת עצם הירך של אדם ובמו בן ערמות של עצמות אדם, חלון מפוזרות וחלון מקובצות בתוך אלמוגים.

עצם הירך שהתגלתה

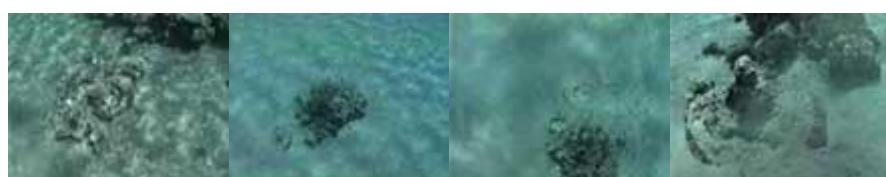
ב-מאי 2002 נערכו צילilot מחקר נוספת בעקבות הממצאים, על ידי קבוצות חוקרים שונות בראשותו של מארק קראסברג מנורוגיה ובין החוקרים היו ידועים במו: רוס פטרסון מאוסטרליה, וווקה פונטן משבדיה, מייקל רדמן ואחרון סן מבריטניה ותור לארסן מנורוגיה.

למרבה שמחותם בדיקוק היה באזרז ד"ר לנרט מולאר בשברותו מצלמה תת-ימית משובלת עם שלט רחוק והוא הצטרכ אליהם, כמו בן הצטרכו אליהם עוד חוקרים עם ציוד משובכלל לחקר תת-ימי.

הם שטו עם סירתם לביוון ערב הסעודית (ה עבר השני של מקום חציית ים סוף) הם הצליחו לעبور את הסימון של חצי הדרק (מנואיבה לערב הסעודית), הם צללו עם "אקסקליבר 1000" – מבשיר שמאפשר לגלוות לתוך קרקע ים.

בצלילה אחת בעומק 28 מטר, התגלו שרידים מכוסים אלמוגים, בדיק בגודל של גלגלי מרכבה. כמו כן התגלו עוד המון חלק מtaboth מוכסים אלמוגים.

לאורך כל הדרך מנואיבה לערב הסעודית התגלו עוד הרבה שרידים של גלגלי מרכבות בקרקע ים בצורה ישירה. מה שמאושש את הטענה שמסלול חציית ים סוף של בני ישראל היה מוחף נואיבה.

galgili מרכבות שהתגלו במעמקי הים.

עוד דבר מעניין מתkopפת יציאת מצרים.

יוסף החטוף

ונעבור לטעון נושא שהתגלה באוי "סהל" שבמצרים.

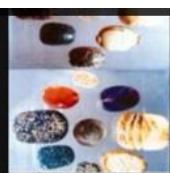
א. באוי "סهل" שבמצרים חקוקה על סלע בתובת, המספרת כי ביום המלך ג'וסר אירע רעב שנסמשך שבע שנים. המלך ביקש עצה מהכהן של ה"ווזיר" (משנה למלך) ששמו "אמחתפ". המלך הקדיש חבל ארץ נרחב לכהני הדת. שבע שנים הרעב מזכירות במובן את שבע שנים הרעב ביום יוסף. ב. בהמשך מסופר על חטוף בשם "אמחתפ" שהגיע למצרים והפרק משנה למלך. ומל את כל המצריים. וקנאה את כל אדרמות מצרים.
לפניכם תמונה הסלע:

עלפי החוקר המפורסם ויליאם במאמרו:

Wilson, the Tradition of Seven Lean Years in Egypt, in: Pritchard (ed.) ANET, Princeton 1969, pp. 31–32; Eggebrecht, Das alte Agypten, München 1984, p. 48.

ג. כמו כן נתגלו באזורי מטבחות מאבן ועליהם חקוק השם יוסף.

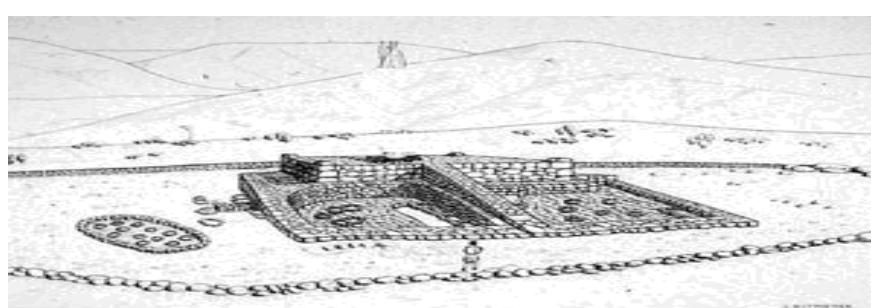
בין המטבחות (המכונות "deben") מצאו מטבחות שמצויר בהם דיוון של מישל, וכתו על המטבח שמו של המושל: "יוסף!"

בעת נמשיך לעוד הוכחה לאמיתות התורה מהעתונות בתאריך ד' סיון תשד"מ:

התגליה מזבח של יהושע בן נון על הר עיבל

ובכך תוכנן הכתבה:

התגליה מזבח התואם במדות המבנה המתואר בספר יהושוע. בנסיבות עיתונאים מסר הארכיאולוג הנודע פרופ' אדם זרטל מאוניברסיטת חיפה על תגלית רבת חשיבות בהר עיבל. עשרות חופרים מהארץ ומהעולם השתתפו בחשיפת המזבח. עם חשיפת המזבח אמר מר זרטל. יש עתה בידנו אישור למסורת המקראית. הוא הוסיף ואמר שבאזור המזבח לא התגלו שום צלמים ועובדת דירה. כמו כן נשמרו כל מנחות המתאים למקרא.

שרטוט המזבח בהר עibal

[בספר יהושע](#), ח, פסוקים לד-לד.

הר עibal והסבר על המזבח

אֶذ יבְנָה יְהוֹשֻׁעַ מִזְבֵּחַ, לְהָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, בְּהָר עַיְבָּל: פֶּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עַבְדֵּה, אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּקַטְבּוּ בְּסֶפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה--מִזְבֵּחַ אֲבָנִים שְׁלָמוֹת, אֲשֶׁר לְאֶהָנִיף עַלְלֵיכֶם בְּרַצֵּל; וַיַּעֲלֹו עַלְלֵיכֶם לְהָ, וַיִּזְבְּחוּ שְׁלָמִים. לְבָן כְּתָבָ-שָׁם, עַל-הָאֲבָנִים-אֶת, מִשְׁנָה תּוֹרַת מֹשֶׁה, אֲשֶׁר בְּתָבָב, לְפִנֵּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. לְגַוְלִי-יִשְׂרָאֵל וְזָקְנֵיו וְשָׁטְרִים וְשָׁפְטִים עַמְּדִים מִזָּה וּמִזָּה לְאָרוֹן נֶגֶד הַכְּנָנִים הַלְוִים נְשָׁאי אָרוֹן בְּרִית-הָ, בָּגָר בְּאַזְרָח-חָצִיו אֶל-מֻלְכָר-גְּרִיזִים, וּמְחַצִּיו אֶל-מֻלְכָר-פְּרִיעָל: פֶּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עַבְדֵה, לְבָרֵךְ אֶת-הָעָם יִשְׂרָאֵל--בְּרָאשָׁנָה. לְדֹא אַחֲרֵי-כֵן, קָרָא אֶת-בְּלִדְבִּרְיָה הַתּוֹרָה, בְּבָרְכָה, וּמְקַלֵּה--בְּכָל-הַקְּתוּב, בְּסֶפֶר הַתּוֹרָה. לְה לְאֶקְרֵה ذָבָר, מִפְלָא אֲשֶׁר-צִוָּה מֹשֶׁה--אֲשֶׁר לְאֶקְרֵה יהוֹשֻׁעַ, נֶגֶד פָּלָקָל יִשְׂרָאֵל וּפְנִישִׁים וּפְשִׁוףִים, וּמְגַר, כְּהֵלָה בְּקָרְבָּם.

נעבור להוכחות מדברים שהთורה כתבה לפני אלף שנים והתקיימו:

ויפו היהודים

בכל-אֲבִיהם מֵכָתַחְרֵב וְהַרְגֵּן וְאֶבְנֵן וַיַּעֲשֵׂו בְּשָׁנָאֵיהם כְּרָעִים: וּבְשָׁוֹשֵׁן הַבִּירָה הַרְגֵּן הַיְהֹודִים וְאֶבְדֵּךְ חַמֵּשׁ מֵאוֹת אַיִלִים

ואֶדְן

פְּרִישָׁנְדָּא

רְכָפָן

אַסְפָּדָן

פְּלָרָנָן

אַדְלָנָן

אַרְידָנָן

פְּרַמְשָׁנָן

אַרְיִסִּי

אַרְיִזִּי

וְלִזְנָן

עֲשָׂרָת

בְּנֵי הַמִּן בְּנֵדָה-מְרַתָּא צָרֵר הַיְהֹודִים הַרְגֵּן וּבְבָאָה לֹא שְׁלוֹחָ אַתִּידִים: בַּיּוֹם הַהְוָא בָּא מִסְפֵּר הַחֲרוֹגִים בְּשָׁוֹשֵׁן הַבִּירָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְטָר הַמֶּלֶךְ בְּשָׁוֹשֵׁן הַבִּירָה הַרְגֵּן הַיְהֹודִים וְאֶבְדֵּךְ חַמֵּשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֶת עֲשָׂרָת בְּנֵי הַמִּן בְּשָׂאָר מִדְּנִינָת הַמֶּלֶךְ מֵהָעָשׂ וּמִהָּשָׁאָלָתָן וַיַּנְתַּן לְךָ וַיַּהַבְּךָ בְּקַשְׁתָּךְ עֹור וְתַעֲשֵׂה: וַיֹּאמֶר אַסְטָר אַסְ-עַל-הַמֶּלֶךְ טֻוב יִנְתַּנוּ גָּסְמָהָר לְיִהּוֹדִים אֲשֶׁר בְּשָׁוֹשֵׁן לְעֹשֹׂת כָּדָת הַיּוֹם וְאֶת עֲשָׂרָת בְּנֵי-הַמִּן יִתְלֹvu עַל-הַעַזְנָן: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַעֲשֹׂת פָּלָן וְתַגְנְתָן דָת בְּשָׁוֹשֵׁן וְאֶת עֲשָׂרָת בְּנֵי-הַמִּן פָּלוּ: (אַסְטָר ۷)

נבואות מהתורה

נבואת המגילה לשואה:

נתחיל מהוכחות במגילת אסתר שנכתבה בסוףzman בית ראשון למללה שלושת אלפים שנה. המגילה בתובה בצורה רגילה עד שמגיעים לסיפור "עשרה בני המן" ואז מקבלים את עשרה בני המן אחד מעל השני שהມילה "וְאת" נמצאת מצד שמאל -ובכך נאמר:

בשאלות כמה שאלות מעניינות וקשורת על הקטע.

שאלה 1 – הקטע מתאר את הריגתם של עשרה בני המן – במו שבתו:

וּבְשָׁוֹשֵׁן הַבִּירָה, הַרְגֵּן הַיְהֹודִים וְאֶבְדֵּךְ–חַמֵּשׁ מֵאוֹת,

לאחר שהמגילה מספרת שהרגו אותם – אסתר שוב מבקשת מהמלך לתלוות אותם.

מדוע לאחר שהרגו אותם, מבקשת אסתר שוב לתלוות אותם? להלן בקטע:

ונִיחַדְתָּךְ עַד וְתַעֲשֶׂה. וְוַתֹּאמֶר אֶسְתֵּר, אֱמֶן-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב--יִנְתַּנוּ גַּס-מְחֵר לִיהוּדִים אֲשֶׁר בְּשָׁגֵן,

לְעֶשֶׂת כַּדְתִּיּוֹם; וְאֶת עַשְׂרֵת בְּנֵי-חֶמוֹן, יִתְלַוּ עַל-הַעֲלָמָן.

הרי כבר הרגו אותם וכי כדאי לבזבז שאלה כדי שיתלו אותם?

שאלת 2 – מדוע עשרה בני המן רשומים אחד מעל השני. ובצד מופרדת המלה **"וְאֶת"**. הרי היה מספיק שייהי ואו החיבור לדוגמא ואת פרשנדתא **בדלפון ואספטא** **ופורתא... וכו'**. מדוע המלה **וְאֶת** חוזרת על עצמה?

שאלת 3 – שימו לב למופיעות שלוש אותיות קטנות בעשרה בני המן בשמות :

פְּרִישְׁתָּא ת קטנה

ובשם:

פְּרִישְׁתָּא ש קטנה

ובשם:

כְּנָזָא ז קטנה

הצורך היוצר את המלה **תש"ז**. מדוע זה נכתב באותיות קטנות לפני אלף שנים ?

ובכן נעבר לתשובות המדמיות:

תשובה 1 – מסתבר שאסתר המלה מבקשת לתלוות עוד עשרה אנשים שייהיו צוררי ישראל בעתיד. לבן לאחר שהרגו אותם היא מבקשת על עוד עשר .

תשובה 2 – והעשרה אמורים להיות במקביל לעשרה בני המן. ולבן כתוב **וְאֶת** כדי לרבות עוד עשרה.

نبואות מהתורה

1	נאר	אייש
2	נאט	פרישׁנְזָא
3	נאט	וּכְלִיפָּה
4	נאט	אַסְפֵּרְגָּס
5	נאט	פּוֹרְזָהָא
6	נאט	אַלְכְּזָא
7	נאט	אַרְזְדָהָא
8	נאט	פּרֶמְשָׁלָהָא
9	נאט	אַרְבָּהָא
10	נאט	אַרְבָּהָא לִישָׂרָה

ובכן מי הם העשרה שאスター מבקשת לתלות בהמשך ההיסטוריה?

משפט נירנברג

בשנת 1946 הובאו 11 נאשמים, אדריכלי השואה הגרמני. למשפט הנקרא משפט נירנברג.

גזר דין נחטם להוצאה להורג בטליה.

יום לפני גזר הדין התאבד אחד הנאשמים. ולמחרת הובאו לתליה 50 נאשמים.

הפלא שבמקום שבו נשפטו היה עונש המוות אמרור להיות בכיסא חשמלי בפי שהוא מקובל. ואולם באורח פלא נגזר שיתלו אותם על קורת עץ. בדיקן בפי שביקשה אスター.

מעניין שהמלחים האחראוניות של אחד הנידונים שטריביכר היה – "היום חג פורים 1946 ליהודים".

וראה זה פלא – התאריך העברי שבו הם נתלו הוא לא פחות מאשר : **תש"ז**

בדיקות התאריך שמופיע במגילה באותיות קטנות בתוך שמות עשרת בני המן.

-פאלם האמונה-

תש"ז(5707) — 1946

תשרי											
SEP.-OCT.											
ב' 1	ג' 2	ה' 3	ו' 4	ז' 5	ח' 6	ט' 7	כ' 8	כג' 9	כט' 10	כט' 11	כט' 12
ב' 13	ג' 14	ה' 15	ו' 16	ז' 17	ח' 18	ט' 19	כ' 20	כג' 21	כט' 22	כט' 23	כט' 24
ב' 25	ג' 26	ה' 27	ו' 28	ז' 29	ח' 30	ט' 29	כ' 30	כג' 29	כט' 28	כט' 27	כט' 26

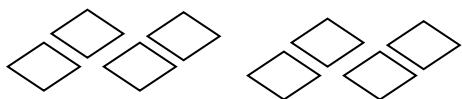
ולהלא כתע מהנבי יורק טוים של אותה תקופה:

שםו לב לנו המודגש שבו צעק שטריבר: "Purim feast 1946" חג פורים ליהודים 1946.

"Purim Feast, 1946" (a reference to a Jew-Baiter of fifth century BC who was hanged)

-רואים אלו נבואה מדහימה לפני שלושת אלפי שנה על צוררי היהודים מהשואה בצורה מדහימה ומדויקת.

נמשיך לגילוי מדහים נוספים

נבואה של הגمرا לשואה

(נקדים ונשים דגש שהרב מלובא בacz אמר שמי שנוטה תשובה מדוע היהת שואה הוא אדם אכזרי. כי אין שום הצדקה לבך. ואין אנו מביבנים מדוע זה קרה. כדי להבהיר זאת צריך לדעת את סוד גלגולינו בשמות. ואין לנו צratioנים להתעשם בבר.)

ובכן בעת נעבור לנבוואה מהגמרה במסכת מגילה בקשר לשואה. נסתכל על ציילום מסכת "מגילה" בעמוד ו'. (בידוע הגمراה בתובה בלשון ארמית).

גָּרְמָנִים

הגמר בותבת בשורה 4 מלמעלה:

כל העולם טל' נרמיה של אדור שאלמל תיזען מזרבי

תרגום:

הגמרה בותבת שרבי יצחק אומר – שיעקב אבינו מבקש מהבורה שיורחם על עם ישראל ויציל אותם מדינה שנקראת בשם *גרמניה שרצו להחריב את העולם

*רבי יעקב עמדין שחיו שנים רבות לפני השואה מתבן וכותב גרמניה במקומם גרמאניא על פי גמרא מקורה שיש בידו.

nbawot mautora

רואים אנו שבשבועה שנכתבה הגمراה לפני אלפיים שנה, עדין לא הייתה בכלל מדינה שקרו לה גרמניה. וגם אף אחד לא ידע שתקום.

ובגמרא מסכת מגילה דף ו' בתוב שתקום מדינה בשם גרמניה שרצה להחריב את העולם.

משמעותה הגمراה וכותבת:

תלה מאה קטר תנא איכא נרטמא אל
ארום

תרגום:

אם אתה רוצה להכיר מי זאת גרמניה הדעת תבודק ותראה מדינה שיש בה "תלת מאה קטרי תא" בלומר **300 נסיבות**.

בואו ונבדוק באנציקלופדיה העברית בערך גרמניה במה **נסיבות** היו לה?

והנה היציטוט עמוד 439 באנציקלופדיה העברית:

להתפוררות הפליטית של ג' היו תוצאות כלכליות מרוחיקות-לכת: **300 הנסיבות והערים החפשיות שמרו בקנות על עצמותן הכלכלית והכבידו על המסחר ע"י הטלת מכסים כבדים**. ג' יצא קצת לחלוטין מהמסחר העולמי, ואף לא לקחה חלק בהתפתחות הקולוניאלית, שבוצעה בידי שאר העמים הגדולים באירופה במאות ה-17–18. **אנצ. עברית ערך גרמניה עמ 439.**

רואים אנו איפה שהגمراה מנבאת לפני אלפיים שנה על גרמניה וכותבת שיש לה **300 נסיבות**.

עוד לפני שהמדינה זו נבראה.

ובכן מדהימה אותנו הגمراה וכותבת שיש לה **300 נסיבות** בצורה מדויקת להפליא.

לא 299 ולא 301. בדיק **300 נסיבות**.

רואים שרק בורא העולם שיוודע מה יהיה בהמשך ההיסטוריה יכול לכתוב דבר בזה.

במו כן בתוב שמדינה זו רוצה להחריב את העולם כולו.

-פאלם האמונה-

نبואות מהתורה

וידוע שגרמניה רצתה להכחד את כל העולם ולהשאיר חס ושלום רק את "גָזָע הארי".

-שוב נבואה מדהימה-

نبואה שהכוון המערבי לא יחרב

בשיר השירים שבכתב שלמה המלך מוזכר הכוון המערבי בפסוקים הבאים:
פרק ב.

הנה זה עומד אחר כתלנו, מושגים מן הפלננות, מציז מן החרכים. ענה דודי ואמר לי, קומי לך רצתי יפתני ולכי לך

בוחב המדרש הרבה פרשה ב, ט לפני אלף שנים:

זה עומד אחר כתלנו אומר על הפסוק שז; דרש הרבה:

"**אחר כתול המערבי** של בית המקדש - ששבע הקדוש ברוך הוא שאים חרב לעולם"

רואים אנו נבואה לפני אלפי שנים שהכוון לא יחרב..

וזאת למרות שירושלים נחרבה במא פעים עד היסוד.

ויתר מזה:

בפרק רבי אליעזר פרק ל' שנכתב לפני אלפי שנים על ידי רבי אליעזר בן הורקנוס מופיעים:

"חמשה עשר דברים עתידיים לעשوت בני ישמعال" :

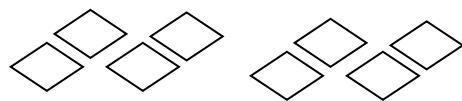
-פאל האמונה-

نبואות מהתורה

אחד מהם שיבנו מסגד בקדש הקודשים.

וראה זה פלא שדבר זה נובא לפני אלף שנים על ידי רבי אליעזר.

-רואים אנו שרק בORA העולם צופה ויודע מה יהיה בעולם במשך ההיסטוריה-

نبואה שפריצת המדע תגללה החל מ-1840

בעת נעברו לנבואה על ידי ספר הדזהר שאומר שתהוה פריצה בתחום המדע החל משנת 1840.

נראה את הכתוב בספר הדזהר בפרשת "וירא"

זהר וירא

ונבל שנים וששים של אלף הששי. תגנבר רה ותעללה
בטרוגות לזרחוק. ובשש מאות שנה לאלף הששי יופתחו
שער תחכמתה למעלה, וטעני תחכמתה למטה, ויכין עצמו
העולם ליכנס**באלף** זה. כארס רטכין עצמי ביום הששי
אחרי צהרים לובנסת שבת. כן נס בונה, וטמך בשנת
שש מאות שנה **לחיי נח וט'** נבקעו כל מעינות תהום רבד..

הזהר בOMB שבשנת ששה מאות שנה לאלף הששי שזה יוצא לפיה החישוב בצורה הבאה
במאה ה-18.

באמצע אלף הששי תהיה פריצה דרך
הדרגתית וגוברת עד שתגיאעה לשיאה
ב-ת"ד (ב-600) לאלף הששי
(1840 למנינום).

בוא ניתן קרדיט למדענים שאומרים שהעולם קיים מיליוני שנה ונשאל אולם היבן היה
המדע בכל כך הרבה שנים. ומדובר הוא לא התגללה במשך כל המילוני שנים. ודזוקא בזמן
שהזהר מנבא במאה ה-18 החל המדע להתפתח.

טבלה המראה את התפתחות המדע:

הבה ונראה רשימה חלקית של גילויים מדעיים, שנתגלו בתקופה זו:

- (**1805 למנינם**) – רעיון האטום (דლטון).
- (**1823 למנינם**) – החשמל (אמפר).
- (**1825 למנינם**) – נסחאות לה-פלאס.
- (**1830 למנינם**) – הטלגרף (ג'וזף הנרי).
- (**1833 למנינם**) – האלקטרומגנטיות (גאוס).
- (**1834 למנינם**) – גילוי יסודות האלקטרו-במיה (פרדיאן).
- (**1842 למנינם**) – חוק שימור האנרגיה (ג'ואלי).
- (**1842 למנינם**) – אפקט דופלר.
- (**1842 למנינם**) – הרדיום.
- (**1845 למנינם**) – המתמטיקה הבולאנית (הבסיס לשפות המחשב המודרניות).
- (**1850 למנינם**) – החוק השני של התרמודינמיקה – אנטרופיה (רוודולף קלואזיס).
- (**1857 למנינם**) – פריצת דרך בגילוי החידקים והחיסונים. (לוואי פסטר).
- (**1859 למנינם**) – הספרוטוקופיה (בונגן וקירכהוף).
- (**1864 למנינם**) – הדינמייט (אלפרד נובל).
- (**1865 למנינם**) – חוקי מנדל (טורשה).
- (**1866 למנינם**) – המערכת המחזוריית של היסודות (מנדייב).
- (**1873 למנינם**) – משוואות מקסול (אלקטرومגנטייקה).

נבואת הדזהר הקדוש על המהפכה התעשייתית

והנה הדזהר הקדוש מנבא שבאמצע/al השישי, תהיה פריצת דרך הדרגתית, יפתחו מעיינות החכמה, שתגיע לשיאו בשנת ת"ר (אמצע המאה התשע עשרה למנינם).

והיד עוד נטויה עד זמננו אנו...המחשב הסמארטפון וכו'

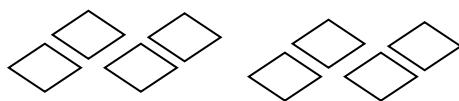
בספריו **תולדות האנושות** בותב החוקר הדגול...:

הנרייך ואן לון

חותם ימי דוד אוֹזֶר (בין 1801 ו-1840) געשהה המתקדמות רבת יותר בכל ענפי המדע מאשר ~~כל~~ שניים שעברו מאזו התבונן האדם לראשונה בכוכבים ושאל עצמו מניין הם באים

(בספרו: "תולדות האנושות" עמ' 321)

-מדהיהם-

גילוי הזמן המדויק של סיובב הירח

עתה נעבור לנבואה שמצינת את זמן סיובב הירח בצורה מדויקת עד אלףית השניה, על ידי רבן גמליאל בגמרא וזאת בלי שום ציוד מדידה – אלא רק על סמך מה שהתקבל במתן תורה.

ובכן מופיע בגמרא:

רָאשׁ הַשְׁבָּה בְּחֻ"א אָמֵר

לְהַם רָקֶן גַּמְלִיאֵל: כִּי מִקּוֹבֵלֲנִי מִבֵּית אָבִי אָבָא: אֵין חֲדֹשָׁה שֶׁל לְבָנָה פָּחוֹתָה מֵעֶשֶׂרִים וּמִשְׁעָה יּוֹם וּמִחְצָה וּשְׁנִי שְׁלִישִׁי שָׁעָה וּשְׁבָעִים וּשְׁלֹשָׁה חָלֻקִים.

אָמֵר רָبֵי יוֹחָנָן: מַאי

טַעַמָּא דָבֵי רָבֵי – דְּכַתִּיב "עֲשֵׂה יְרֵחַ לְמַזְעָדִים שָׁמֶשׁ יְדֻעַּ מִבּוֹאוֹ", שָׁמֶשׁ הַוָּא דִידֻעַ מִבּוֹאוֹ, יְרֵחַ לֹא יְדֻעַּ מִבּוֹאוֹ.

בואו ונבדוק מה שנאמר בגמרא:

אין חידושה של לבנה פחותה מעשרים ותשעה יומם ומחזה בלבד $= 29.5$ ימים.

ושני שלishi שעיה=720

ושבעים ושלשו חלקיים=73

נחבר בניהם ונקבל:

על פי קבלת חז"ל הזמן ממולד לモלד: כת' יומם יב' שעות, ותשצ"ג (793) חלקיים.

$$\frac{793}{1080} = [0.734259] \text{ ימים}$$

נוסיך 29.5 ימים נקבע 29.53059

בລອມ זም מולד הירח הו = 29.530590 יומ.

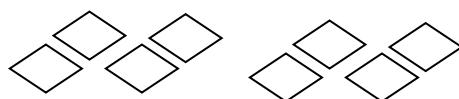
בוואו ונראה מה מצאו במנהל החל האמריקאי (NASA) אחרי בדיקות לויינים עם שעוניים אטומיים (שעוניים מדוייקים) ועם מכשור מיוחד.

162	4.2.1 Mechanische Daten der Planeten und Monde	[Lit. S. 163]
Umlaufzeit des Perigäums (rechtsläufig)	3 232 ^d ≈ 8,85 trop. Jahre	
Umlaufzeit des Mondknotens (rückläufig)	6 798 ^d ≈ 18,61 trop. Jahre	
Mittlere Bahngeschwindigkeit des Mondes	1,023 km/sec	
Mittlere Zentripetalbeschleunigung	0,272 cm/sec ²	
B. Mittlere Monatslängen in Ephemeriden-Tagen — Lengths of the mean months in ephemeris days (s. auch 2.2.4)		
Siderische Umlaufzeit (Fixstern — Fixstern)	27 ^d 321 661	
Tropische Umlaufzeit (Frühlingspunkt — Frühlingspunkt)	27 ^d 321 582	
Anomalistische Umlaufzeit (Perigäum — Perigäum)	27 ^d 554 551	
Drakonitische Umlaufzeit (Knoten — Knoten)	27 ^d 312 220	
Synodische Umlaufzeit (Neumond — Neumond)	29 ^d 530 589	
Die Zahlen für die Monatslängen sind mittlere Werte, entsprechend den Brown'schen Mondbahn-Elementen; die wirklichen Werte können um große Beträge davon abweichen:		
Länge des siderischen Monats	≈ 7 ^a	Variationsbereich Hauptursache Sonnenstörungen
Länge des synodischen Monats	≈ 13 ^b	Exzentrizität der Mondbahn
Astronomy And Astrophysics Loudolt Börnstein Group vol 1 Sec 2.2.4 Ser Ed. KR Hellwege. vol, Ed:44 Voigt. Sprüng, Berlin (1965)		

שיםו לב במספר: בדיק המספר שהתורה אומרת ללא שום McBשור. ורואים שיש הפרש קטן. של כמה מיליוןיות השניה.

לאחר כמה שנים שיגרו הגרמנים לווין שבדק ذات והגיעו לתוצאה יותר ויותר קרובה למזה שבכתוב בתורה.

אד רואים מכאן שرك בורא העולם יbole לחת נתונים באלה מדוייקים.

نبואה שבני ישראל ישמרו ברית מילה

כעת נעבר לנבואה בעניין ברית המילה:

בידוע שם נשאל אדם ונאמר לו –
יבוא יום ועם ישראל לא ישמר תורה
ומצוות –

איזה מצווה ניראה לך שהם בכל זאת
קיימו בזמןנו אנו?

האדם בטח יחשוף על מצווה שאולי
הגינוית כגון "נטילת ידיים" או
כיבוד אב ואם.

אבל בטח מצוות מילה שבה חותכים
לילד רק מבשרו. וירד דם וכולם
חווגים על רבע עופ.

את המצווה הזאת אף אחד יעד לומר.

והנה ابو רואים שבימנו אנו ישנים אנשים שאינם מצווה אחת. ואולם את
מצוות מילה הם דוקא מקיימים באדייקות.

והנה ابو רואים לפני אלפי שנים שהتورה מנבאת זאת בספר זכריה:

אם את, בדם בריתך - שלחתיאסיריך מבור אין מים בו". (זכריה ט,יא).

וכتب על זה הרמב"ן בפייחו על שיר השירים:

"רמז בכאן על עקבות משה החור כלו חייב, ותשכח תורה מישראל ותרביה
החויפה והעדות, כדכתיב "מבר אין מים בו", ולא ישאר בידם רק מצוות מילה".

-שוב נבואה מדמיינה-

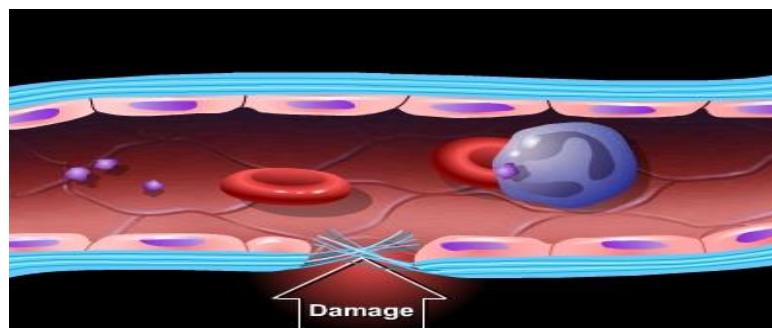
במשיך לגילוי מסעיר בעניין ברית המילה:

זמן קרישת הדם המהיר ביותר של אדם בחיו זהה בזמן הברית:

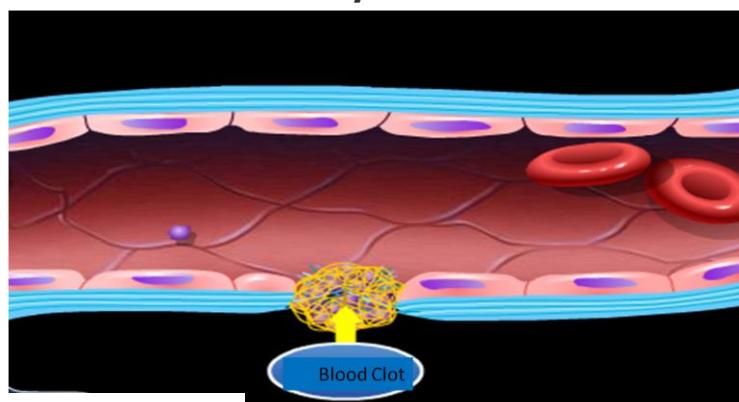
ד"ר איליה אברהמוב (אסיה, ברק ג עמ' 384) במאמרה "בעיות קריישה ודמום בילוד":

"מנגנון הקריישה תליי בקבוצת חלבונים הנוצרים בכבד, אשר נקראים 'גורמי קריישה' או 'פקטורי קריישה'. גורמים אלה מסוימים במספרים הרומיים (XII-IX-III-I), והם מפעילים זה את זה בשרשרת [בעזרת אנזימים] עד לקבלת הקרייש הייצב המקרא 'יפברן'. בימים הראשונים אחרי הלידה אין הכבד בשל עדין לפעולות זו, וברור שאים יכול לעמוד במעטפת יתר של פעילות כירורגיית. [דבר] היכול לגרום למותו של התינוק עקב דם מסיבי, אלא יכולתו של התינוק להתגבר על הדם הזה. באופן פיזיולוגי עד גיל 8 ימים הכבד מתחילה להתאושש, הוא הולך ומתגבר, ותיפקדו משותפים, ובגיל 8 גורמי קריישה הופכים להיות מקסימליים, (ד"ר גיאנס ארמנד קויק)."

לפני קריישה

אחרי קריישה

نبואות מהתורה

-רואים אנו שرك בורא העולם צופה ויודע למה הוא נתן את המצווה ביום השminiי-

תיבת נוח

חוקרים מצאו את תיבת נח על הרי אררט

חברי משלחת של חוקרים מצאו בהרי אררט הם שרידי התיבה, אליה נבנשו בעלי החיים בעת המבול. בטורקיה ביקשו להבריך על המיקום ב"אזור מורשת עולמית"?

מצאו את שרידיה של תיבת נח – בך סיפרה הבוקר (שלישי) בהתרגשות קבוצת חוקרים טורקיה ומספרון. לדברי חברי הקבוצה השרידים נמצאו על גבי הר אררט שבטורקיה, בגובה 5,000,4 מטר. אררט, המוזכר בספרות המקראי, הוא הר געש בבויה הנמצא בשטחה של טורקיה בין גבולה עם אירן.

בקבוצה טוענים כי הם הצליכו לאתר שרירות מתיבת העץ, לאחר שדגמו פיסות מבנה שהתקבלה על ההר. על פי תוצאות בדיקת המעבדה, ניתן לתארך לשענותם את פיסות העץ כבננות 4,800 שנים. "רמת הביצחון שלנו באמיתות הממצאים היא 99.9%", אמר יונג ווינג-צ'ונג, במאי סרטיים תיעודיים מהונג קונג, אחד מ-15 חברי המשלחת.

לעתנו, במבנה שאוחר ניתן לזהות מספר תאים – עבור סוגים שונים של בעלי חיים – וכן גם קורות עצם שהפרידו בין המפלסים. באשר לאפשרות שהשרידים אינם אלא שרידי של אחר התיישבות אנושי קדום – גילוי מרשימים לא פחות, אך שונה לחלוטין – טוענים בקבוצה כי מעולם לא נמצא שרידים להתיישבות אנושית בגובה רב כל כך.

המידות תואמות אחת לאחת הנאמר בספר בראשית פרשת נוח. יונג אמר כי בעקבות ה גילוי, הרשות המקומית באזורי יבקרו ממשלת טורקיה לפנות לאונסק"ו כדי שזו תבריך על האזור באתר מורשת עולמית. זאת גם במטרה להגן על שלמות האתר במהלך החפירה הארכיאולוגית הצפויה. לאור האזכור התנ"כ, לפיו נחה התיבה "על הרי אררט" (בראשית ח', פסוק ד'), חוקרים רבים ומגלי ארצות מבקשים מזה מאות שנים לאתר את ההרים האמורים באזורי טורקיה.

נבואה שעם ישראל לא ייחד.

לאורך כל ההיסטוריה ניסו עמי העולם להכחד את עם ישראל. אולם ראה זה פלא. למרות שהוא עם קטן ומולנו עומדים מאות מיליוןים של אויבים ומאות מיליוןים של שונאים אנטישמיים. בכל זאת עם ישראל עומד וניצב.

אומר הנביא ירמיהו **לפנֵי אֱלֹהִים בְּפִי שָׁמְפִיעַ בְּתַנּוּן:**

בזה אמר יהוה נתן שמש לאור יומם חקמת ברם ובכוכבים לאור לילך, אם ימשו בחקים קאלה מלפני נאם יהוה גם צרע ישראל ישפטו מחיות גוי לפניהם כל קימים.

כמו שగשמי השמיים לא יכולם להפסיק מפעולתם. כך עם ישראל לעולם לא יכחז.

וממשיכים בספר ויקרא כ"ז :

ואף גם זאת בהזאתם בארץ איביהם לא מסתתם ולא געלתיהם לכליתם להפר בריתם אם כי אני יהוה אליהם:

רואים איפה שהתורה מבטיחה בספר ויקרא שהבורה לא יכולה לעולם את עם ישראל.

(Mark Twain, Harper's Magazine,
Sept 1899)

כך מתאר זאת הסופר האמריקאי מרק טווין

המצרים, הבבלים והפרסים על ומלאו את העולם בשאון הדר ויפעה, עד שהועם הזוהר והם שקעו ועברו מן העולם. היוונים והרמאנים הלכו בעקבותיהם. עירrho רעש עצום ונעלמו. עמים אחרים הופיעו, נשאו ברמה את לפידם לזמן מה, אך הוא נשרף באש של עצמו ועתה, הם יושבים בצל, או אבדו בכלל.

היהודי ראה את כולם, הכה את כולם, והוא ריים מה שהוא מאמין. אין מראה סימני שקיעה, לא האטה בכישורי, וערנות לא קהתה. כולם בכפי תמורה בעולם, מלבד היהודים. כל הכוחות חולפים אך הוא נשאר. מה הוא סוד נצחיותו?

-פאלם האמונה-

בך מתאר הפילוסוף הרוסי ניקולאי בָּ נצ'חות ישראלי

ניקולאי ברדייב

"... אומנם, לפי הקייטריוון המטראלייסטי והפוזיטיבי, צריכה היה אומה זו (העם היהודי) מזמן לעبور מן העולם. קיומה רוא תופעה מיסטורית ומופלאה, המUIDה כי ח' אומה זו מתחנלים בכוח גזרה קדומה..."

(הפילוסוף הרוסי, ניקולאי ברדייב 1936, משמעותה של ההיסטוריה עמוד 7-86).

ובך מתאר הסופר לב טולסטוי:

לב טולסטוי

"מה זה יהודי? שאלה זו אינה מזורה כפי שהיא יכולה להיות מתחילה. הבה נראה איך מן יצור מיוחד הוא זה, שכל שליטי עולם כל העמים העליבוהו ודיכאוו וגירשוו ורמסחו, רדפוו, שרפוו, והטביעו, והוא, על אף ועל חמתם, ממשיך לחיות ולהתקיים. מה זה היהודי - שלעולם לא הצליחו לפתחם בשום פתרים שבימים שמדכאיו הציעו בלבד שיתנחש לדתו ויטוש את אמונת אבותיו.

יְהוּדִי — הַמַּטְמֵן סְמֵל הַנֶּצֶחֶת. הוא שלא יכול להשמידו לא טבח ולא עינויים; לא אש ולא חרב האינקוויזיציה לא הצליחו להכחידו. הוא אשר ראשן בישר דבר ה', הוא אשר זמן רב כל-כך שמר על הנבואה ומסרה לאנושות כולה. עם זה לא יכול להיעלם.

יהודי המנצח - הוא התגשמות הנצח.

(לב טולסטוי, - לונדון 1908)

-רואים אלו ש רק בORA העולם צופה ויודע מה יהיה בעולםakash במשך ההיסטוריה -

עוד נבואות שהתגשמו :

נפילת בבל ושלא תובל להיבנות יותר:

הנביא ירמיהו מנבא:

וְהִיְתָה בָּבֶל צָבֵי מַמְלָכֹת טְפָאָרָת גָּאוֹן פְּשָׁדִים בִּמְהֻפְּבָת אֱלֹהִים אֶת סְדָם וְאֶת עַמְּרָה: לֹא תִשְׁבַּב
לְגִנְצָח וְלֹא תִשְׁבַּן עַד דָּוָר וְדָוָר (ישעיהו י"ג, ירמיהו נ')

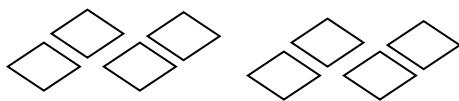
וְאָמָרָת יְהֹוָה אֲתָה דָבָר אֶל הַמּוֹקָם הַזֶּה לְהִכְרִיתָן לְבָלָתִי הִיּוֹת בָּוּ יֹשֵׁב לִמְאָצָם וְעַד בָּהָמָה
בְּיַעֲמֹדָת עַזְלָם תְּהִי:

ובכן מתוך האינציקלופדייה:

"בבל – עיר זו, שהיתה במשך אלף השני והאלף הראשון לפנה"ג בירתן של אימפריות
שונות, לא נשאר منها היום אלא שדה חורבות נרחב על שפת נהר פרת מזרחו, כ-34-
ק"מ מדרום לבגדאד.

אלבסנדר הגדול, התאפשר בכל מאמץ בוחו לשוב ולבנות את חרבות בבל, וייעビיד, עשרה
אלפים איש עבודה גדולה לבנותה ולהשيبة לקדמותה, אך פתאום עלה עליו הכוורת וימת
בחצי ימי חלדו ולא בצע את אשר יזמ לעשות: הוא חפש לרפא את בבל, אך היא לא
נרפתה: "בְּיַעֲמֹדָת עַזְלָם מִשְׁפְּטָה וְנִשְׂאָה עַד שְׁחָקִים" (ירמיהו ב"א, ס') (הראל – קלמן
שולמן)

ד"ר פנחס ביברפליד Pg, 22 Universal History,

פייזור עם ישראל בין הגויים בכל העולם:

ובך בותבת התורה:

"והפיצו ה' בכל העמים, מקצה הארץ ועד קצה הארץ". (דברים בח, סד)

ובך מתוך האינציקלופדייה:

אחרי חורבן בית-שני התפזר עם ישראל בעולם. ובניו ננדדו ממקום למקום, ומן ארץ לארץ, ולכל קצווי תבל הגיאו. גם אם היו עוד אי אילו מקומות שלא היו שם יהודים, הרי בתקופה האחורה גם לשם הם הגיעו. במלחמות העולם האחרון, הוגלו וננדדו פלייטי החרב היהודים עד לפינות הנדחות ביותר בעולם, לקצווי סיביר וגם למרכז הרחוק, לסין ויפן, ואף עד הפיליפינים ואינדונזיה הגיעו, אין ארץ בעולם שאין בה יהודים! בספר "הפוזרה היהודית" מסכם את הדברים ומסיק:

-רואים אנו שרק בורא העולם צופה ויודע מה יהיה בעולם במשך ההיסטוריה.

נצחיות תורה ישראל:

וְאֶנְיָן דָּתָת בְּרִיתִי אֹתֶם אָמַר יְהֹהָ רֹוחֵי אֲשֶׁר עַלְיכָ וְצָבְרֵי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִיק לֹא יִמּוּשׁו מִפְּיק וּמִפְּיִ זָרָעָק וּמִפְּיִ זָרָעָק אָמַר יְהֹהָ מַעֲקָה וְעַד עַזְלָם: (ישעיהו נ"ט, בא).

הייןרייך הינה 1830 : היהודים יכולים להתנתקם בקלות, שאבדו את ירושלים ואת בית המקדש ואת ארון הברית ואת כל הذهب והתחבשיטים של שלמה מלך. אבידה בזאת היא קלת ערך בהשוואה אל התנ"ך, אוצר נצחי זה שהצלילו. הם חיים במחיצת הספר הזה, בו הם מקיימים את זכותם האזרחית, מכאן אי אפשר לגרש אותם, ואין באן לבוד להם, באן הם חדים ונערצים. מתוך שהשקייעו עצם בעיון בספר זה לא הרגישו אלא מעט בשינויים שהתרחשו משביב להם. עמים התרוממו ונעלמו, מדינות פרחו ונבלו, מהפכות טערו על פני האדמה והם, היהודים היו מורכבים על פני ספרם ולא הרגישו כלל מוסף הזמן שעבירה על ראשיהם.

הארץ תהיה שוממה כל זמן שעם ישראל לא יהיה בה:

אומרת הגדרא במסכת סהנדרין :

ואמר רבי אבא אין לך קץ מגולה מזה שנאמר :

שנאמר: 'וְאַתָּם הָרִי יִשְׂרָאֵל עַנְפֶיכֶם תְּפַתַּנו וְפָרִיכֶם תְּשַׁאוּ לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם לְבָזָא' (יחזקאל לו,ח)."

בלומר בשיחדרו עם ישראל לארצם הארץ תחיל לפורח ולחתת יבולה.

במשך כל הדורות ניסו עמים כובשים ליישב את ארץ ישראל אך ארץ ישראל עמדה שומה ללא יכולת להניב תבואה.

רק שעם ישראל הגיעו לארץ התחלת הנקיב פרות עד שאפיקו בנגב מגדלים היום עגבנייה.

-רואים אנו שרק בORAה העולם צופה ויודע מה יהיה בעולם במשך ההיסטוריה -

ונסו להשמיד את העם היהודי, אך לעולם לא יצליו.

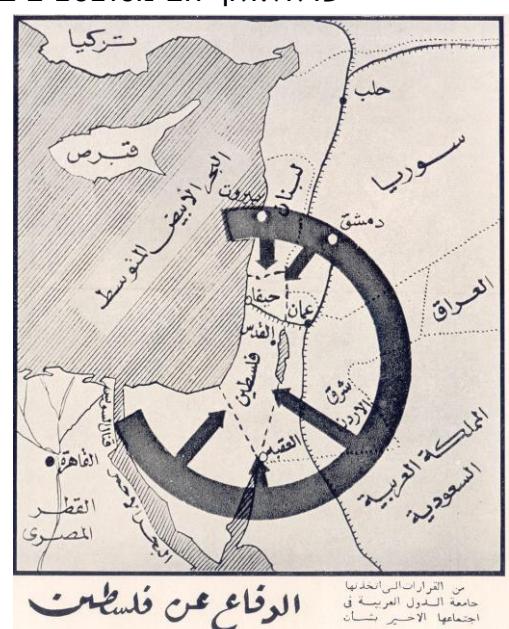
מסביבנו כל כך הרבה אויבים עם נשק קטלני. ובכל זאת אינם יכולים להשמיד את ארץ ישראל. ואף הם מסוכסבים ביןם לבין ארצם.

רק לפני מספר שנים היו מדינות ערביים עם נשק שמופנה לביוון ארץ ישראל. והיום הם נלחמים ביניהם לבין עצמם באורך פלא.

שנתה הערבאים אלינו, כאשר יש להם חמישים מדינות משליהם, והם חפצים בחלוקת הארץ הקטנה שלנו במדרכה התיבונן.

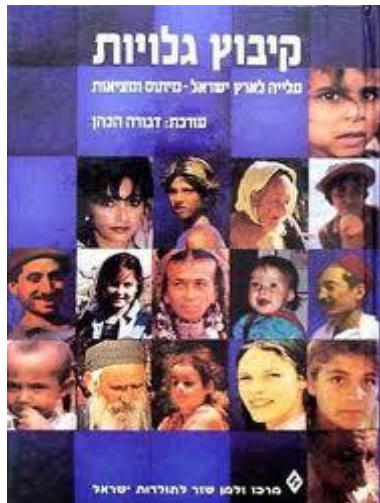
ההשגהה העליונה ניברת לאורך כל התקופות בעם היהודי, הנבדל והשונה מכל עם אחר.

כל ניסיון להשמיד את העם הקטן עם כוחות מוגברים על ידי אויבינו לא צלחו.

עם ישראל ישוב לארצו מכל רחבי העולם

**ושב ה' אל-היך את-שכונות ורחמיך ושב וקצת מבל-קעמים אשר הפיצך
ה' אל-היך שמה". (ספר דברי)
תשלו בארץ עשרה אנשים על ארץ מוצאים וכולם יאמרו לכם שם
ממושׁא אחר. אחד פולני אחד מטורכיה אחד ממרוקו אחד מהולנד
וכו'. מכל קצוות תבל.**

ואכן עם ישראל הגיעו לארצו מכל התפוצות, למקום שחרור והפוך
למקום רוחני.

ומעניין גם שכולם הגיעו אחרי כל בר הרבה שנים עם אותו ספר
תורה.

-רואים אנו שרק בORAה העולם צופה ויודע מה יהיה בעולם משך ההיסטוריה -

האם מותר להשאיר גויים בארץ – ומה יקרה אם נשאיר אותם באן בארץ ישראל

בספר בדבר בתובים הדברים הבאים:

ב זידבר יהוה אל-משה, בערבת מזאב, על-ירדן ירחו, לאמר. נא דבר אל-בני ישראל,
ו אמרת אליהם: כי אם עברים את-הירדן, אל-ארץ בצעו. נב והורשעתם את-כל-ישראל
הארץ, מפניכם, ואבדתם, את כל-משביהם; ואת כל-צלמי מסביהם תאבדו, ואת כל-
במומיים תשמידו. נג והורשעתם את-הארץ, וישבתם-בה: כי לך ננתני את-הארץ,
לירשת אותה.

. הנה אם-לא תזריעו את-ישבי הארץ, מפניכם – וקיה אשר תותירו מהם, לשבים
בעינייכם ולצניהם בצדיכם; וצררו אתכם – על-הארץ, אשר אתם ישבים בה.

הכתב אומר לעם ישראל לסליק את כל יושבי הארץ
הגויים מכל הסוגים.

אחרת הם יהיו לצניניהם בעינייכם – כלומר יגרמו לכם

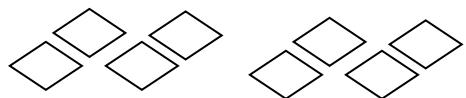

-פאלל האמונה-

צער וינסו לחת את הארץ מכם.

ועיננו הרואות שדה מה שקורה היום על ידי האויבים הקיימים שגרים בארץ ובסביבותיהם את כל הפיגועים לא עליינו שחווינו על ידם בארץ ואת כל הצער שם גורמים לנו. עד שאפילו הם יושבים במקום הבי מקודש לנו.

נבואות שהתגשו על ידי הרבי מלובאבעץ

מלחמת ששת הימים

לפני מלחמת ששת הימים הרבי הכריז שאין מה לחוש. והכוטל המערבי בקרוב יהיה בידנו.

(<http://www.chabad.info/newvideo/video.php?id=3917>)

מלחמת יום-הביברויים

הרבי בינס ילדים שיאמרו תהילים ליד "הכוטל המערבי" ואמר מלחמות ישראל סופן ניצחון.

ראה וידאו באתר: <http://www.mashiach.org.il/time/rebbe.html>

העליה מרוסיה:

בשנת 1987 קרא הרבי לממשלה ישראל לבנות בתים ולהעניק לעליה גדולה של יהודים מרוסיה. ולאחר שלוש שנים אומתה הנבואה והחל גל עלייה גדול מבירת המועצות.

גפילת ברית המועצות:

בשנת 1990 תש"ג אמר הרבי שראשי התקבות תש"ג הם **תהיה שנת ביסים**. ואמר "שחומת רוסיה" טיפול והיהודים יצאו מברית המועצות. ואכן כך קרה.

מלחמת המפרץ :

הרבי אמר **שאין צורך בשום מסכום** ואמר שאין מה לחוש מעירק. אף הורה לאנשים להגיע לארץ ללא שום חשש. ואכן נבאותיו התממשו ובכל הטילים שהגיעו מעירק לא גרמו לפגיעה באנשיים. דוגמה לאחד הניסים שבמארגן הגז שבצומת גלילות חלה תקלת ובכל צנורות הגז נסגרו ביממה לפני שנפל טיל במקום.

49 טילים ששוקלים טוננות נפלו על מרכדי הערים הצפופים ללא פגיעה ישירה אחת בנפש אדם.

הסכם השלום:

הרבי אמר שאסור לעשות שום הסכם עם העربים. ואף אמר שדבר זה יכול להביא את העربים לפיגועי מיקוח, ואכן כך היה.

(הכל מתועד ב**YOUTUBE** – יש לכתוב הרבי ומלחמת המפרץ)

מדע

גיל העולם

ידועה השאלה כיצד התורה אומרת
שגיל העולם הוא בערך חמישת
אלפים שנה ואילו המדע אומר שגיל
העולם בינה מיליארדי שנה?

ובכן ידוע שהBORAO כול יוביל

ויבול לברוא עולם שגילו
מיליארדי שנים בשניה
.acht.

נכח דוגמה מייצרת הגבינה במלחבה.

זמן יצירת גבינה לוקח בחודש באופן טבעי. אולם היום ניתן להכין גבינה תוך פחות
שעה על ידי שזרקים בדור "קלציום" לתוך החלב.

רואים אף שדבר שלוקח חדש ניתן לבצע בזמן קצר.

מדוע הבורא ברא כך מכיוון שלפי תורה החסידות יש עניין לעשות דברים בהדרגה.

כמו כן, המדענים של היום בודקים גיל של חפצ' על ידי חומר שנקרא "פחמן 14"
וזאת בהנחה שהעולם התפתח בצורה עיקנית.

אולם אף אחד לא יכול לומר שההתפתחות העולם הייתה בצורה ליניארית ועקבית.
בקח לדוגמא תינוק שנולד.

התינוק התפתח ברוח ממצב אפסי למצב של
3-2 קילוגרם תוך תשעה חודשים. כלומר פי
בינה מיליארדים.

אולם לאחר שהוא יוצא מבטן אמו הוא
מתפתח פי ארבעים בערך עד גיל 18.

רואים שתהליכי הגדילה לא קבוע לאורך כל
חייו של התינוק.

לכן לא ניתן לקבוע בוודאות את גילו של העולם. מכיוון שההתפתחות אינה עיקבית

למשך כל זמן חייו העולם , עקב **שינויים אטמוספריים**. מדע

האם יש גנים מיוחדים ליהודים וכוהנים מה שאין אצל אחרים?

את המחקר שפורסם ב- *Nature* ערכו ריצ'רד וילמס (Vellums) מאוניברסיטת טארטו שבאסטוניה, וקרל סקורצקי מהטכניון, במחקר השוו את הגנו H של 121 יהודים מ-14珂הילות שונות ברחבי העולם, לגנטיפים של 1,166 לא-יהודים מ-69 אוכלוסיות שונות של "העולם הישן" (אפריקה, אירופה ואסיה), זאת בשילוב עם נתונים של כ-8,000 ברומזומי 14,000-5,000 רצפי דנ"א מיטוכונדרי שנמצאים במאגרי מידע.

החוקרים השתמשו בתוכנה בשם איגנסופט (EIGENSOFT) לניתוח המרכיב הגנטי העיקרי של כל אוכלוסייה והתאמתו לאזור גיאוגרפי.

המחקר גילתה שאכן יש גן אחיד ותבונות אחידות אצל העם היהודי מה שאין בעמיהם אחרים ליהודים.

לפי התאריך הנוכחי שהגן שייך לפחות לפני שלושת אלפיים וחמש מאות שנה.

(עיתון מדעי בן לאומי *Nature*)

מנהל הייחידה לשיגור ותאום רקומות, ומAGER מידע לתורמי מח עצמות, הדסה עין ברם. במחקר גנטי שנמשך מספר שנים,

נמצא גן משותף אצל כהנים ללא הבדל מוצא,

ашכנזים וספרדים, תימנים, רוסים ותוניסאים. המחקר נערך ע"י ד"ר ד. גולדשטיין מאוניברסיטת אוקספורד, ודרא' ח. בן עמי מבית"ח רמב"ם בחיפה. ראש הפרויקט בארץ הוא פרופסור קרל סקורצקי, ראש המחלקה לנפרולוגיה בבית"ח רמב"ם, חיפה, וכן ראש המחלקה לביולוגיה מולקולרית בבית הספר לרפואה. פרטי המחקר שפורסמו בכתב העת המדעי "NATURE" מאשרים את הידוע לנו מהתורה על משפחת הכהונה, ועל ההשתיכות אליה העוברת מדור לדור רק מבן וממנעו לבנו וכן הלאה. בת זה שבעלה אינו ביהן, אין בניה ביהנים. ואכן, אצל בניים אלו לא נמצא הגן המשותף. הסיבה המדעית לכך פשוטה; הגן המשותף הזה נמצא רק בברומזום הגברי.

נרטיק השם

ממתי ידוע במדע שיש לשמש ביסוי ונרטיק

ב-1930 גילתה ד"ר "הנס בתה" את הרכב השם ובכך שלשם יש מעטפת המבונה נרטיק. וזאת לאחר גילוי אמצעים מתאימים לציפוי בשמש.

מסתבר שהתורה גילתה זאת בעבר הרחוק ובכך אומרת התורה על הפסוק :

"לשמש שם אוהל בהם" (תהלים י"ט)

אומרת התורה במדרשי הרבה פרק ו' שנכתב לפני אלפי שנים.

"גלאן חמה - יש לו נרטיק".

רואים איפה שהתורה ידעה דבר זה לפני אלפי שנים.

העולם הוא בדורי

הראשונים שהעלו טענה שהעולם הוא עגול היו פיתגורס ואפלטון .

עולם לפניהם האימנו אנשי המדע שהעולם ישר והוא עומד על פילים וצבים.

ומי שהיתנגד לדעת זו היה מוצא חיללה להורג.

התורה כבר לפני אלפי שנה כותבת בפסוק:

דָּחָא בְּלִי שׁוֹבֵא מַתְגַּלְגָּלָא בְּעֲגֹלָא בְּכֶדֶור

בתרגום מארכמית:

העולם הוא בדורי ומסתווב על צירו.

רואים איפה שהתורה ידעה לפני אלפי שנים את האמת על בדור הארץ. וזה רק בORA העולם יכול לדעת.

"וְאֵת אַתָּר דְּבוּלִיה יִמְמָא, וְלֹא אִשְׁתַּבְּחَ בֵּיהֱ לִילִיא, בְּרִ בְּשֻׁעְתָּה חֲדָא דְּצִירָא"

בתרגום מארכמית:

בשיש אור אצלנו אדי בצד אחר של הבדור יש לילה

מה יהיה בעולם בצורה צופה ויודע - רואים אנו שרק בORA העולם צופה ויודע

האם התורה ידעה כיצד נוצר גשם עוד לפני שהמදע בכלל חשב על בר?

לפני כמה מאות שנים התגלה מחדור המים ובכך יורד גשם.

אולם דבר זה נכתב בתורה כבר לפני אלפי שנים:

ר' יהושע אומר כל העולם בולו ממים العليוניים הוא שותה שנאמר " למטר השמים תשתה מים" (דברים יא) אלא מה אני מקיים (עשה עם הפסוק)

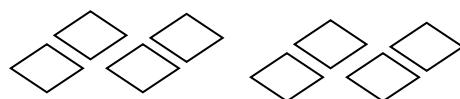
וְאֵד וַעֲלָה מִן הָאָרֶץ וְהַשְׁקָה אֶת בָּل פְּנֵי הָאָדָمָה. (בראשית ב,ו')

מלמד שהעננים מתגברים ועולים לרקע

רואים שעוד בספר בראשית התגלתה מערכת מחדור המים.

דבר שנodus רק בשנים האחרונות.

רואים מבאן שרק בORA העולם ידע בכתב ذات בתורתו.

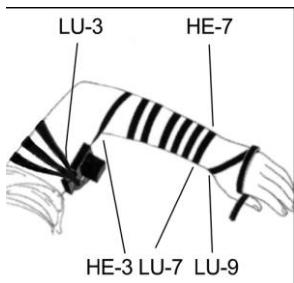

טיפולן ודיקור סיני

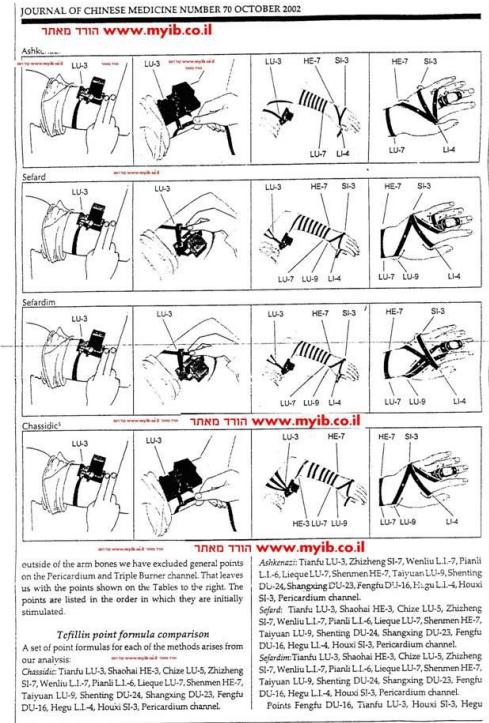
לדברי ד"ר סטיבן שראמ מניו יורק, קיים קשר בין הנחת תפילין לנקודות לחיצה סינויות שגורמות הרפייה וריבוץ. לפני שנים אחדות השתף ד"ר שראמ המגדיר את עצמו "יהודי שאינו שומר מצות", בסמינר לדיקור סיני, שמסר מומחה צרפתי ידוע.

שראמ המנהל מרפאה המטפלת באנשי הסובלים מהרדה ודבاؤן בקש למצוא שיטות חדשות, כדי להביא מדור למטופלו. "עברנו אחת לאחת על תעלות האנרגיה שהרפואה הסינית מתארת. מעל כל תולה קיימת נקודת

דיקור. התקדמנו לפי הסדר, עמודה השדרה לביון הראש. באשר המרצה הצבע על נקודת מסויימת פתאם הבחןתי כי בנקודה זו ממש מניחים תפילין. הסקרנות שלי

את התוצאות לסקרנות הדזו, ניתן למצא בגליון חדש אוקטובר 2002 של כתב העת לרפואה סינית. תחת הכותרת "טיפולן: נקודת דיקור עתיקה בתחום הרפואה הסינית להשגת בריאות נפשית", קבוע שראמ, כי כאשר מניחים אותם בראש, מעוררות התפילין נקודות אקופונקטוריה, המשפרות את הרכוז ואת הרפייה המוחית.

התעוררה".

עוד מהמדעה anomalיה של המיםנמשיך לראות איך העולם מתוכנן بصورة פילאית

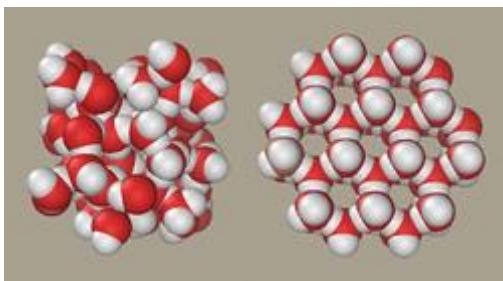
נשאלת שאלה כיצד היוצרים והדגים מצליחים לחיות בקוטב שם המים הופכים לקרים.

לבוארה בכל היוצרים היו צריבים גם לקפוא בכלל הדגים.

ובכן הבורא עשה משהו פראי שבכל היוצרים יוכלו לחיות גם שהבל הופך לקרח.

ידעו שמיים מתבוצים בזמן שמקפיאים אותם. אולם בשמיים מגיעים ל-4 מעלות הם מתחילהים להתרחב במקום להתכווץ.

ונוכל לחתת דוגמא מבקבוק זכוכית שנמצא בהקפה של אחר זמן מסוים מתפוצץ בפרקיז. מכיוון שהמיים במקומות להתקכו מתחילהים להתרפש.

בטוווח הטמפרטורה ארבע עד אף מעלות, קצת לפני שהופכים המים לקרח (0°C), משתנה תבונתם בנויגוד לחוקי הטבע. בכלל שירדת הטמפרטורה, לא זו בלבד שנพวกם אינם מצטמצם, הוא מתרחב.

המבנה האטומי של גביש קרח (ימין), לעומת זה של מים נוזלים (שמאל)

ובכל כך למה? כי אילו היו המים ממשיכים להתכווץ, היה הקרח בבד מן המים והיה אפוא שוקע.

אולם, משקלו הסגולי של הקרח נמוך מזה של המים, מאחר ויש בו פחות מולקולות של H_2O בסמ"ק. אילו שקא, היו קופאים מי התהומות ויצורי המים שבתוכם היו נשמדים. בغالל השינוי הרדייקלי שחל בתבונת המים בעת הקפאתם, קופאת השבבה העליונה של המים לבדה, ומתחתייה ממשיכה להתקיים זרימה מתמדת

בר עשה בורא העולם שגם הדגים בקוטב ישארו במים לא קופאים ויצליחו לשרוד.

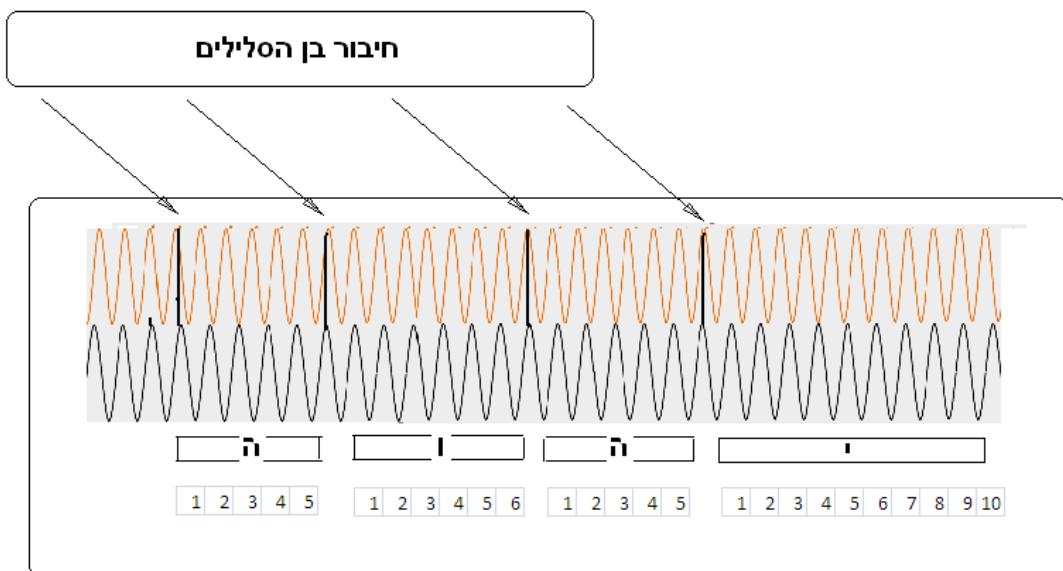
האין זה מדהים שהבל משתנה לפי רצון הבורא. סדר המורה על תכנון מדויק בהתאם למבנה העולם ולצרביו הקיומיים. התופעות המתרחשות ומתחלפות בעולםם לפי סדר הגיוני, לפי חוקים המנחים את התהווותם של כל היצורים ואת ארגוננו של כל היקום. מנין הגיעו אותו חוק, אותה תבונה המשליטה סדר ביקום? ודאי שלא מן החומר, שהוא בשלעצמו חסר פעולה. אלו חייבים אפוא להודות כי קיימים כוח רוחני, המסדר את חיי היקום.

ה- DNA והחותם של שם השם.

ה- DNA היא מולקולה ענק של חומצת גרעין המורכבת ממיליאוני זוגות נוקליואטידים היוצרים **סליל בפול**, המבילה את כל המידע התורשתי לבנייתם של כל החלבונים בתא, אצל כל האורגניזמים הידועים, החל מחידקים ועד לבני אדם.

חוקר ה-DNA ד"ר ישיינו רובינשטיין חקר במשך עשרות שנים על חולדות ואנדים וגילה את החותם האלוקי בתוכו... שם הוויה נמצא בכל תא ותא בגופינו היכן?

ידעו שצורת ה-DNA נראית כפי שמתואר בציור.

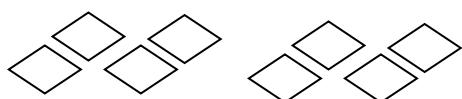

נשים לב שבכל סוליל מתחברים שני סולילים ביחד ונוצר קו חיבור ב-DNA לאחר מכון כל 5 ולאחר מכון כל 6 ולאחר מכון כל 5.

מקבלים בתוך ה-DNA את חותמו של הבורא בשם השם. סוי 5=ה 6=ו 5=ה

בתוך ה-DNA קיים קוד גנטי. ביום יודעים שהקוד הזה זהה בכל היצורים החיים ובנגיפים.

דבר המראה בפשטות שהכל התחליל מאחד. ובכל הבריאה מאוחדת.

סימני דגימות

אומרת התורה בספר דברים (יא,ט)

ט את-זה, תאבלו, מבל, אשר בימים: כל אשר-לו סנפיר וקשקשת
בימים, בימים ובנהלים – אתם תאבלו

אומרת המשנה :

טראני: טראני יש לו קשחתה ייש לו מנפר ויש
טראני יש לו קשחתה ייש לו מנפר ויאן לו קשחתה כל שיש לו
טראני יש לו מפלים ריש שיש לו מפלים ויאן
טראני : גמ' כל שיש לו קשחתה דן
טהוד יש שיש לו מנפר ויאן לו קשחתה
ולבנין: מברנין ומברניל
טראני נכלו לאחורי משן
טראני פמי . ונכלו עכילה
טראני זפחים (ז' ז')
לאר פכילה האס מ' דעה
פיכא הילג מזוז זונכלה ולע
טראני הילג זונכלה זונכלה
טראני הילג זונכלה זונכלה

אומרת המשנה כלל דג שיש בו קשחים חייב להיות בו סנפיר על מנת שנוכל לזהותו בדג שועל.

ואילו בל דג שיש בו סנפיר לא בהכרח יהיה לו קשטים.

אם כבר שתגידי המשנה רק את הכלל שdag שיש לו קשושים מותר לאבול אותו.

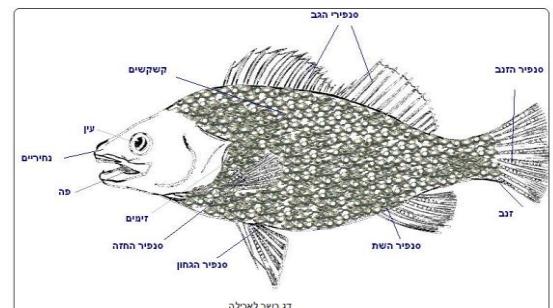
וain צורך בבדיקה הסנפир. אלה אומרת הגمراה כדי להגדיל את עוצמת התורה שיזדעת שבעולם יש מיליאוני סוגים וובכל אחד הכלל בל דג שיש בו סנפир לא בהכרח שייהיה לו קשטים נכון אצלם. אבל בל דג שיש בו קשטים חייב להיות בו סנפир.

(היו באלה שניסו לומר שמצוואו שיש דג שיש לו קשושים ואין לו סנפיר אולם בברור עמוק ונסיעה למודיאון כדי לראות מקרוב התגליה שלדג זה יש סנפיר לא רק שיש לו סנפיר קטן תחת ذנבו, והתרוגום של שמו הלועדי MONOPTERUS הוא: "בנף [סנפיר] אחד", על שם הסנפיר שתחתי זנבנו!!!)

במשך שנים ניסו חוקרים למצוא דג שאינו מתאים לבבל זה. בדקו מילוני דגים ולא נמצא אחד שלא עונה על הכללים.

נשאלת השאלה כיצד ניתן שחז"ל יידעו את הדבר הרי עדין לא מצאו את יבשת אמריקה ועוד אוקינוסים – כיצד חז"ל לוחכים סיכון על מה שהם אומרים?

אלא התשובה היא שرك בורא העולם שמכיר את עולמו והוא זה שדאג לבתו את המשנה ואת הגמרא. ב"הלהה למשה

נפלוות הבורא

עתה ניראה איזה דברים פילאים ברא הבורא ואין שהבל בסדר מתוכנן ולא נעשה במקרה.

נתאר לנו שמדוברים אותנו לתרבות ציורים ואנו רואים ציור נפלא על הקיר בו ניראים אנשים הולכים, ציפורים, נוף ירוק, מפלים מים.

נניח שנשאל את המנהל של המוזיאון מי ציר את הציור הנפלא הזה והוא יאמר: זה גורא פשוט.

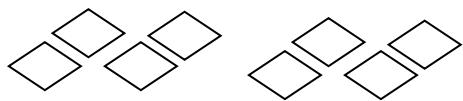
אתמול בערב שמעתי פיצוץ ולפתע שרצתי למקום ראייתי שבתוכאה מהפיצוץ - נוצרה במקרה התמונה הדעת על הקיר.

האם קיבל טענה זאת? – האם לא נצחק לשמע טענה זו.

והנה מסתבר שאוთה תמונה ניגלית לעיננו בשאנו מסתכלים דרך החלון על הבריאה. רק שמחוץ לחלון הכל אמיתי ואנשים הולכים ומשוחחים באמת. ציפורים מציאות. והמעין אמיתי.

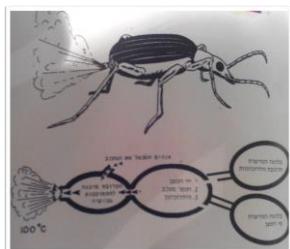
מדוע אכן דרך החלון אנחנו חושבים שהבריאה קرتה במקרה.

מדוע בשראיינו את התמונה על הקיר לא אמרנו בטח הייתה איזו אבולוציה והתמונה נוצרה בעקבות זאת – ואילו שאנו רואים את העולם אנו מתרצים שהעולם נוצר במקרה..

חיפושית הפלא

עתה נראה רק כמה פלאים מתוכם מיליון שטראים שיד הבורא נמצאת לפנינו.

ישנה חיפושית מדינה שמחסלת כל תוקף שעומד לטרוף אותה.

לחיפושית ישנים שני מיבלים אחד מצד ימין ואחד מצד שמאל

ברגע שהחיפושית מזזה תוקף. היא יוצרת בתוכה חיבור בין שני החומריים. דבר שמייצר חומר נפץ. שנורה דרך דרכם קען לביוון פיו של הייצור התוקף.

בצד יודעת חיפושית זאת איך לבוונ את הירוי. מסתבר שיש לה בכנפייה מסלולים בדוגמת מסלול בליסטי. והוא בוחרת במסלול המתאים ומשגרת את חומר הנפץ בדיקוק לפה התוקף.

ובכן מי לימד את החיפושית הדעת את חוקי הבליסטיקה. מי יצר לה בתוכה מחסן חומריים שיודיעו ליצור פצצה של ממש.

האם מקרה או תבונן של הבורא.

הדם

הדם זורם בעורקנו ואיןנו ניקרש –

לפתע באשר אדם מקבל פצע מיד מתרחש דבר נפלא:

הרקמה הפגועה משדרת איתה תיגבורת. ומיד הדם מפריש חומר הנקרא "טרומבופלסטין" החומר עוטף את האזור הפגוע ומתחיל לగרום באותו מקום לקרישת דם.

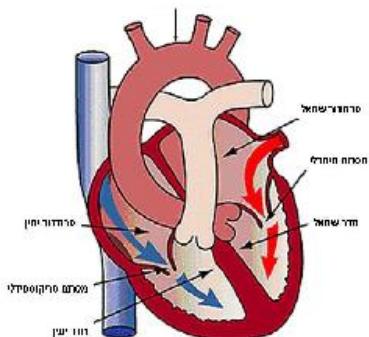
הגוף מרפא את עצמו ולאחר כמה ימים כבר אין פצע באותו מקום. herein זה פלא.

מי גילה לדם שברגע שיש פצע עליו להפסיק לזרום ולהתחלף להתקרש.

הדברים הרבה יותר מפליאים ומורכבים אבל אלו נותנים פה דוגמא רק "על קצה המצלג".

רואים אנו שהבל מתוכנן מאת בורא העולם.

הלב

הלב היא משאבה שעובדת עשרה שנים ללא שמן.
אם ראייתם פעם מכונית או מבונה שאינה צריבה
שמן על מנת לשroid.

הלב שולח בדקה 5 ליתריהם של דם לבל האברים.

הכוּן שבוֹ הַלְבָד שׁוֹלֵח את הַדָם הוּא בָּה עִצּוּם שֶׁכָל צִינּוּר אַחֲרָיו הָיָה מַתְפּוֹצֵץ מִזְמָן.

רואים אנו שהבל מתוכנן מאות בורא העולם.

הכבד

אם היה צריך לבנות מערכת במקום הכבד יהיה צריך לבנות בית חירושת שלם.

הכבד מבצע 500 תפקידים שונים בניהם:

ייצור דם, ייצור סוכר, אחסון עודפים של אבות המזון, בניית חלבוניים, מיחזור תאי ברזל, מפריש חומר שעוזר לעיבול, משחרר את הגוף מרעלים ועוד ...

"מה רבו מעשיר השם".

רואים אנו שהכל מתחכנו מאת גורא העולם.

הקייבת

הקייבת מעבילה את כל המאכלים בשר קשה וafilו עצמות.

השאלה שנסאלת כיצד היא לא מעבילה את עצמה שהרי היא עשוייה גם מבשר.

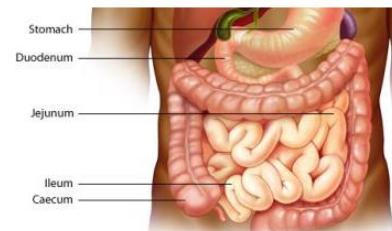

המעיים

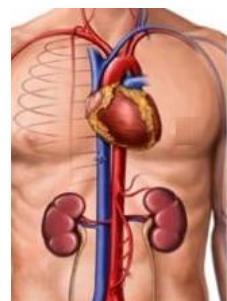
המעיים מעבירות את האוכל ודואגות לשילוח את כל הויטמינים והמינרלים לגוף.

ולאחר מכן הם בודקות אם איזה אוכל לא תקין ומעבירה זאת לצינור הפסולת.

שוב, אם היינו צרייכים לבנות מערכת בזאת מלאכותית היינו צריכים עיר שלמה של בתים חרושת.

רכביות אנו שהבל מתוכנן מאת בורא העולם

הכליות

הכליות דואגות לסנן את הרעלים שנכנסים לגוף בתוצאה מהנוזלים.

הכליות מכילות יותר ממיליאון יחידות ניקוי הנקראים "נופרונים" או רכמי הכלול של הננופרונים נאמד ביותר מ-50 קילומטר. הכליות בודקאות 1700 ליטרים ביום ואת החלק הטוב של הנוזלים מעבירה לדם ואת היתר משחררת לפסולת לביוון שלפוחית השתן.

מי לימד אותה לפעול בצורה בזאת?

רכביות אנו שהבל מתוכנן מאת בורא העולם

העין

הعين בוגירה משבעה מיליון חיישני צבע המכובנים אוטומטיות במדוק את ניגוד הצבעים

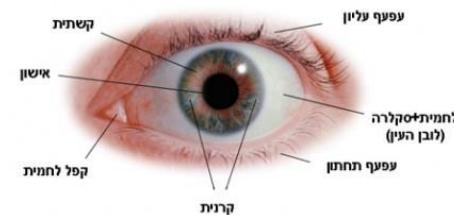
בתוצאה מפגיעת האור.

ברגע שבמאות האור יורדת נבנסים לפועלה ב-270 מיליון חייני שחור לבן. ושותחים למחשב במוח את התוצאה במהירות של מיליארד בשניה. המוח מחשב ואז מפעיל מבשיר הדמיה מורכב בעין על מנת להבהיר טשטושים בחושך ולמקד את הראייה.

הعين עשויה טויל בכל יום למרחק בס-8 – קילומטר ומכניסה את זה לדברון המוח. הרשתית מבצעת בכל שנייה כ- 10 מיליארד חישובים.

התמונות הנבנסות למוח נאגרים בתאי זיברון בגודל ראש סיבה. לבמות שבבל השրתי מחשבים בעולם לא מסוגלים לדזכור.

הזיכרון המנויל במשך שנות האדם הוא סה"כ 5 אחוז מגודל הזיכרון במוח.

האוזן

האוזן החיצונית כוללת את האפרכסת ואת תעלת השמע. גלי הקול מתרכזים בעדרת האפרכסת וועברים באוויר שבתעלת השמע ומריעדים אותו עד שהם מגיעים לעור התוף. עור התוף מהווה את הגבול שבין האוזן החיצונית והאוזן התיכונה.

האוזן הפנימית מורכבת מהשבלול **ומאיבר שיווי המשקל**, שאינו קשור לשמיעה. בשבלול יש צינורות, המכילים נוזל, שכרכבים סביב המרכזumo קונכיה של שבלול. בתוך הצינורות יש קולטנים המגיבים לרעידות של הנוזל. הקולטנים הופכים את הרעדות לדחף עצבי ומעבירים את המידע למוח דרך עצב השמיעה. המוח מפענה את המידע לצילולים.

משמעותו של איבר שיווי המשקל נמצא בבדיקה באוזן.

והتورה קוראת לאוזן אוזן על שם איזון. שם נמצא שיווי המשקל. כיצד ידעה הتورה על גופו האדם עוד לפני שבבל גילו את מקום האיזון באדם. אין זה אלא שבורא העולם שידוע בכך נוצר האדם נתן שם זה על שם האיזון ומלשונו מאזניים, שמופיעים בתורה לפני אלפי שנים.

זה על "קצת המזלג" ועוד לא דיברנו על הריאות, האף, הפה, החוששים, העור ושאר האברים הפנימיים, ועוד ..

האבולוציה

אלדוס האקסלי, מדען והוגה דעת, היה זה שפרסם בזמנו את תורת האבולוציה של דרווין והיה מחסידי השערת האבולוציה. לקריאת סוף ימיו, כתוב מאמר בשם:

ויזיו של בופר מקצועני. נצטט שם קטע:

היו לי סיבות לא לרצות שלעולם תהיה שימושות, ובתווצה מכך הנחתי שאין לעולם שימושות, וללא שום קושי הייתי מסוגל למצוא נימוקים משכיעים רצון להנחה זו... בעבורו, בשם שללא ספק בעבור רוב בני דורי,

הפילוסופיה של חסר שימושות הייתה מבשיר לשחרור... ממערכת מסוימת של מוסר, התנגדנו למוסריות מפני שהפריעה לחופש המיני שלנו.

המקור: Article titled, "Confessions of a Professed Atheist" published in Report: Perspective on the News, Vol. 3, June, 1966, p.19. The paragraph itself was taken from Aldous Huxley's ("book, Ends and Means, written in 1937 (chapter 14, the chapter on "Beliefs

נצרף לזה את דבריו של הרברט ספנסר, המדען הנודע:

"אילו נכפתה علينا הברירה בין הסברת התופעות הרוחניות עי התופעות הפיסיות (גשמיות), לבין הסברת התופעות הפיסיות על ידי התופעות הרוחניות, הברירה השנייה מהשתיים נראית כמתבקשת יותר על הדעת. הבחירה בין הברירה השנייה - התפישה של האמונה - לבין הברירה הראשונה, אינה נעשית בכוח שבל, כי אם בכוח היצר, המשעב את השבל ומעוות את ההיגיון.

במובן שתאוריה זו כבר אינה נחפסת ונלמדת באף מקום בעולם והוא אינה מסבירה כיצד התפתחו המשמש הירח ועוד דברים. וברור שאינה עונה ומסבירה **מאיין הגיע האוטומ הריאשן** לעולם. אנשים ניתפסים באבולוציה כדי לשחרר את עצם ממערכת מוסרית זו או אחרת".

אנחנו בבר לא מדברים מאיפה נוצר חלק רוחני באדם בגין אהבה, שמחה, קנהה, גאויה, חמימות, בעס, חסד, ועוד.. הירח המשמש-לבל זה אין תשובה לאבולוציה. מי לימד את המשמש ליצור כורדים אוטומים בתוכה וכו'. אך מה אייבפת לנו איך

-פאלzel האמונה-

הכחשת האבולוציה

נווצר החיים שאיננו יודעים כיצד נוצר הדומם?

נقطع בעת מאנשי מדע מפורטים:

אלברט איינשטיין:

ידיעה על החכמה האלוקית היא במרכז הדת האמיתית.) **הכחשת האבולוציה**

אלברט איינשטיין, גדול המדענים, לא נמנע מהשתמש במושג "אלוהים", "ולעתים גם תיאר את עצמו באדם בעל אמונה דתית. (מתוך מאמר פיסיקה ותאולוגיה אוניברסיטאית תל אביב).

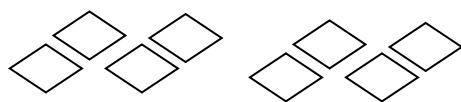
פרופסור תאודור פכנר (מיסד הפסיכו פיזיקה):

קיומה של התודעה האנושית מוכיחה את קיומה של התודעה העליונה, התודעה האלוקית.

(מבוא לפילוסופיה עמוד 213)

פרופסור עמנואל קאנטו:

אף דבר לא יכול לנחות לבד באופן מסודר בהלהה ..בל היצורים קשורים בסיבה אחת, שהיא תבונתו של האלוקים. (מורת הטבע הכללית ותורת השמיים)

הشمיטה:

התורה מצויה עליינו לא לעבוד באדמה בשנה השביעית שנאמר בתחילת פרשת בהר:

**ג נְשָׁשׁ שָׂנִים תְּזַרֵּעַ שְׂדָךְ, וְשָׁשׁ שָׂנִים תְּזַמֵּר בָּרֶמֶךְ;
וְאַסְפָּתָה, אַת-תְּבֹאָתָה.**

**ד וּבָשָׂנָה הַשְׁבִיעִת, שְׁבַת שְׁבַתּוֹן יְהִי לְאָרֶץ--
שְׁבַת, לְיְהֻנוֹ:**

שְׂדָךְ לֹא תְזַרֵּעַ, וְבָרֶמֶךְ לֹא תְזַמֵּר.

**וְכִי תֹאמְרוּ, מַה-פָּאֵל בָּשָׂנָה הַשְׁבִיעִת: הַן לֹא נְזַרֵּעַ, וְלֹא גָּאָסֵף אַת-
תְּבֹאָתָנוּ.**

**כֹּא וְצִוִּיתִי אַת-בְּרָכָתִי לְכֶם, בָּשָׂנָה הַשְׁשִׁית; וְעַשְׂתָּה, אַת-הַתְּבוֹאָה,
לִשְׁלֹשׁ, הַשְׁנִים**

אם כן אומרת התורה שאסור לנו לעבוד בשנה השביעית. אולם הקדוש ברוך מבטיח שבשנה הששית תהיה תבואה פי שלוש.

רבותי אם נחשוב חיללה שהتورה ניתנה בידי אדם מסוימת סיבה כל שהוא. האם האדם הזה היה מסתכן וכותב דבר בזה. לא לעבוד ולזרוע שנה שלמה. הרוי ידוע שפעם לא היה הייטק או מפעלי חרושת והאוכל היחידי שהיה זה אוכל מה התבואה.

למה שאדם יסתכן לכתוב בתורה דבר בזה לא לעבוד שנה שלימה.

הרוי מיד היו זורקים חיללה את התורה אם חס ושלום לא הייתה ברבה פי שלוש.

ובכן ברור שרק בORA העולם יכול להבטיח דבר בזה ואף אדם לא היה מעלה על הדעת דברים כאלה.

תיעזרים

פעם הייתה טעונה מצחיקה שאולי אנשים מכובב אחר באו ונתנו חיללה את התורה וبنו את מעמד הר סיני עם רמקולים וקולות וברקים.

עדין זה לא פותר את השאלה מי ברא את העולם ואותם.

דבר נוסף האם לאנשים האלה אייכפת משעטן או מציצית או משבת או מבשר וחלב.

ברור שזה קישוקש. כמו כן הם יכולים לבקש שלא יעבדו שנה שלמה באדמה. שהוא

שנת השמייה.

האם אוטם אלה שהמציאו את התאוריה הדו שבחו שמצרים הייתה מלאה בישופים ועם ישראל לא האמין לשום טרייק כי היה רגיל באחיזת עיניים. רק באשר נגלה עליהם מלך מלכי המלכים רק אז הם אמרו "עיננו ראיינו ולא זר אדוננו שמעו ולא אחר".

האם אוטם יוצרים יכולים לברא מכת ביןיהם ערוב מכת בכורות חושך צפראדע דבר ארבעה ועוד. האם הם יכולים ליצור קריית ים סוף לשש מיליון איש.

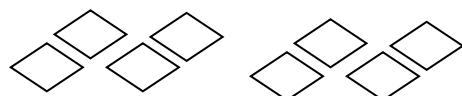
רק בורא העולם יוכל ליצור את מעמד הר סיני לפני שיש מיליון איש טף ונשים.

וליצור מצב שעם"יראה את הקולות".

ברור שהמדעניים שבדקו את הספר "מרכבות האל" ואמרו שהוא בולו שקרים מהתחלת ועד הסוף.

[AAS - Ancient Astronaut Society](#)

цитוט (מתוך בנס איגוד האסטרונואטיים
העולםי)

צפונות בתורה

ישנו רב בשם הרב וייסמנדל שתיאר דבר מעניין והוא שיש קוד בתורה שמספרו 49.

הקוד מرمץ על דברים שיקרו בעתיד וכן מראה במה דברים מדמיינים בתורה.

הקודעובד בדילוגים של 49 אותיות. לוקחים את הטקסט בתורה - מאות מסוימת וסופרים 49 אותיות ורושמים את האות שmaguius אליה.

לאחר מכן סופרים שוב 49 אותיות מאותה אשר שרשנו ומגיעים שוב לאות נספת, עד שפותאים מקבלים דברים בעלי משמעות. הדבר המפליא שהתקבל הוא בצורה הבאה הוא:

נתחילה מהאות **ת'**, במילה בראשית ונספר ממש 49 אותיות ונגיע לאות **ר'**, שם נמשיך ונספר עוד 49 אותיות ונגיע לאות **ר'**, נמשיך עוד 49 אותיות ואנו מקבלים את האות **ה'**.

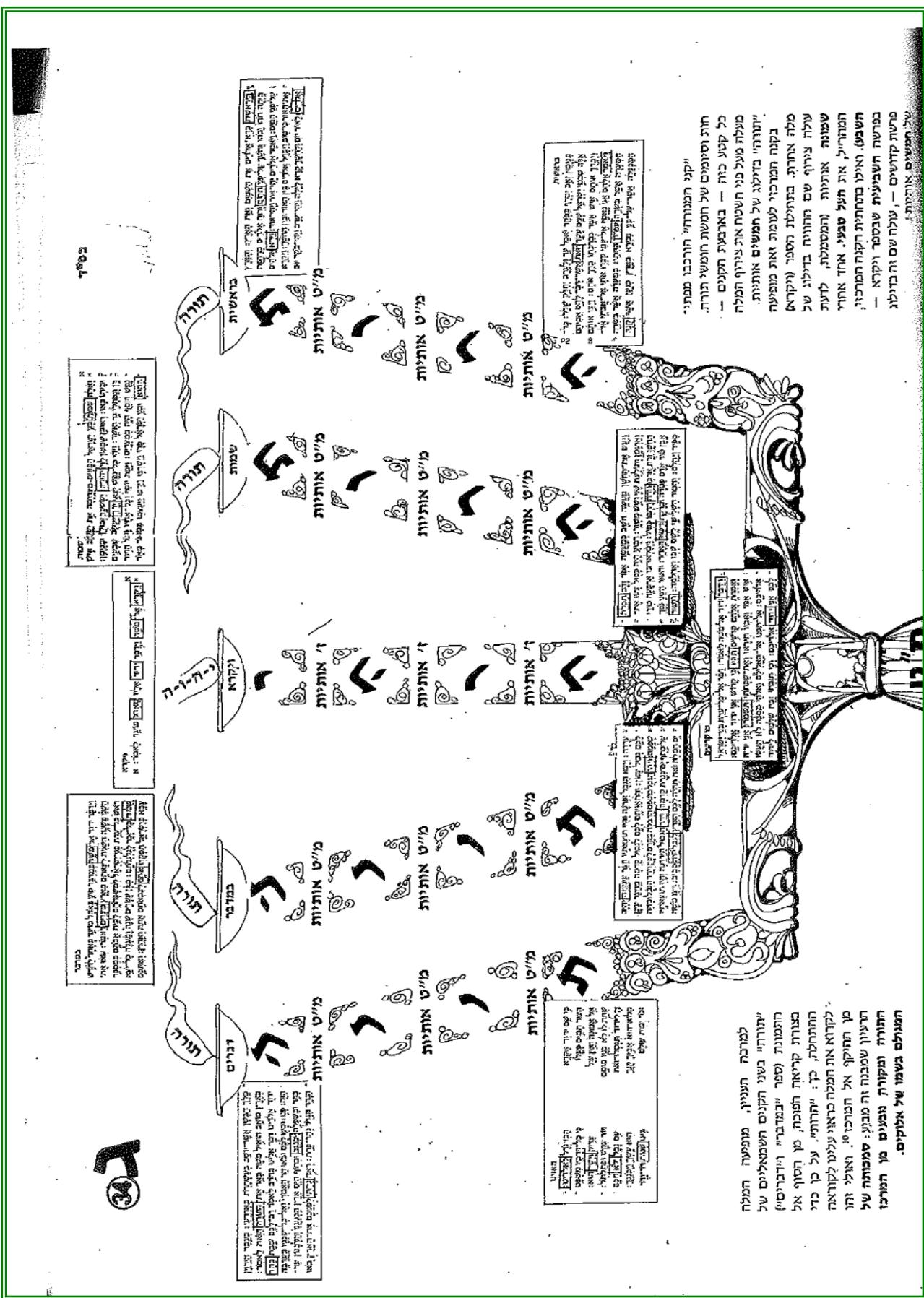
ביחד קיבלנו את המילה "תורה".

נמשיך בספר שמota מה-**ת'** הראשונה של שמota ונתקבל בדילוגים של 49 שוב את המילה תורה .

נמשיך בספר במדבר ושוב נקבל את המילה תורה וכן גם בספר דברים.

ומה שמעניין ומדהים שאם נלקח סוף חמיש בראשית ונספר מה-**ת'** الأخيرة שוב נקבל בדילוגים של 49 את המילה תורה לביוון ההפרק וכן חוזר חלילה בכל החומשיים. אכן מפליא הדבר ומראה שרק בורא העולם יכול לכתוב את ספר התורה.

להלן התמונה שמחישה את העניין:

ונעבור לעוד גילוי מעניין.

לדוגמא נחפש איפה מופיע הרמב"ם בתורה ונמצא את המלה הרמבם בראשי תיבות ובאותם פסוקים. את הספר שהרמב"ם כתב הנקרא **"משנה תורה"** אותו כתוב על 613 מצוות. ראה אותיות בצעב אדום בדילוגים של 59.

ט ויאמר יהוה אל-**משה**, לא-ישמע אליכם פרעה--למען **רשות מופת**, באָרֶץ מִצְרַיִם. י- ומשה ואהרן, עשו את-כל-המפתשים ה'אללה-- לפניו פרעה; נימזק יהוה את-לב פרעה, ולא- שלח את-**בָּנֵי-ישראל** מארצו א-ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן, באָרֶץ מִצְרַיִם לאמר. **ב** הח'ש מה' לךם, ראש חדים: ראשון הויא לךם, לחדי השנה. ג- דברו, אל-כל-עדת ישראל לאמר, בעשר, לחדש השנה: ויקחו לךם, איש שה לבית- אבת-שה לבית. ד- ואמ-מעט הבית, מהיות משה--ולקח הויא ושכנו בקרוב אל- ביתו, במקסט גפת: איש לפוי אכלו, תכשו על-השה. ה- שה תמים זכר בנו-שנה, והיה לךם; מו-הכבדים ומ-הعزيزים, תקחו. ו- והיה לךם למשמרת, עד ארבעה עשר יום לחדש השנה; וshallתו אותו, כל קמל עדת- ישראל-בין העربים. ז- ולקחו, מו-הדים, ונתנו על-שטי המזונות, ועל-המשקוו-על, הבתים, אשר-יאכלו אותו, בהם. ח- ואכלו את-הבשר, בלילה השנה: צלי-אש ומצות, על-מררים יאכלו. ט- אל-תאכלו ממנו נא, ובשל מבשל במים: כי אם-צלוי-אש, ראש על-קרעיו ועל-קרבו. י- ולא-תותירו ממנו, עד-בקר; ומהתיר ממנו עד-בקר, באש תשרפו. יא- וככה, תאכלו אותו-מתגיכם חגירים, געליכם ברגלייכם ומקליכם בידיכם; ואכלתם אותו בחוץ, פסח הוא ליהוה. יב- ועברתי באָרֶץ מִצְרַיִם, בלילה השנה, והפיתי כל-בכור באָרֶץ מִצְרַיִם, מאדים ועד-במה; ובכל-אליה מצרים אעשא שפטים, אני יהוה. יג- והיה הדם לךם לאת, על הבתים אשר אתם שם, וראיתי את-הדים, ופסחתי עליכם; ולא-יהינה בכם נגף למשחת, בהכתי באָרֶץ מִצְרַיִם

ובכל זה בדילוגים של 49 אותיות- כאשר המרחק בין "משנה" לתורה מראה 613 אותיות. שהם 613 מצוות בהן עוסק הספר.

בשואה בדילוגים

נמשיך לבדוק את התורה ונגלה: שבמוקם שתורתה מספרת על דברים גוראים שקרו לעם ישראל וכן הסתרת פניו של הבורא. (דבר שמצויר את השואה שהרי בולם שאל שאלן היה האלוקים).

ואז מגלים בדילוגים של 49 אותיות את המלה השואה.

נתחילה מהמליה "הנֶּגֶן" מהאות **ה'**, ונספר 49 אותיות נגיעה לאות **ש'**, עוד 49 אותיות ונגיע לאות **ל'**, עוד 49 אותיות נגיעה לאות **א'**, ועוד 49 אותיות נגיעה לאות **ה'**. קיבלנו את המילה השואה בבדיקה בקטע שמדדב על צרות לעם.

מתוך תגרובת חלק מהងיצולגים

ה שואה עצמאית במרכז מאירועות דרוננו ולבתו רבתות גם במרכז ההיסטורית היהודית כולה. קשותה מוחיקת של מארע זה היא חורשה לאלוות. כל מי ששחה בבליאות ובמהות נזק או אסון לאוות או אלוהים מבקר ע"ד עב זקן לאוות או אלוהים עמו. ממעמי אסונות, לנוכח חלילות והזרוי האזים, לבוכב גלויו וחשע בבלתייניטיסטים רקאנטו: "לאלהם כל-כל אל מזאנהו תחנות, איזהו? חפשו ה' אין אליה בקדבי מצאוני הדעות האלה: ואנכי סתור אסתיר פני ביום ההוא עלי כל-הדרעה אשר עשה בפני אל-אלדים מתוך "מחשובות" 46 ע' 4)

ויאמר יהוה אל-משה לך שכב עס-אבתיך
וקם העם הזה ונהר אחורי אלהי נכר-הארץ אשר הוא בא-
שמה בקרבו ועבנוי והפר את-בריתך אשר פרת אתו: וחרה-
אפי בו ביום-זהה ועבותים והסתתרתי פניהם מהם והוא לא כל-
ומצאתי רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי-
" אין אלהי בקדבי מצאוני הדעות האלה: ואנכי סתור אסתיר
פni ביום ההוא עלי כל-הדרעה אשר עשה בפני אל-אלדים
אתדים:

שתי הדות

ישנם שתי דותות שהם חיקוי עלוב לדת ישראל וזה האיסלם שמאמין **באבן** במקה ומשתחווה לשם. וכן דת הנצרות שמאmina ומשתחווה **לעץ**.

ואבן אנו רואים שבמוקם שבתוב בתורה מעשה ידי אדם עז ואבן (ראה טקסט הבא). דוקא

שם מוצאים את שתי הדות בדילוגים של 49.

מה שמסומן בעיגול בקפיצות 49 זה ישו(ראשי תיבות "ימח שמו וזכרו") וכן מה שמסומן במרובע מהסוף להתחלה בדילוגים של 49 זה מקה.

**כ לֹא תִּתְאַרְבֵּן יָמִים עַלְיָה בִּי הַשְׁמֵדָה תְּשִׁמְדֶּנִי: וְהַפְּנֵז יְהוָה אֲתֶכְם
בְּעַמִּים וְגַנְשָׁאַרְתֶּם מֵתִי מִסְפֵּר בְּגֹויִם אֲשֶׁר יִנְדַּג יְהוָה אֲתֶכְם
כֵּחַ שְׁפָה: וְעַבְדָתָם שְׂמֵחָה אֱלֹהִים מַעֲשָׂה יְהִי אָדָם עַז וְאַבָּן אֲשֶׁר
כֵּט לְאִזְרוֹן וְלֹא יִשְׁמַע וְלֹא יִאַכְלוּן וְלֹא יִרְיְּחֵן: וְאַתְּחַנֵּן ד**

במו בן ידוע שדת האיסלם והנצרות הם דתות פרימיטיביות. ראו שעם ישראל לקח את היום השביעי אך הם בחרו את יום שישי ואת יום ראשון.

לדוגמה האיסלם מתאר בקוראן את הבורא בסוס עם ذנב של טווס וראש של אישת יפה. ואילו הנצרות מאמינה בעץ שיבול להושיע אותה. וכן בניתוק מהעולם ללכת להתנזר ולא לשאת אישת. במו בן הנצרות מתארת את הבורא במין שבב עם אישת והביא את אותו איש שהם מאמינים בו.. השם ישמר.

במו בן היא מספרת שהבורא בחר בעם ישראל והתחרט. באילו שהבורא לא יודע את העתיד.

ובן שוכחים שכחוב בתורה שהבורא אומר שעם ישראל יחטאו בעתיד ואני לא אעדבם.

בספר ויקרא אומר הבודר:

**"וְאַף גַּם ذָת בְּהִוּתְמָכָרֶץ אִיְבָּיהֶם, לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גַּעֲלָתִים, לְכָלְתָם לְהַפֵּר בְּרִיתֵי
אַתֶּם, בְּיֵ אַנְיֵ הֵ אֱלֹהֵי הֶם".**

שהBORAA לא יפר את הברית עם עם ישראל.

או בספר ירמיהו :

בזה אמר ה', נתנו שטמש לאור יומם, חקמת ירום ובכוכבים לאור לילה, רגע קים וניהם גלilio, ה' צבאות שמנו. אם ימשו החקקים האלה מלפני, נאם ה', גם זרע ישראל ישבתו מריות גוי לפנוי כל הרים". (ירמיהו, לא, לד-לה).

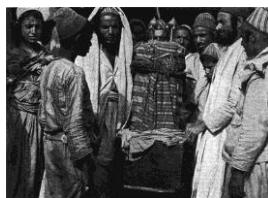
במו שהשמש והירח לא ישבותו כך גם עם ישראל לא ישבות.

ישנם עוד הרבה דוגמאות של פסוקים.

במו בן אומר הקדוש ברוך הוא בתורה "שאסור להוסיף ולשנות אחת

בתורה" והרי ידוע שככל הדותות האחרות עשו שינויים מרחיקי לכת. בתורה כתוב שאסור לאכול טרפ' והם אוכלים טרפ' ועוד המונן דוגמאות.

הפלא הגדול שבשעם ישראלי הגיע לארץ ישראל מהרבה ארצות, בולם הגיעו עם אותו ספר תורה בלי שינוי אפילו קטן. וזה אומר שהבורה DAG שבול עם ישראל ישמרו את התורה ולא ישנו בה אות אחת.

ובך אומר הפסוק:

"לא תוסיפו על הדבר אשר אנוכי מצווה אתכם, ולא תגרעו ממנו – לשמר את מצוות ה' אלוהיכם, אשר אנוכי מצווה אתכם. (דברים ז,ב).

רואים אנו שאסור לשנות אחת אחת בתורה. ואפילו הקדוש ברוך הוא לא יכול לשנות שנאמר "לא בשמי ה' היא"

שגם בשמי אסור לשנות אחרי שהקדוש ברוך הוא כבר נתן את התורה.

ויתרה מזאת כתוב במפורש שם יבוא נביא ויגיד לשנות דבר אחד מהתורה כמו שעשו נביאי הדותות האחרות דיננו מות שנאמר בספר דברים:

בַּיְ-יָקֹם בְּקָרְבֵּךְ נֶבֶיא, אוֹ חֲלָם חֲלוֹם; וִנְתַּן אֲלֵיךְ אֹתֶת, אוֹ מָופֶת.

וּבָא הָאֹת וְהַמָּוֶת, אֲשֶׁר-דָּבָר אֲלֵיךְ לְאָמֵר: נֶלֶבֶת אֶחָרִי אֱלֹהִים אֶחָרִים, אֲשֶׁר לֹא-יַדְעָתָם-וְנִعְבָּדָם.

לא תִשְׁמַע, אֶל-דָּבָר הַנֶּבֶיא הַהוּא, או אֶל-חֲלוֹם הַחֲלוֹם, הַהוּא:

**בַּיְ-מִנְשָׁה יְהוָה אֱלֹהִיכֶם, אֶתְכֶם, לִדְעָת
הַיּוֹשְׁבָם אֶחָבִים אֶת-יְהוָה אֱלֹהִיכֶם, בְּכָל-
לְבָבָם וּבְכָל-נְפָשָׁבָם.**

**אֶחָרִי יְהוָה אֱלֹהִיכֶם תָּלִבוּ, וְאֹתוֹ תִּירְאֹו;
וְאֶת-מִצּוֹתָיו תִּשְׁמַרְוּ וּבְקָלוֹ תִּשְׁמַעְוּ,**

וְאֹתוֹ תִּעֲבֹדוּ וּבָוּ תִּדְבֹּקוּן.

וְהַנֶּבֶיא הַהוּא אוֹ חֲלָם הַחֲלוֹם הַהוּא יוֹמֶת,

**בַּיְ-דָּבָר-סָרָה עַל-יְהוָה אֱלֹהִיכֶם הַמָּוֶצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
וּמִפְדֵּח מִבֵּית עֲבָדִים—לְהַדִּיחָ מִן-הַדָּרָה, אֲשֶׁר צָוָה יְהוָה אֱלֹהִיךְ
לְלִכְתָּבָה; וּבְעֶרֶת הָרָע, מִקְרָבָה.**

כמו בן כתוב:

בְּדָבָר־סֶרֶה עַל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֲתֶם מִאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיַּפְדֹּךְ מִבֵּית עֲבָדִים.

כמו בן את מי הבורא והוציא מצרים ופדה מבית עבדים במובן שאתה עם ישראל. אך אין הגויים טוענים שהבורא התחרט ובקש לעבור על תורתו.

דבר נוסף כתוב ב מגילת אסתר ט':

**וַיָּמִי הַפּוֹרִים הָאָלָה לֹא יַעֲבֹרוּ מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים
וְזֶבְּרָם לֹא יִסּוּף מִזְרָעָם...**

התורה מבטיחה שימי הפורים לא יעברו מתווך היהודים. ואכן אנו רואים שהיחידים שמקיימים את חג הפורים בלבתו הם היהודים. (בגון שלוחות מננות, מתנות לאביוונים, מקרא מגילה, ...) ולא הגויים עמי העולם שהמציאו דת שלהם.

מעניין שההבדל בין היהדות לשאר הדתות-שאר הדתות אומרים שם אם אתה רוצה להיות דתי عليك להתנזר מכל העולם לא להתחנן ולהתנתק מכל הגוףות.

עולם היהדות אומרת שעליינו להיות מצד אחד מחוברים לגשמיות העולם ויחד עם זה לעבוד את הבורא. ולקיים ולהפרות את העולם כמו שבתוב "פרו ורבו ומלאו את הארץ". או "כל תורה שאין עמה מלאכה סופה בטלה". ונינתן לקיים את התורה בד בבד עם קיום גשמיות העולם.

שאר הדתות הורשות את קיום העולם בכך שהם מתחנזרות מכל הסובב.

האם שמירת תורה ומצוות פוגעת ב... שבת יהודית? או שטוב להיות יהודי דתי?

מסתבר ששמירת המצוות נזנת לאדם הנאה גשנית הרבה יותר טובה מאשר אדם שאינו שומר תורה ומצוות.

נקח לדוגמא שבת

שבת גורמת לאייחוד המשפחה סביב השולחן. אדם מרגיש כמו בן של מלך שבל הגשמי של העולם בגין אובל קפה תה ושאר מזמן מוכנים ואין צורך לטורוח. ובכל הזמן מוקדש לעניינים רוחניים. הוא מנתק מעמל השבוע. הפלאונים לא מצללים כל רגע והוא נומן לעצמו מנוחה נפשית. הדברים הרוחניים שהוא עושה בשבת מחזקים את המערצת הנפשית רוחנית שלו. והוא מגיע למקומות שבת עם הרגשה של התחדשות.

ביערות הכרמל שוכן מרכז הבריאות רפואי שמניגע להצלחה רבה. אתה מגיע לשם ואז מקבל את ההוראות הבאות:
בלי דוא"ל. בלי טלפונים (בן, כולל טלפונים ניידים). בלי טלוויזיה. בלי אינטרנט או מחשבים ניידים. בלי לנהוג. בלי רדיו. בלי מובילים אלקטронיים במשהם. ל-24 שעות,

לאחר שאתה יוצא משם אתה מרגיש בנאדם חדש. גלית שיש עוד דברים מרדייפה וברירה מהמציאות באמצעות כל התקשרות שאתה חי איתם. פתאום אתה מגלה את עצמן למרות שפחחת לפגושים את עצמן פנים מול פנים. פתאום אתה מבין מה עיקר ומה طفل בחיים. פתאום אתה מבין שזמן איבוטי עם הילדים יותר חשוב מלבשת ולראות טלוויזיה. פתאום אתה מגלה שיש טבע וועלם.

זו השבת. לא כל שבוע צרכי לשאלונו... לאן הולבים השבת.
פשוט יש לך סדר יום מסודר ומנוחה אמיתית.

מהן משמעותות השבת לאדם בימינו?

א. השבת נבדלת ומרומרת מימי החול. בכך היא מאפשרת לנו לחוות עולם רוחני, שמעניין משמעות לחיינו גם בשאר ימות השבוע.

ב. כל צרכי האדם בשבת מוכנים מראש. ביום זה אנחנו יכולים להתנסות בחוויה של אמון בעולם, במחושת בטוחון של שחרור מן האחריות לפרנסת ולדאגות היוםומים. זהו זמן של פיסוס עם העולם, שבו אפשר לשמה בחלקנו, לברך על היש, ולהאמין שתמיד ישאר גם לאחר.

ג. בשבת כולם שובתים ממלאכה. זהו זמן שבו מתחבטים המעמדות, ומודגש שוויון הערך של כל בני-האדם. השבת מתקנתת את היחסים בין בני-אדם, והופכת אותם מיחסים תועלתניים ליחסים של אהבה.
ד. השבת היא יום מנוחה לגוף ולנפש, שמאפשר לאדם להתחילה את השבוע הבא עם בוחות חדשים.

אפשר לראות את השבת כגבול למרוצת-היתר של חיי היוםום (למי שנחוץ לו גבול בזה).

ה. שבת היא זמן המשפחה: הפסקת الملאה מאפשרת לכל בני-הבית להיפגש ולבלוט ביחד.

1. השבת – על העושר התרבותי שנאוצר בה משך הדורות **טוב להיות יהודי** לחבר בין כל חלקו העם היהודי.

שרהת המשפחה

טהרת המשפחה גורמת לאדם לאחוב ולרצות את רعيיתו הרבה יותר מאשר בכל הזמן מתאפשר לו להיות איתה.

נכח לדוגמא אדם שבכל שבועיים מקבל רבב ולאחר שבועיים הוא צריך להחזירו. ביום שהוא אמר ל渴בל את הרבב הוא מרגיש ממש יום של שמחה.

אותו הדבר לגבי אדם שmpsיק את הקשר הפיזי עם אשתו לשבע וחצי ולאחר מכן מותר לו להיות איתה. השמחה היא בדיקן כמו ביום הכלולות.

דבר נוסף זה שהם חייבים להיות היחיד ביום הטבעה אדי גם אם יש מריבה בניהם הם חייבים להשלים. ואלו דברים שokers ביום יומם וושומרים על הזוגיות הבריאה גם אם ישנים חילוקי דעת.

מודה אני

מודה אני לפניה מלך חי וקיים שהחזרתי בי נשמתי בחמלה רבה אמוןתי".

מתא : **ד"ר איתן גל** פורסם: 24.05.07 YNET

מה קורה בשועברים ממצב שכיבה לישיבה?

בזמן שעוברו, לחץ הדם נותר נמוך יחסית, ביונן שהתגוזה המודצת מזרימה בקלות דם למוח. אלא שבמעבר לעמידה, על הדם להתנגד לבכיה המשיבה, מה שדורש לחץ גבוה יותר בכלי הדם. ואת הלחץ הזה, כאמור, מSIGIM על ידי התכווצות העורקים המזרימים דם או האצת קצב הלב.

אלא שבאשר פעילות אחד המנגנוןים (המוח, הב্ורצפטורים, בלי הדם או הלב) לקויה, לחץ הדם במעבר לעמידה אינו עולה די. בתוצאה מכך לא מגיע מספיק דם למוח, והוא – שריגיש כל כך למחסור בחמצן – גורם לנו לחוש בסחרחות. המסר חד-משמעות: קמתם מהר מדי.

בבנס של נוירולוגים מכל העולם, שהתקיים בארה"ב, נדונה התופעה של הסחרחות המתרחשות בשעות הבוקר, מיד לאחר הקימה מן השינה. פרופ' לינדה מק'מרון נוירולוגית בריטית, נשאה נאום ארוך, בו פירטה את תוצאות המחקר רב השנים שערבה בסוגה זו. לאחר כל המחקרים פרופ' מק'מרון הגיעה למסקנה שההתעלפויות נגרמות בתוצאה מן המעבר החד שבין שכיבה לעמידה. פרופ' מק'מרון אמרה, שלוקח לדם 12 שניות להגיע מן הרגליים אל המוח. באשר מתבצעת קימה מהירה, הדם "נזרק" למוח במירירות רבה מיידי והוא מגיב בתגובה שרשרת שגורמת להתעלפות. היא הציעה לכל אדם, גם אם אינו נוטה להתעלף, שלאחר קומו משנתו ישב על המיטה, יספר לפחות עד 12 ורכז איז יקום.

אך גם פרופסור מושם, שומר מצוות וביקש את רשות הדיבור.

ובכן אמר: אצלנו היהודים יש הלבנה המופיע בשולחן ערוץ, (לבנה פסוקה קיצור שלוחן ערוץ סימן א סעיף ב):

. לומר תפילה הוודה מיוחדת לבורא עולם, על שזכינו להתעורר בבוקר בריאות ושלמים.

-פאלז האמונה-

טוב להיות יהודי התפילה הזאת נאמרת בישיבה, מיד בשמתוערים. יש בה בדיון,

"МОודה אני לפניך מלך חי וקיים שהחזרת בי נשמתי בחמלה רבה אמוןתייך".

12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

ברכות וধחית סיפוק

ביהדות באשר הילד בגיל ארבעobar ממלדים אותו צריך להפסיק בין בשר לבון הלב. ילד שאכל ברגע בשר ורוצה לאכול משהו חלב – לומד להתפרק ולהחבות מה שעתות. ילד שרוצה לאכול משהו יודע שהוא צריך להתפרק עד אשר הוא מביך.

ילד שמקבל סוברייה משוקולד טעונה צריכה לבדוק אם יש הבשר ואם אין הוא זורק אותה. ברגע שליד מגיל קטן מתרgal להתגבר על היצר שלו והוא גדול אחרת מאשר ילד שלא עמד בשום ניסיונות. ובאשר יגדל הוא יעמוד בניסיונות הרבה יותר מאשר ילד רגיל שלא חונך בבית דתי. הוא גם יdag לכבד את הוריו ולהתנהג לפי כללי התורה ולהיות אדם מיוחד. האם כדאי לוותר על ריווח זהה..??

נשילת ידיים

לפני שנים רבות רק היהודים היו מקפידים על מצוות נשילת ידיים לפני שאוכבים. ורוק לאחר שנים גלו בעצם שבידים ישנים חידקים שעולמים לארות למחלות. רואים אףה שהتورה כבר דאגה ודואגת לבראותו הנפשית והגופנית של האדם. החיבור לתורה ולמצוות היהדות אומר הרב מלובא ביאץ "הם אושרו של האדם היהודי" בין בגשמיות ובין ברוחניות.

תפילה

תפילה היא חיבור בין האדם לבורא. באשר יהודי מתפלל הוא חש שהוא מתנקת מהעולם הזה

ומתחבר למשהו ששמעו אותו ובכך הוא מרוקן את כל צרכתו הגשמיות. לאחר התפילה אדם מרגיש שמחה לאין שיעור שמלואה אותו ומרגיעה אותו לאורך כל היום. האם כדאי לוותר על פרס זה?

בתב העת האמריקאי המכובד: " JOURNAL OF REPRODUCTIVE MEDICINE" פרסם בגליאון אוקטובר 2001 מחקר בנושא זה שנערך ע"י החוקרם דניאל ווירט, קוויטש צ'ה, וורגרו לובו, מתרת המחבר הייתה לבחון את האפקט הפוטנציאלי של התפילה על שיעורי ההריון בקרב משפחות שלא זכו לילדים ובערו טיפולים עקב לכך.

במחקר שנערך על כ- 212 נשים שהיו בבי"ח צ'ה שבסייל – דרום קוריאה, ולא ידיעתן. הוא נערך במשך כ- 4 חודשים בין השנים - 99- 98. קבוצות התפילה היו אנשים ונשים בקנדאה ארה"ב ובאוסטרליה הנתוננים נאספו באוניברסיטת שת' קולומביה שבנויו-יורק ארה"ב, ורוק על מ釐ית מן הנשים התפללו. כל אחד מן המתפללים קיבל חמיש תמנונות שונות והتابקש להתפלל לבורא העולם ולבקש את עדזרתו למען אותן נשים. יש להosiיף ולציין שאף אחד מן החוקרים לא מועסק ע"י גופ דתי

טוב להיות יהודי

ולא התקUSH לעורך את המבחן מטעם אף קבוצה דתית והוא נערך ביו. התוצאות היו מרשימות, לאחר שנודעו שיעורי ההרינו הקלינים נמצאו שבקבוצה שהתפללו עבורה, היו שיעורי הצלחה גבוהים פי שניים מן הקבוצה שלא התפללו עבורה. בעוד שאצל האחרנים שיעור ההצלחה היה 26% (שזהו מוצע ההצלחות הרגיל). בקרב הקבוצה שהתפללו עבורה התוצאות היו 55% הצלחה! בכך שכבר ציינו המטופלים לא ידעו כלל כי מתפללים עבורה, וגם הרופאים שלහן לא ידעו עבור מי מהן מתפללים כך שאין אפשרות לומר שעצם הידיעה גרמה אצל הנשים לתחשוה טובה יותר שיתבחן והיתה גורמת להצלחה עקב מצב פסיבוסומטי טוב יותר שלהן.

מחקר נוסף שנערך בבי"ח הכללי של סן פרנסיסקו ופורסם ב – NEW ROMAN TIMES (יוני 99) ה证实 על כ- 393 חוליות בלבד ללא ידיעתם לשתי קבוצות, קבוצה אחת שהתפללו עבורה וקבוצה שנייה שנשארה נתונה לחסדי הרופאים בלבד, גם כאן התוצאות היו מפתיעות בקרב הקבוצה שהתפללו עבורה היו פחות מקרי דלקת ריאות, הם התלוננו פחות, הם נזקקו לשיליש מנתת האנטיביוטיקה שצרכה הקבוצה שנייה, לשישית מכמומי האינפוזיה, ומרקם קבוצה זו נפטר רק אדם אחד, תוצאות המחקר היו חד משמעותית, התפילה והועלה לבריאותם של החולים (ועיין "עת לחשוב" גיליון מס' 34 "טיפול האדם" מאת א. פז אודות מחקרים נוספים בתחום זה). "קרוב ה' לכל קוראיו – לכל אשר יקראו בו באמת!"

תגים

החגיהם אצל היהודי גורמים שמחה עצומה וידיעה שבב המשפחה נפגשת ביחד ומתרומותיהם למעלה מיוחדת מעל החולין השגרתיים.

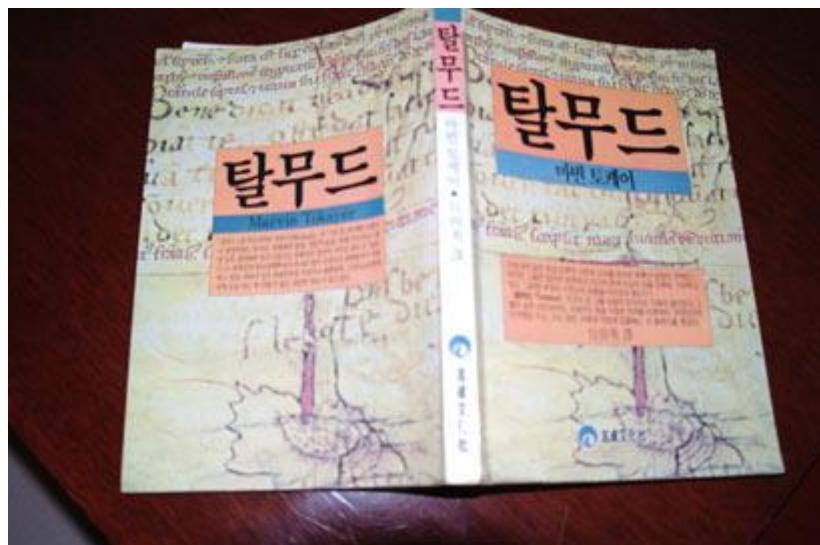
לימוד התורה

קטע מעיתון לא דתי:

האם התורה שלנו היא חכמה אמיתי?

בדרום קוריאה חיים קרוב ל- 50 מיליון איש, ובמעטם בלבד לומדים גמרא בבית. "ニ시ינו להבין מדוע היהודים באלה גאנונים, והגענו למסקנה שהם לומדים תלמוד", מסביר שגריר קוריאה בישראל. אך הפך הרבה לחכם מוכבר בקוריאה .

"הינו סקרנים מאוד לגבי ההישגים האקדמיים הגבוהים של היהודים", מסביר שגריר דרום קוריאה בישראל, יאנג סאם מה, שהתחarra בתוכנית "תרבות היום". "לייהודים יש אחוז גבוה של ذובי פרס נובל בכל התחומיים: בספרות, מדעים ובלבול. זה היגש מדהים. ניסינו להבין מהו הסוד של העם היהודי? כיצד הם – יותר מעמים אחרים – מצליחים להגיע לבאלה הישגים מרשימים? איך זה שהוא הם כל כך גאנונים? המסקנה שהגענו אליה היא שאחד מהסודות שלהם זה לימוד התלמוד. .

התלמוד בגרסה הקוריאנית

הקוריאנים מחביבים את התלמוד לא רק כי הם רואים בו מקדם גאונות, אלא משומש שמצוין בו ערבים הקרובים ליבם .

"במסורת היהודית יש חשיבות לערבי המשפה", מסביר השגריר הדרומי-קוריאני. "רואים את זה גם היום, במנגנון שלכם להתכנס בכל יוםishi לארכאה משפחתיות. גם בארץ"

המשפחה מאד חשובה. היחס למוגר, הבודד וההערכה שיש ביהדות לזכנים, מתקבלים להערכה הגבוהה שדויכים לה המבוגרים בארץ .

דבר נוסף ומאוד מעמ兜ת זה היחס לחינוך. במסורת היהודית יש חובה ללמד את הילדים, ומקדים זיה המון תשומת לב. גם אצל ההורים הקוריאנים עומדת חינוך הילדים בראש סדר העדיפויות. אני חושב שההבדון הזה הוביל לכך שהיומן אפשר לראות בארכאות הברית מהגרים קוריאנים שהולכים בעקבות היהודים, ומצלחים באותו תחוםים היהודיים מצליחים בהם .

ארון הספרים הקוריאני

"גיליתי שבאשר ישראלי מתיידד איתך, הוא עוזר לך מבלי לצפות למומורה". לבן אני מעריך מאוד את החברות שיש לי עם ישראלים. אנחנו כל הזמן לומדים מכם ."

מה המשמעות להיות יהודי?

פעמים רבות אנו פוגשים יהודים שחשים באמת ובתמים כי הם יהודים טובים. מי לא שמע ניסוחים כגון אלה: "תראה, אני לא דתי ולא שומר לבדוק את המצוות, אבל יש לי אמונה בלב ואני חשב שאני יהודי טוב. אני אזרח ישר, ממלא את חובותי למדינה, לא פוגע באיש ומשתדל לעזור לדולת. העיקר זה להיות בן-אדם, לא?..."

האמת היא, שהמשפט הנ"ל היה יכול להיות נבון לגמר, לו לא מלה אחת שהשתרבבה לתוכו: המלה 'יהודי'. אם בן-שיכון היה אנגלי או רוסי או הודי או ערבי, והיה מתאר את היותו אדם טוב וישר עם אמונה בלב – מבחינתו הוא היה בסדר גמור. זה מה שתובעים מבן-אדם בכלל – להאמין בקב"ה ולהתנהג ביושר ובצדק עם סביבתו. אבל מאיתנו, כיהודים, דורשים הרבה יותר מזה.

בחירה מחייבת

במעמד הר-סיני בחר הקב"ה בעם-ישראל מכל העמים והעליה אותו לדרגת 'עם סגולה'. בתורה מוגדרת מהותה של הבחירה בשתי מילים: "וזאתם תהיו לי מלככת כוהנים וגוי קדוש". בשם שבכל עם וקובוצה יש אנשים שנבחרו להיות מורים מעם, הם בני עמד הכהנים, הקרוביים יותר מאחרים אל עבודת הקודש, אך עם-ישראל בולו, לעומתיהם אומות-העולם, נתמנה להיות "מלככת כוהנים" – עם שלם שככלו קירבה יתרה אל הקודשה.

בחירה זאת של הקב"ה בעם-ישראל העניקה לו זכויות רבות, אך גם חבות. זו 'עיסקה-חביבה' שאפשר להפריד בין חלקייה. אי-אפשר ליהנות מהזכות של להיות יהודי, בלי למלא אחר החובות שהיהדות מעילה על האדם. או במילים אחרות: אי-אפשר להיות 'יהודי טוב' ולעשות רק מה שצרכיך לעשות 'אדם טוב'...

השלמות שנדרשת מאמות-העולם מתחמתה בכללי ההתנהגות שמוכרים ב'שבע מצות בני-נוח'. אפשר להגדיר מצות אלה בכללי-יסוד לחברה אנושית מותקנת: להאמין בבורא-העולם, לא לרוץ, לא לנאו, לא להתאזר לבורי-החיים ולקיים מערכות צדק ומשפט שיבטיו חי-חברה תקינים וצדוקים. גוי שמקיים את כל אלה – הוא אדם טוב. אין לפיו דרישות נוספות. אבל מיהודי דורשים יותר.

קדושא בחולין

ל להיות יהודי זה הרבה יותר מאשר אדם. החובות האנושיות הרגילות הן חלק קטן בלבד מונרמות ההתנהגות הנדרשות מיהודי. לייהודי לא מספיק להתנהג באדם טוב', עליו להיות גם 'יהודי טוב', ופירוש הדבר – לקיים את הדברים הנדרשים ממנה בדור היהודי.

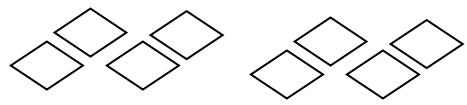
ישר, צדק ומוסריהם הם דברים מובנים מאליהם עבור יהודי. לא זה בלבד בא ייחודה לידי ביטוי – אם-כבי הניסיון ההיסטורי הוכיח, שהעם היהודי שמר על בלתי מוסר ועל צלים אנווש לאין-ערוך יותר מעמים אחרים. אבל היושר והמוסר הם רק חלק קטן מtaberniyat חייו של היהודי.

יהודי צריך להיות חלק מ"מלככת כוהנים". ייחודה האתיי הוא בקדושא של חייו, בכך שגם חי היום-יום שלו רווים קדושא והתעלות רוחנית. לא די בכך שהוא היהודי לא יגע ברכוש הדזולת, גם את רכושו שלו עלו לנצח היהודי – להיזהר מאיין טוב להיות היהודי על המזון, לאכולبشر. אלה הדברים המקדים את החיים השיגרתיים והමלאים את משימתו של היהודי בחילק מ"מלככת כוהנים".

לאחר שהקב"ה בחר בנו מכל העמים, שוב אין ביכולתנו להימלט מתקיפידינו כיהודים. אין היהודי יוכל לחזור ולהיות סתום אדם טוב. הוא יהודי, יש בו נשמה יהודית, יש לו בוחות של היהודי ושליחות של היהודי. השלמות שלו, יחד עם האושר והשמחה בחיו, יבואו רק

-פאזל האמונה-

בשימלא אחר הדברים הנדרשים מיהודי. כי טוב להיות יהודי!

לסיכום של דברים

הוכחות לאמונה ברמה גבוהה יותר

1) ההוכחה הראשונה: הסדר.

נთאר לעצמנו שהיינו חיים לפני אלפי שנים, ומוסאים לפה שוען מן העתיד! במובן שלא היה לנו מושג איך המכונה המורכבת הזאת הגיעו להפה, גם לא היינו יודעים מי יצר את זה. מתוך סקרנות היינו חוקרם את השעון, ועם הזמן מבינים שגלגלי השינויים נועדו לסובב את המחווגים. המחקר שלנו גם היה מגלה לנו שהשעון משתמש בסוללה עבורה בח, ועם הזמן היינו מבינים שגלגלי השינויים נועדו לסובב את המחווגים העדינים. קרוב לוודאי שעם התקדמות המחקר היינו מבינים שהשעון נועד להראות את השעה. אולי לא היינו יודעים מי יצר את השעון, אך היינו יודעים בודאות שיש יוצר לשעון. לא תיתכן חוכמה בלי חכם. בעצם, בדרך דומה אנו מביטים על היקום הגמוני שלנו, על חוקי הפיזיקה והכימיה (אوتם לומדים מדענים במשך מאות שנים באמצעות מושוואות מורכבות), על אוטמים, ומולקולות, ומהירות האור, ומערכות המשם, ומחזור המים, וכח המשיכה, והכח החזק והחלש, וכו'. כל המדענים מודים שהיקום מורכב מאד, והם עצם עוד לא מבינים את כל סודותיו. לא ניתן להתחש לחוכמה הנצפית בבריאת, ולבן חובה علينا להסיק שיש יוצר חכם מאד מאחורי היקום. זו ההוכחה פשוטה ביותר לקיומו של אלוהים.

2) ההוכחה השנייה: יש מאין.

מבחן מהדעת הוכח שהיקום מתרחש, וחומרים דועכים, מה שਮוכיח שהיתה ליקום ההתחלת. העולם שלנו לא תמיד היה, אלא נוצר בנקודת זמן מסוימת בעבר. עם זאת, מובן לנו שבולם לא יכול ליצור כלום, ולכן היה חייב להיות יוצר אשר ברא את כל הקיום. הבורא שיצר את היקום הוא ודאי אינו חומר, כי הוא היה לפני היקום, והוא יצר את החומר יש מאין. מכאן אנו יודעים שהBORAH הוא רוחני. אנו גם יודעים שהBORAH יצר את החלל וחוקי הטבע, ובכאן שהBORAH עצמו אינו בפוף לשום חוק ואין לו שום גבול. אך אנו יודעים שהBORAH הוא אינטלי, כי אין לו גבולות. אנחנו גם יודעים מכאן שהBORAH הוא אחד, בגלל שמי שאין לו גבולות גם לא יכול להיות שניים (שני גופים הם תמיד מוגבלים אחד ביחס לשני). עם היקום נברא גם הזמן, ומכאן שהBORAH יצר גם את הזמן. מכיוון שהBORAH יצר את הזמן, הוא עצמו אינו בפוף בזמן, אך שאין לו עבר הווה ועתיד. והוא קיים עד מינוס אינסוף-לבן אין לו מי שיברא אותו.

3) ההוכחה השלישייה: מגביל ומוגבל.

כל דבר שיש לו גבולות צריך סיבה. מישו קבע את הגודל של החדר שלך, ואת הגודל של הבניין בו אתה גר. באופן דומה היה חייב להיות בכח חוקיות. לבארה. אותו חומר בשלט של החומרים, את חוקי הטבע ובן הלאה. בغالל שהיקום מוגבל לחוקים, מוכיח שיש יוצר אשר הגביל אותו למימדייו. זהה ההוכחה פשוטה לקיומו של הבורא.

4) ההוכחה הרביעית: חוקיות.

באשר חומר מתנהג תמיד באותו אופן, ניתן לראות בכך חוקיות. לבארה. אותו חומר בשלט בידיים אחר המחייב אותו להתנהג תמיד באותו האופן. ביקום שלנו אנו רואים חוקיות, ולא אקריאות. ביקום קיימים חוקים, כמו בכ המשיכה, הכח החשמלי, הכח החזק והכח החלש באוטומים, וכיוצא באלה. חוקי הטבע הם הגדרה ממשית לגשמי, מכיוון שהטבע כולל מתנהג באופן מסוים. קיימת חוקיות ביקום, ומכאן ההוכחה שביקום כולל בשלט בידי

בכ שmagbil אותו להתנהג בצורה מסוימת ולא בצורה אחרת. מתחוקים אנו למדים שהשליטה של הבורא חלה על כל היקום כולם, והוא נמצא בכל מקום ובכל זמן ביקום. החקוקיות גם מלמדת אותנו שמי שליט ביקום אינו חומרី בעצמו, בכוחו שלשלוט בחומר, ועל כן הוא אינו חומר בעצמו. זהה הוכחה נוספת לשולתו של אלוהים ביקום.

5) ההוכחה החמישית: תהו ובוהו.

לא החקוקים ביקום, היה הכל נעלם. קיימים בוחות מתואמים המקיים את האוטומים - בילדיהם היו החלקיים מתפררים, והיקום היה ריק. קיימים בוחות חשמליים המחברים בין מולקולות ובין אטומים - בילדינו בוחות אלו לא היה קיים אפילו חומר אחד ביקום כולם. קיימים גם בה הגרביטציה היוצר פועלות גומליין בין חומריים שונים (במו המשם, העולם והירח) - בילדינו בה זו היו המבנינים מפוזרים ביקום ללא שום תיאום ויכולת להכיל חיים. למעשה הכח השולטי ביקום הוא גם מי שמקיים את היקום. בילדינו היה היקום נעלם לתוך שמהה של חושך וריקנות. מכאן אנו למדיםשמי שליט ביקום הוא גם יוצר היקום, כי בכוונו הוא מקיים את היקום כולם. החקוקים ביקום מלמדים אותנו שלשלוט ביקום הוא גם יוצר היקום, כי בילדינו בוחו התמידי המחזק את היקום, היה היקום נעלם לתהו ובוהו מוחלט. זהה הוכחה נוספת לקיומו של אלוהים שליט ביקום.

6) ההוכחה החמישית: הנשמה.

האדם הוא היצור היחיד שיש לו בחירה חופשית. כל בעלי-החיים פועלים על פי טבע מולד (אינסטינקטים). הנמלה לא לומדת כיצד ללבת בשורות, היצפור לא לומדת כיצד לעוף, והאריה לא חושב פעמים לפני שהוא טורף דברה. כל היצורים החיים פועלים על פי הוראות יצרן קבועים. רק לאדם יש בחירה חופשית מה לעשות, האם להיות צדיק או רשע, והאם להתנגד לרצונותיו החומריים. האדם הוא היצור היחיד ששואף לרוחניות ולדת ולמציאות גבוהה מהחומר. הטבע החומרני לעומת זאת יכול לפעול רק בשתי דרכי, על פי חוקים קבועים, או באופן אקראי. אך הבחירה של האדם לעומת זאת היא חופשית, האדם אינו מוגבל בבחירה שלו, והוא גם אינו בוחר באופן אקראי. מכאן מובח שהאדם אינו חלק מהטבע, והוא אינו חומרី בעצמו. בغالל שלאדם יש יצר טוב וייצר רע, תבונה ומצפון, בחירה חופשית, ושאיפה לצדק ולאמת, ורצון למשמעות – אנו למדים שיש באדם נשמה בלתי חומרית, ומכאן שהיקום החומרני נברא עבורו. הנשמה של האדם הגיע ממקור רוחני אשר הבניש אותה בתוך גוף חומרី, וזהו מבון הבורא.

7) ההוכחה האישית: האמונה.

האדם הוא מעשה היצור היחיד ביקום שיבול להבין שיש לו בורא. אם האדם היה רק חייה, אך או שהוא היה מאמין או שהוא היה כופר, אך לא הייתה לאדם יכולת של אמונה ושל בפירה. האדם מעשה בוחר האם להאמין או לכפר בבורא. בעלי חיים אין יכולת הדעת ללמידה את היקום ולבחור בדעת. רק יש לאדם יכולת להבין שיש אלוהים, אך מי נתן לו את יכולת הדעת?

הטבע הוא מבון חומרី, והטבע לא יכול לתת לאדם את מה שאין לו. השאיפה של האדם לרוחניות והיכולת של האדם להכיר בבורא ולכפר בו מגייעה ממשהו גבוהה יותר – מהיוצר עצמו. עצם יכולת של האדם להאמין או לכפר מוכיחה שהאדם נברא בידי בורא אשר מנסה אותו בעולם הזה. הבורא נתן לאדם את יכולת להכיר בקיומו, ומכאן שההוא מצפה מהאדם להסיק על קיומו. רק הבורא יוכל לתת לאדם את יכולת להאמין או לכפר בו. וזהו אחד הניסיונות הגדולים ביותר של האדם בעולם הזה.

8) טיעון הבורא הרציונלי:

כפי שאנו למדים מן היקום והאנטומיה, הבורא הוא רציונאלי ופועל בצורה רציונאלית בעולם. לבן אנו מעריכים למצוא את הוראות היצرن שהוא מסר לאדם – את תורתו. אך בגין נתקלים בבעיה מכיוון שבכל הדתות בעולם נוצרו על ידי נבאים וקוסמים למיניהם שטענו כי הם מדברים עם הבורא, והוא מסר להם אמונה ומצוות, ואין כל דרך להחליט מי מהם משקר ומהו מדובר אמרתו. מוחמד טען שמלך ניגלה אליו במערה וננתן לו את הקוראן, ישו טען שהBORAH נגלה אליו ואמר לו שהוא המשיח, אפילו פרעה טען שהוא אל. אך נוצרה הנצרות, אך נוצר האיסלאם, אך נוצרו למעשה דתות בכל רחבי העולם.

borah שהוא רציונאלי לא יעביר את הוראות היצrn החשובות כל כך בסתר, ולא ימסור ספר הדרוכה בדרך שבכל אחד יוכל לזרוף. הרי כל אדם יכול לטעון שהBORAH דבר אליו, וכל מוסד פיסייאטרי שמכבד את עצמו מחייב לפחות עשרה אנשים שמדווחים שהם מדברים עם אלוהים, פיות, חייזרים ומפלצות. ישנים אינספור אנשים שהזיות או משקרים לאנשים, וגם ידועים לא מעט מקרים של אנשים חולין סבידופרניה שמדמיינים דברים שאינם קיימים במציאות.

אנו יודעים שהBORAH הוא חכם (מהברת הפיזיקה של היקום והאנטומיה של החיים) ולבן אנו מבינים שהוא לא ימסור תורה בסתר לאדם בודד, שיכל להתגלות בשקרן נוספת בין כל נביי-השקר בעולם. אנו סבורים שהBORAH הוא חכם. לבן מלבחילה לא נחשף את הוראות היצrn בדת שבכל אדם יכול לבדוק מלבו. כך שתתי הדתות שחקנו את היהדות – הנצרות והאייסלאם – יורדות מעל הפרק, היהות ושתייהן טוענות לאדם בודד הטוען שהBORAH או מלacky נגלו אליו במערה ומסרו לו חוקים ומשפטים. ההתגלות האלוקית חייבת להיות המונית, אחרת היא בלתי אמינה, וחסרת משמעות למחפש האמת.

תורת ישראל היא היחידה הטוענת למעמד לאומי, ולא להתגלות פרטית של נביא. היא התורה היחידה העומדת בפני מבחן ההיסטורית וההגיון, פשוט, כי היא היחידה הטוענת לתורה שניתנה להמוניים במעמד אלוקי לאומי. בכך התורה מתגלית בספר ההוראה היחיד בעולם שנייה מפני הבורא עצמו.

9) טיעון הפיכת-הטבע:

מי שמסיק שיש בורא לעולם, מבין שבכוחו של הבורא לברוא את העולם, ובכך גם שהוא שליט בטבע עצמו. כך שהBORAH מסוגל לכל דבר, כמו להפיכת המציאות וחוקי הטבע עצם. לפיכך דת הטוענת לנסים בקנה מידה לאומי של הפיכת הטבע, יתרגו במעשהיו של הבורא, ובכך גם ייעדו על מסירתה מפיו.

באשר אנו מחפשים בין דתות העולם טוענות להפיכת הטבע בפני המונים, אין לנו מוצאים יותר מעשי קסם פרטיים, דוגמת הליכה על פני-המים ולהטוטים אחרים. כמעט בכל דת בעולם מספרת על נביאים שעשו מעשי קסם בכדי שהעם יאמין בהם. אפילו תורה ישראל מספרת על חרוטומי מצרים שידעו להפוך מקל לנחש בקסמיהם, ולבתח גרמו לרבים להאמין בהם.

הוכחות לוגיות

מעשי נסים פרטניים ולהטוטמים לא יוכלו ללמד אותנו דבר, גם מכיוון שטענות לנסים – פרטיים נמצאים בכל רחבי העולם במידה שווה, וגם מכיוון שידעו לנו כי מעשי הטבעה וкосמותם הם טבעיים לחלוtin (באמיצותם מעשי קסם, החובנים בהם טרייק פיזי או מחשבתי טבעיים לחלוtin, מצלחים קוסמים ליצור אצל הקhal את התחששה שביבולתם להעלים דברים, לקרוא מחשבות או אפילו לבופ בפיות). גם אם קיימת מציאות על-טבעית בה ניתן לשמש (בלומר, מעשי בישוף), אין ספק כי אלו מוגבלים מאוד, ורחוקים מן ההגדרה של הפיכת הטבע או נס אלוקי. מן הבורא עצמו אנו מוצפים לשינוי חוקי הטבע, או לפחות להפיכת הטבע בקנה מידה המוני, המעיד כי הוא השולט בהם ולא אחר. ופעם נוספת, תורה ישראל היא הדת היהודית הטוענת לאירועים נסיים בקנה מידה שבול העם עד להם – כמו מכות מצרים, קריית ים-סוף, עמוד האש והענן, מעמד הר-סיני, ארבעים שנה במדבר, ביבוש הארץ בצורה ניסית ועוד.

תורת ישראל היא התורה היהודית בהיסטוריה הטוענת לאירועים נסיים בסדר גודל של הפיכת חוקי הטבע, ובקנה מידה לאומי. הפיכת הטבע נמצאת באופן ברור ביותר בעשרה מכות מצרים, המראות כי העשו אותן הוא הבורא השולט על הטבע וחוי כל אדם. במקבת הדם וחציית ים-סוף, הוכיח הבורא שהוא שולט על המים ובכל הימים. במקבת הצפרדעים והכינים, הוכיח הבורא שהוא שולט בכל הרמשים. במקבת הערוב הוכיח הבורא שהוא שולט על החיים, במקבת ארבעה הוכיח

הבורא שהוא שולט על כל היצורים המופיעים, במקבת החושך והברד הוכיח הבורא שהוא שולט על חוקי הטבע – עוננות השנה, האש והקרח, במקבת דבר הוכיח הבורא שהוא שולט על המחלות. ובמקבת בכורות הוכיח הבורא שהוא נמצא בכל מקום (כדי להרוג את כל בכורי מצרים בו-זמן), שיש לו זיכרון אוניברסלי (לזכור בכל מקום מי בכור וכי לא), הוא נמצא בכל זמן (הוא צפה בכל לידה במצרים בכל זמן), ויש לו בח להרוג כל אדם (בכך שהוא הרג את כל בכורי מצרים ברגע אחד). תורה ישראל היא התורה היהודית בעולם שטוענת לנסים בקנה מידה שرك בורא עולם מסוגל לעשותם, ומכאן שהיא נכתבת מפיו.

(ט) הטיעון ההיסטורי:

באופן טבעי, נקלט באמת כל ההיסטוריה שעם שלם טוען להיות עד להתרחשותה. אם נבחש להיסטוריה לאומית בתולדותיו של עם מן העמים, נאלץ להתחש גם לאינספור אירועים היסטוריים בכל רחבי העולם, אשרתרחשו בין עמים ובתוכם. אין כל סיבה רציונאלית להטיל ספק בהיסטוריה של עם, אשר היא מועברת בנאמנות מאב לבן. כל ההיסטוריה לאומית היא הוכחה ישירה לאmittות המאורעות המספריים בה. אין זה טיעון על דרך השילילה כי אם טועון ישיר מן ההיסטוריה. לבן נברר בין דתוות העולם, ואם נמצא דת המבוססת על נסים בקנה מידה היסטורי-לאומי, נובל לדעת כי בורא אחראי לנtinyתה. תורה זו הייתה במובן תורה ישראל, כי היא היהודית המועברת בידי המונחים, אשר כל העם טוען להיות עד למאורעות המספריים בה ללא יוצא מן הכלל.

ובדי שלא יטעו הקוראים, נסביר מראש כי שום ספר לא יכול להעיד על אmittות המאורעות המספריים בו (טענה בזו היא טועון מעגלי). קיום ההיסטוריה של מאורעות כמו מעמד הר-סיני מוכיח רק בשל העם המעביר אותם מדoor לדoor. מנקודת מבט ההיסטורית, התורה היא רק אמצעי בו השתמש העם בכדי לזכור את ההיסטוריה שהוא חווה על בשרו.

הוכחות לוגיות

העם היהודי מעביר את ספרי התורה במסורת מאב לבן לפחות אלף שנים, כפי שידוע לנו מתיעודים היסטוריים. בכך מדוח העם על אמיתות ההיסטוריה המקראית, כפי שהוא עדים לה אבותיו אשר העבירו דרכו את המאורעות לבנייהם. בכך שהتورה אמונה בתוכה בספר, אך מה שהופך את המספר בחומשי התורה להיסטוריה הוא העם המעביר אותה בנאמנות מדור לדור. בני העם היהודי מעבירים בקדנסות את ספרי התורה במשך אלפי שנים, בתיעוד ההיסטורי לחווות שעברו על אבותיהם.

11) השיעון על דרך השילילה:

אין ספק כי באופן טבעי נאמין בכל ההיסטוריה המועברת בידי עם שלם בקדנסות (במיוחד כאשר ידוע לנו שהעם העביר אותה אלפי שנים בנאמנות, וambilי לטעות במסירתה). עם זאת, ניתן להוכיח טענה היסטורית גם על דרך השילילה. באשר יוכח שדת מנדתות מבוססת על מאורעות ההיסטוריים לאומיים שאינם ניתנים לזרוף, יוכח גם אמיתות המספר בהם. הדרך לבחון האם דת כלשהי ניתנת לזרוף או שלא, היא באמצעות חיפוש דת עם שעונות דומות במקום אחר (מבחינה גלובלית זופים חודרים על עצם ברחבי האנושות, בשל הטבע האנושי המבקש לשלוות בהמוניים או למצוא לו משענת רגשית).

ובכן, תורת ישראל היא היחידה בעולם הטוענת למאורעות מסוים בקנה מידת לאומי. מביוון שאירועים אלו נטענים להיות בקנה מידת לאומי (ולא פרטיא, כמו בכל הדתות), לא יתכן לומר שהוא זופיה. אמנם מצוי הדבר שהמוניים היו מסוגלים להאמין בסיפורים אישיים או התגלויות פרטיות של נביאים מן העבר, אך שום עם לא יכול לעולם להאמין לפטע בהיסטוריה לאומית שבכל אבותיו נטענים להיות עדים לה.

אילו היה ניתן להמציא היסטוריה לאומית, בולם היסטוריה שבכל העם עד להתרחשותה, היה علينا למצוא מאורעות לאומיות מזופיות ברחבי כל העולם כולם, ובמיוחד בין הדתות המבקשות לבסס עצמן בכל האפשר על התגלויות אלוקיות ומעשי נסים. עם זאת, זופי ההיסטורי לאומי מעולם לא נשמע, ודתו נמצאות באופן טבעי בפרמידה הפוכה, כאשר סייפו של אדם בודד מהוועה סיפור אמוני לעם שלם.

מעמד הר-סיני הוא בכלל הנראה מה שהופך את התורה ליחידה בעולם שאין להנתן לזרוף. קשה לדמיין, ואפיו באופן תיאורטי, כיצד ניתן "להשתיל" או לזרוף תורה המציינת אירועים בסדר גודל שבכל העם עד להם: מכות מצרים, קריית ים סוף, ארבעים שנה על-טבעיים במדבר, שבירת חומות יריחו ועוד).

תורת ישראל היא התורה היחידה בעולם הטוענת למעמד לאומי בו נכון בכל העם היהודי לא יוצא מן הכלל (גברים, נשים, זקנים וטף), וקיים את התורה מפני בורא עולם בכבוזו ובעצמו. כל עם ישראל קיבל את התורה, ולא רק משה בסיני. בכך שונה תורה ישראל מכל תורה אחרת בהיסטוריה האנושית. מכות מצרים והנסים המתוארים במקרא, כמו גם מסירת התורה מפני הבורא להמוניים, מעידה על אירועים היסטוריים שהתרחשו בפני המוניים, ובכך גם על קיומו של הבורא ומסירת התורה מפני לעם ישראל.

לכך נוסף חיזוק נוסף, מן התורה עצמה. הקורא בתורה יגלה שהتورה עצמה מתוארת על כל דתות העולם להציג היסטוריה דומה מבורא. בספר דברים (ד, לג) נאמר: "השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש, באשר שמעת אתה – ויחי. או הינסה אלהים לבוא לחתת

הוכחות לוגיות

לו גוי מקרב גוי, בנסיבות באותות ובמופתים ובמלחמה ובזקחה ובזרע נטויה ובמורים גדולים, ככל אשר עשה לכם ה' אלהיכם במצרים – לעניין"

אתגר זה עמד בהצלחה, מכיוון שלא ניתן לדייף מאורע היסטורי בקנה מידה שכל העם עד לו. בותב התורה היה מודע לכך, ולבן כתוב זאת בראייה לאמתות המסופר בתורה.

12) **טעוון המסורת:**

מתורה אמיתית היינו מצפים להוכחה ישירה, כמו התגלות אלוקית להמוני בתקופה בלשחיי מן התקופות, שיעידו כי הבורא בעצמו מסרה. הדחות בעולם נמצאות מתגלות במובסות על סיפורו של אדם יחיד. במקרים אלו יוצרך "טלפון שבור" ללא ספק, ולא נוכל לדעת האם המסופר בהם התרחש במציאות בכלל. כאשר סיפור מועבר על ידי קומץ אנשים, או שרשרת אנשים בה אדם יחיד מוסר סיפור לאדם אחר, אין ספק שיוציאו שיבושים מהעברה להעברה. כך היא הנצרות למשל, אשר הוועברה בין יחידים עד אשר נכתבה, וגם אז שובשה לאינספור גרסאות שונות.

בשרותת של אנשים המספרים סיפור בין יחידים, למעט תמיד ישתבע הסיפור המקורי. לעומת זאת במאורע ההיסטורי לא יתבוננו שיבושים, מכיוון שככל העם כולם הוא עד לאותו מאורע, והמוניים ממשיכים להעביר את אותה חוויה ההיסטורית להמוני הבאים אחריהם. אם ההיסטוריה גם מתועדת בספר, המקובל על ידי העם וموaber על ידו – מובן שלא יתבחן שיבוש היסטורי בכלל. מבין כל דחות העולם, תורה ישראל היא התורה היחידה הטוענת לאירועים ההיסטוריים שככל העם היה עד להם.

עם המסירה הנאמנה של עם שלם, מעידה על הדיבורן הקולקטיבי של ההיסטוריה המקראית. היא עדות ישירה לאmittות ההיסטוריה המועברת על ידו באמצעות ספר או סיפור על-פה. ככל שמסורת ההיסטוריה חשובה יותר לעם, כך גוברת אמינותה.

תורת ישראל היא היחידה ברוחבי העולם שדורשת פעולות ומעשים שנתיים ויום-יומיים בכדי לזכור את המאורעות המסופרים בה ולהיעיד על אmittותם. התפילין נועד לדיבורן יציאת מצרים הנשית בידי בורא, וכך היא גם המזוודה, יום השבת, חג הסוכות וחג הפסח. התורה מחייבת את היהודי במצוות מעשיות רבות בכדי שיזכר את המאורעות ההיסטוריים שחוו אבותינו, ומחייב אותו להעביר את המסורת ההיסטורית מדור לדור.

בשונה מדחות רבות, ספר התורה לא נועד לצבור אבק או להיות נחלת בהני-הdat והמלכים. התורה מיועדת לבב adam misrael, וגם פשוטי העם מחויבים ללמידה אותה ולהעבירה לבנייהם בדיקנות. התורה מזהירה על כך מכל משמר, ומהייבת את כל בני העם לעסוק בה (מנהייגי העם ופשוטי העם גם יחד) ולהעבירה בנאמנות מדור לדור: (דברים ד): "רק השמר לך ושמור נפשך מאי פן תשכח את הדברים אשר ראו ענייך ופן יסورو מלבדך כל ימי חייך".

(שמות יג) "ויאמר משה אל העם, זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים... והגדת לבן ביום ההוא לאמור – בעבור זה עשה ה' לי בצתתי מצרים, והיה לך לאות על ידך ולזיכרנו בין ענייך למען תהיה תורה ה' בפרק, כי ביד חזקה הוציאך ה' מצרים, ושמרת את החוקה הזאת למועדה מימים ימים".

(דברים ו): "ואהבת את ה' אלוקיך בבבך, ובבבך נפשך, ובבבך מאודך, והיו הדברים

הוכחות לוגיות

ה אלה אשר אנו כי מצווך היום על לבך, ושיננתם לבנייך, ודיברתו בם בשיבתך, בביתך, ובלכתך בדרך, ובשכבר ובמקוםך, וקשרתם לאות על ידך והוא לטוטפות בין עינייך, וככתבם על מזוזות ביתך ובעירך".

(דברים יא): "והיה אם שמו תשמעו אל מצוותיו אשר אנו כי מצווך אתכם היום... ונתתי מרע מטר ארצכם בעיתו... הישמרו לכם פן יפתח לבבכם וسرתם ועבדתם -לויהם אחרים והשתחויתם להם... ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם... ולימדתם אותם את בנייכם לדבר בם בשיבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבר ובמקוםך... למען ירבו ימיכם וימי בנייכם על האדמה אשר נשבע ה' לאבותיכם לחתם להם כי מי השמים על הארץ... אם שמרו תשמרו את כל המצוואה הזאת אשר אנו כי מצווך אתכם לעשותה.... והוריש ה' את כל הגוים האלה מלפניכם וירשتم גוים גדולים ועצומים מכם".

פסוקים אלו מראים על מידת הנאמנות ההיסטורית של התורה, הדורשת מן העם מצוות מעשיות רבות בכדי לזכור אותה ולהודיעו במאורעות המסופרים בה. רק עם אשר מכיר בהיסטוריה שלו היטוב מסוגל לקיים את אלו. יתרה מכך, התורה מזהירה על זכירותה, ומנגד מציצה קלות ועונשים קשים במידה ולא יעסכו בזיכרון. כל אלו מלמדים על אמיןונתה ההיסטורית של התורה, אשר באופן טבעי לא הינה מתקבלת על ידי העם, אילולא התרחשה בנסיבות לנגד עיניהם.

13) טיעון ההוויה:

אין ספק שדת תקבל יחס מיוחד מבחינה היסטורית, כאשר תעמיד בבסיסה מסמך ההיסטורי המדוח על מאורעות שהתרחשו בהווה. מרבית הדתות ברחבי העולם נכתבו שנים רבות לאחר ההתרחשויות המסופרות בהן. הנצרות למשל נכתבת במאה שנה לאחר צליבתו של ישו. אף על פי שהברית החדשה נכתבת לפני יותר אלף שנה, הנוצרים לא יכולים להסתיר את העובדה שהיא נכתבת זמן רב לאחר המאורעות המסופרים בה. באופן טבעי, כל טענה היסטורית שורדת רק באשר העם מכיר בה ומעביר אותה לבניינו. מיסיבה זו לא תיתכן היסטוריה מסוימת סייפור בשם העם מאות שנים לאחר התרחשותה. אם יקרה הדבר, העם יהיה מודע לכך ולא יהיה מוכן להעבירה הלאה. היסטוריה הנכתבת מאות שנים לאחר נתינהה לא תספור בתייעוד עכשווי של מאורעות אלא בסיפורים ההיסטוריים על העבר.

לעומת זאת, תורה ישראל נתענת להכתב בזמן המאורעות האמורים בה. היא מצטטת אמריות ישירות של הבורא ומשה, כמו גם אמריות ישירות כלפי העם. תורה ישראל היא למעשה התורה היחידה בעולם המתארת אירועים נסויים בקנה מידה לאומי הכתובים בסמוך לעת התרחשותם (בגוף שני בלשון הווה), מה שלא מאפשר את דיאופה. ישנן דוגמאות רבות לכך:

(שמות כ, יט): "אתם ראייתם כי מן השמיים דיברתי עמכם", (דברים זט, ט): "אתם ראייתם את כל אשר עשה ד' לעיניכם", "אתם ניצבים היום בולכם", "ה' אלוקינו ברת עימנו ברית בחורב: לא את אבותינו ברת ה' את הברית הזאת כי איתנו אנחנו אלה פה היום בולנו חיים", "פניהם, בפנים דבר ה' עימכם בהר מתוך האש"

(דברים ג): "רק הישמר לך ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסרו מלביבך כל ימי חייך והודיעתם לבנייך ולבני בניך: יום אשר עמדת לפני ה' אלוקיך בחורב".

(דברים, ב): "וזכרת כי עבד היה הארץ מצרים ויוציאך ה' אלוקיך שם ביד חזקה ובזרוע נטויה, על בן ציוה ה' אלוקיך לעשوت את יום השבת".

הוכחות לוגיות

(שמות, יא, יד): "זהה כי ישאלך ה' מחר לאמר, מה זאת? ואמרת אליו: כי בחזק יד
הוציאנו ה' מצרים מבית עבדים.
(דברים ד) "אתה הראת לדעת כי ה' הוא הא-לוהים, אין עוד מלבדו. מן השמים השמייעך
את קולו ליסרך, ועל הארץ הראך את אשׁו הגדולה ודבריו שמעת מתקף האש".

דיווחים כאלה, המופיעים בהווא ובஸמוך למועד התרחשותם, מהווים תיעוד היסטורי אמין
ביותר בספר. התורה מועברת על ידי העם ומדוחת על מאורעות בני שהיו עדיהם להם.
באופן טבעי, שום עם לא יוכל להאמין בהיסטוריה מזויפת המסורת על אבותיהם (במיוחד
בשמדובר בהיסטוריה טריה כל כך). קל וחומר הוא הדבר, באשר המאורעות ההיסטוריים
מוספרים בספר בהווא. ניתן לתאר כי בכל תקופה מן התקופות היה העם מתבחן
להיסטוריה מזויפת המסורת כיצד הוא עצמו היה עד להתרחשויות אלו ולציטוטים ישירים
שנאמרו אליו מפני משה ובהר-סיני. אין ספק כי ציטוטים ועדויות ישירות כל כך היו
יבולים להינתן רק במועד התרחשותם. ואכן, לפי המסורת היהודית נסקרה התורה כולה
משמעותה בתום ארבעים-שנה של נדדים במדבר, והעם קיבל וממשיך להעביר אותה מאז
עד היום.

14) הטיעון הברונולוגי:

אין ספק שתורה העומדת בסדר ברונולוגי עם عشرות ספרים המתארים את התקופות
הבותות אחרת, תקבל אמינות יתרה שთורה שהיא מסמך יחיד בהיסטוריה. כל ספר שיכתב
לאחר נתינת התורה (ובஸמוך לה, לפחות מבחינה ברונולוגית), מהויה עדות נאמנה למסופר
בها. מה עוד בספרים אלו יתקבלו גם הם בעם, ומהווים בכך מסמכים היסטוריים ותיעוד
لامונתו הקדומה של העם בthora והמסופר בה.
גם בבל מיזחת תורה ישראל מכל הדתוות בולן, היהות ואחריה מופיעים עוד عشرות ספרים
שנכתבו בידי בותחים שונים (חלקים גם לא נבנשו לתנ"ך), והם כולם מעידים על המסופר
בתורה. ספרים אלו מהווים עדות לעם המקובל ומעביר את התורה מדורי דורות, במיוחד
כאשר ספרים אלו ידועים ברמתם הביקורתית כלפי העם והתנагתו.

בין ספרים אלו ניתן למנות, בסדר ברונולוגי את ספר יהושע (המתאר את בניסתו של עם
ישראל לארץ ומלחמותיו מיד לאחר ארבעים שנה במדבר ופערת משה), ספר שופטים
(המתאר את התישבותו של עם ישראל וקורותיו, כמו גם השופטים שעסקו בהנהגתו),
ספר שמואל (המתאר את ימי מלכותו של שאול המלך, מלחמות ישראל, ולבסוף גם את חינויו
של דוד המלך), ספר מלכים (המתאר את ימי דוד המלך עד פערתו וגלוות יהודה). אחריהם
מופיעים ספרי הנביאים המתארים את תולדות עם ישראל לאחר ימי המלוכה. ספר ישעיה,
ירמיה ויחזקאל. בין התקופות מצויות גם מגילות רבות העוסקות במסור וסיפורים אישיים,
כמו מגילת רות, תהילים, משלי, שיר השירים וקהלת.

גם לאחריהם מתוארים מעשי העם וקורותיו, כמו גם הנביאים שעסקו בהנהגתו: כמו הווע,
יואל, עמוס, עובדיה, יונה, מיכה, נחום, חבקוק, צפניה,agi, זכריה ומלאכי. ולאחר חורבן
בית המקדש מופיעים גם איכה, אסתה, דניאל, עזרה ונחמה. מצוי בתולדות עם ישראל גם
תיעוד ברונולוגי נוספת של המסופר בתורה, מבירתה העולם ועד חורבן בית המקדש הראשון
- הוא ספר דברי הימים.

כל הספרים הללו, כמו עוד רבים נוספים שלא נבנשו לתנ"ך, מלמדים על אמינותה
ההיסטורית של התורה. בכלל ימי העם, וזכרונו הקולקטיבי חוקקים דברי התורה ומוכרים

האירועים המסופרים בה.

(15) שיעון העמים:

תורת ישראל מדוחת על מאורעות ההיסטוריים כלל-לאומיים, אשר השפיעו לא רק על עם ישראל אלא גם על העמים הסמוכים לו. התנ"ך מתאר התקלויות נוספות עם מצרים גם לאחר נתינת התורה, כמו גם עם העמים היושבים בארץ. אמנים ביום לא ניתן להתקלות אחר ההיסטוריה הצולבות של עמים אלו, כי הן נבדקו, ואינספור תרבויות נוספות בבעלותם את מקומן מעל ביתם ההיסטורי. אך אין ספק שבמעבר היה ניתן לבודק זאת בקלות. ידוע לנו כי התורה ניתנה לפני יותר אלפיים שנה, ולפי המסופר בה, לפניה שלושת אלפיים ושלוש מאות שנה. יש לשער כי אם התורה היתה מדוחת על מאורעות ההיסטוריים שלא התרחשו כלל במציאות, היו הן מוכחות מן ההיסטוריה הטריה של העם, כמו מן ההיסטוריה של העמים החיים סביבו ובתוכו.

משה רבנו ומעמד הר-סיני, יציאת מצרים, קריית ים-סוף בו נהרגו לוחמים רבים, המלחמה הנסית של יהושע ביןון, שבירת חומות יריחו וביבוש הארץ – בעבר הם היו כולם טריים מאד בזיכרוןם של העם, אך שלא ניתן לתאר זיויפים של אלו. גם ההתקלות הבלתי-מנגעת של עם ישראל עם האומות שמסביבו לא יכולו להבהיר את המאורעות המסופרים מפיו. ההיסטוריה לאומית המדוחת על התקלויות בעמים אחרים צריכים להותיר רושם גם על העמים המעורבים בהם. העם היהודי הוא היחיד שרד עד ימינו אנו, אך מן ההיסטוריה שלו ניתן ללמוד כי היא הייתה מקובלת וידועה לו ובקרב העמים עימם נתקל, והללו אשר חיו סבibo ובתוכו.

(16) שיעון הדיברונות:

אין ספק שהဟברת ההיסטוריה לאומית של עם היא אמונה נוספת, אך היא אמונה אפילו יותר באשר נעשים ימי זיכרון בשמה, או מעשים לזכרה. הקרבה אישית של עם שלם בזיכרון מאורע בלשו מוכחיה שהמאורע הותיר רושם רב על אבות העם. מובן מאליו ששום עם לא יסכים להקרבה אישית, אלא אם אבותיו הנחילו לו זאת בצורה חריפה ביותר. דומה הדבר לעגלה הנושאת במרירות על מישור, ומובן שהיא נדחפה לפני בן בחזקה.

תורת ישראל היא התורה היחידה בעולם המכחיבת אינספור מצוות מעשיות לצורך מאורעות לאומיים. את אירוע יציאת מצרים הנשי זכרים בני העם היהודי באמצעות מצוות רבות: הנחת תפילין ולבישת ציצית מדי יום, يوم שבת מדי שבוע (בו נאסר להעבד אפילו את העבודה או הבהמה בחצר), דיני נידה ועוד – הדורשים בולם הودאה מוחלטת של בני כל העם היהודי בהיסטוריה המקראית. אליהם נוספים עוד חגים וימי זיכרון רבים לזכר הההיסטוריה המקראית.

הבה ננסה תרגיל מחשבתי קצר המראה כיצד אדם רציונלי בוחן טענות ההיסטוריות ואת האמינות שלהן. בשואה רצחו הגermנים מעלה משה מיליון יהודים, וניצולי שואה מעידים עד היום על משפחותיהם שנספו. מכחישי שואה עשויים לטעון ש – (1) את העדויות ניתן לזרוף בקהלות הרבה יחסית (בימינו ניתן לפחות מיליארדים, לייצור עקיומים ולסchor שחקנים שיבכו לפני המצלמה), (2) בנוסף ישנו גם אינטראס לאומי לשואה (בכך זכתה לבאורה מדינית ישראל לרוחמי העולם בכיבוש הפלסטיני, במזו גם סיבה להצדקת מדינה יהודית בשל הסבנה האנטישמית, וסיווע בספי מגרמניה). כמו כן, (3) מתווסף גם أيام במעט כלל-עולמי על ההפירה בשואה (עד עשרים שנות מאסר, מה שמאלץ

הוכחות לוגיות

היסטרו-ריאנום לבולם את פיהם בכל הנוגע לשואה), מה שיכל להזכיר את איסור הבדיקה הנוצרת באלפיים השניים האחרונים. לאור הנתונים האמורים לעיל, לא יהיה זה תמורה אם בעוד אלף שנה (ובנראה הרבה פחות) יჩישו היסטוריונים וארכיאולוגים בכל העולם את השואה, או לפחות יקטינו את ממדיה בצורה קרייטית.

הבה נתאר לעצמנו מלחמת עולם שלישית, מהפכות שלטוניות והיבחות של עמים – התפתחויות היסטוריות שאורבות אלפי שנים או יותר. בנסיבות נובל לתאר כיצד לאחר ארבעים גלוואליים תשכח השואה, ובאיזה עמים אשר הודה בעבר בקיומה יתרחשו לה. כיצד נובל בחוקרים, לאחר אלפי שנים והתפתחויות רבות כל כך להחליט האם השואה התרחשה במציאות?

החוש בערך ברצינות, יגלה שלא נזכרים אף שניים להבנת מאורע במוח השואה, כי ככל שהזמן חולף קמים להם עוד ועוד מבחישים, או חוקרים המציגים את המאורע הקשה, את במוות או את המעשים שנעשו בו. הסברה אומתנית שזהו רק עניין של זמן עד שהשואה כפי שהיא מוכרת בימיידיה הקיצוניים הידועים ביום, תשכח ותעלם. באופן דומה לכך נמצאת ביום התורה, אשר טוענת לאיורים לאותים שככל העם היה עד להם, כמו גם עמים אחרים עימם התנתקה. התורה מתארת מזבחות ואירועים המותרים אחרים רושם ועדויות רבות, אלא שמאז נכבשה הארץ אינספור פעמים וכל התרבות הידועות השתנו ונעלמו בדרך זו או אחרת מפת ההיסטוריה (ביניהן גם מצרים הקדומה, פרס, בבל, יוון ורומא).

ביזד איפוא נובל לשמר על השואה בהיסטוריה אמינה וידועה גם בעוד מאות אלפי שנים מהיום?

ובכן, החוש בערך יגלה ששם ראה לא תחזיק מעמד. תמונות וסרטים ניתנים בנסיבות לדיבוף, מבונות בתיבה ותאי גזים יכולים להיות מזוינים בעתיד בשיבטים לאיורים אחר (בדומה לקברי האבות בדת היהודית). מבקרים שואה יוכלו להמשיך את עבודתם של מבקרי המקרא ולדמינו ביצד העם המצא את השואה מטעמים אידיאולוגיים ולאומיים שונים. אין ספק שגם החוקים האוסרים את הבדיקה השואה בימינו יוכלו להוות תירוץ למכחישי השואה בעתיד. האמנם סופה של השואה להישכח? האם יקומו לה בעתיד עוד ועוד מבקרים ויקטינו את מידה עד לבלי היכר? האם במלחמה של מלחמת עולם שלישית ואלפי שנים של הפיכות שלטוניות תשכח השואה מתולדות העם?

לא בהכרח. ישנה עובדה אחת שתוכל להוכיח את אמיןותו ההיסטורית השואה גם בעוד אלפי שנים – והוא הדיווח ההיסטורי של העם המעביר את סיפורו השואה מדור לדור. אין ספק שהשואה הפכה לדיבורון קולקטיבי של העם, באירוע לאומי שהעם ידע עליו גם היה עד לו. מה עוד שסימני-דיבורון רבים ככל האפשר רק יגבירו את תודעת העם, ויחזקו את עונתו ההיסטורית לשואה. לדוגמה, יום השואה. אמן איש לא יניח על ראשו תבשיט כלשהו מידיו יום או יכתב על דלת ביתו שהיתה שואה, גם איש לא יצום יום בשנה או לא יוכל חמש שבוע ימים לזכור השואה. סימני-דיבורון כאלה הם אפשריים רק במידה והעם רוצה לשמור את המסורת ההיסטורית שלו בכלל מחיר, וגם להזכיר זמן ובוחר זכרתה. אך העם היהודי בכל זאת בחר בסימן אחד כדי לזכור את השואה, והוא יום בשנה. שיווקדש לדבר קורבןותיה וצפירה במלכבה יעדמו אנשים.

הוכחות לוגיות

יום השואה נקבע בראשית ימיה של מדינת ישראל ליום אבל לאומי לעם היהודי, לדברון שישה מיליון יהודים שננספו בשואה. מובן כי יום זיכרונות לאומי איננו ניתן לדזוף או ל"השתלה", שכן כל עוד העם היהודי יתאבל על השואה וישתדל לזכור אותה מידיו טובח אמיתותה של השואה ותזהה על ידנו במאורע ההיסטורי אליו היו עדים אבות העם היהודי.

בעת, אם נערוך השואה פשוטה, נגלה שימי הדיכרונות והחגים התורניים הנחגגים מדה אלפי שנים אינם שונים מהדיכרונות הטרי של השואה. למעשה העם מאמץ וזמן רב הרבה יותר בזיכרון המאורעות המסופרים בתורה. ביום הבכורים צמצל העם היהודי על פי היום האמור בתורה, בחג הפסח מתנדר העם היהודי במשך שבוע חמץ לצבר יציאת מצרים, בחג הסוכות מתנדר כל העם היהודי במשך שבוע משינה ואכילה בבית לצבר השהייה בסוכות לאחר היציאה מצרים, בספרת העומר סופר כל העם היהודי 49 ימים עד היום בו ניתנה התורה בהר סיני, וב חג שמחת תורה חוגג העם היהודי את מתן התורה בהר-סיני.

החגים וימי הדיכרונות בתורה דורשים ממש רב מבני העם היהודי, בעבר הם היו דורשים גם עלייה לרגל מדי שנה אל בית-המקדש (ספק גדול אם היו יהודים מוכנים לעוזוב את ביתם וללוון בביטחון במשך שבוע לצבר קשיי השינה בגטאות, או שלא לאכול חמץ במשך שבוע לצבר הרעב, או אפילו רק להעלות פעם בשנה למוציאין יד-ושם). סימני-דיכרונות אלו הם מה שהופכים את ההיסטוריה היהודית לאנטטי-אינטראנסטית מדרגה ראשונה, ואפילו יותר מdiceiron השואה. בהתאם לתרגיל מחשבתי זה ניתן להסיק מסקנות היסטוריות פשוטות בדבר אמינותה ההיסטורית המקראית. אם אכן ברור ומובן שהשואה התרחשה במציאות, קל וחומר שהחגים וימי הדיכרונות היהודיים מעידים על אמיתות ההיסטוריה התורנית לא פחות ואילו יותר.

תרגיל זה הופך את הנסיוון של מבקרי-מקרא בני ימינו לסתור את ההיסטוריה המקראית, דומה לנסיון של "מבקרי-שואה" לבחיש את השואה (МОבן איפוא כי לשני המאורעות היו עדדים מיליוני אנשים, ונקבעו ימי זיכרונות לזכיריהם, כאשר להיסטוריה התורנית נוספיםים ימי זיכרונות הדורשים גם הקרבה אישית).

ואלו שני סוגים הוכחות, הלוגיות וההיסטוריות, לאמתות התורה. אך ישנן עוד הוכחות רבות נוספות, גם לוגיות וגם היסטוריות, לאמתות הדת היהודית.

"האמונה היהודית בברא"

תובيقה לי שיש אלוקים", היא שאלת אתגר שגילה בגיל האנושות. הגדרתה המילונית של הדת הוא "אמונה בקיום כוח על אנושי שליטה על היקום כולם". בייהודים, אמונהינו בברא היא חד משמעית ולא עוררתן.Auf^b, רבים מבני עמנואו אינם שלמים עדין עם יסודות אמונהינו.

המשמעות מענה משבנע לשאלות אלה ואחרות, אינה קללה בלבד ועיקר. יתר על כן, כל תשובה שתינתן, גוררת אחריה בדרך כלל מבול של קריאות מהאה, המנסות לעקע את עיקרי האמונה, בדוגמא השאלה, "אם יש אלוקים, איפה הוא היה בשואה?" וכן "מדוע דברים רעים קוראים לאנשים טובים?". הפרק שלפנינו מנסה לגעת לבבם לבו של הנושא. קודם שנתחיל במלאה, מן הרاوي לצינן בקצרה מהי האמונה היהודית בברא. יהודים רבים נהגים להזכיר בתפילתם يوم יום את שלושה עשר עיקרי האמונה, שבמוסים על פירושו של הרמב"ם למסכת סנהדרין (י': א'). להלן ארבעת הראשונים מביניהם:
1. אניאמין באמונה שלמה, שהברא יתברך שמו, הוא ברוא ומנהיג לכל הברואים והוא לבדו עשה ועשה ויעשה לבב המעשים.

2. אניאמין באמונה שלמה, שהברא יתברך שמו, הוא יחיד ואין יחיד במוهو בשם פניו והוא לבדו אלוקינו, היה הווה והוא.
3. אניאמין באמונה שלמה, שהברא יתברך שמו אינו גוף ולא ישיגוהו משיגי הגוף ואין לו שם דמיון בבל.

4. אניאמין באמונה שלמה, שהברא יתברך שמו, הוא ראשון והוא אחרון.
תובيقה שיש אלוקים". למעשה, מן הרاوي תחילת לנתח את השאלה לפני שננסה להשיב עליה. ראשית, מהי בעצם הוכחה? איך נוכחים את קיומו של דבר מסוים? ניקח לדוגמה איש עיוור. האם לגביו יש מושג שנקרא "צבע"? ברור לבב שע"פ שאותו עיוור אינו יכול לראות צבע, על כל פנים הצבע קיים. עובדה זו מוסדת על אלה שמסוגלים לראות. העיוור מאמין ובודח שלמרות שaczלו חוש הראייה אינו תקין, אלה שגורלם שפר עליהם יותר ממנה, יוכולים להעיד על קיומו של צבע בנסיבות חיהם.

החשמל, בדוגמא נספת, יבהיר את הנקודה עוד יותר. בשאנו מדליקים אור, האם אנו רואים את החשמל? מובן שלא. מה שנגלה לעיננו הוא רק ההשפעה שהוא יוצר. על דרך זו, גם בוח המשיכה אינו נCHASE באחד החושים – ברגע שחפש נופל, איןנו רואים, שומעים, מריחים או מרגישים בו. אין כל עוררין על כך שכוח זה קיים בטבע, שהרי תוכאותינו ניכרות היבט. ואכן, עד לעצם ימינו, המדענים מתחכמים בשאלת מהו אותו "חומר" שמוגדר כ"כוח מושבה".

מכאן שההוכחה לקיום הדבר אינה בהכרח מחייבת את הרגשות נוכחותו באחד מחושים הגוף. הדבר קיים לאחר שאנו רואים את תוכאותיו, או במקרה של העיוור, אנו מאמינים לאלה שמסוגלים להוכיח על קיומו של צבע בעדרת חוש ראייתם. לפי עיקר נוסך באמונה, לבורא אין גוף או צורת הגוף. ה' נמצא בכל מקום והוא בורא בכל הוויה והזמן בכללה. למעשה, בן אנוש אינו יכול ליחס כל תבונה גופנית שהוא לבורא, וזאת שהוא אינו מסוגל לראותו. לכן, כדי להוכיח את קיומו, علينا לסמן על ראיית השפעת נוכחותו בעינינו או בעיני אחרים שהוא עדים לה (בדוגמא העיוור).

לסיפורם, הוכחת קיומו של ה' יכולה להיעשות בשתי דרכים: בראשונה, علينا לברר האם יש מישחו שהיה עד לאיזו תופעה אלוקית בלשחי ובשנית יש להסיק מסקנה לעצם קיומו מתחום השפעתו על העולם. במילים אחרות, علينا להסתמך או על מסורת הדורות או על הוכחה על טבעיות. בהמשך נעיין גם בן בתולדות העם היהודי והתגשומות הנבאות,

באפשרויות נוספות.

קודם שנבחן אותן נקודות, ראוי להזכיר כי גודלי הוגי הדעות היהודים נחלקו באשר לשאלת מהי הוכחה החזקה ביותר. רבי יהודה הלוי בספרו "הכזרי" (ב': ב'ו) טען כי, "מה שהוא יותר נפלא ונעלם, היא תורה ה' ממי שקבל קיבול שלם מבלי שיתחכם בה בשבלו, הוא מעולה ממי שיתחכם בה וחקר, אך מי שנטה מהמדרגה העליונה היא אל המחקר, טוב שיוציא בהם מוצאי החכמה", פירוש שהדרגה העליונה מכל היא קבלת התורה כפי שהיא, בלי לחקור ולהתחכם כלל. אך מי שבדרגה נמוכה מזו ורואה לנכון לעסוק בחקר המקרא, ראוי לו לפחות להסיק מסקנות חכਮות ומוסילות. על כך חולק הרמב"ם ב"מורה נבוכים" (ג': ג'א), ואומרו כי שורש אמונהינו טמון במסורות שקיבלנו מאבותינו, הן בע"פ והן בכתב והפסוק "שמע ישראל, ה' אלקינו, ה' אחד" (דברים ז': ד'), הוא הוכחה ניצחת לדעתו. ברם מדרגת האמונה הגבוהה מכל יכולה להיות מושגת רק ע"י חקירה. לבן המשימה מוטלת על כל מי שמוכשר לכך, להוכיח את יסודי התורה בדרך זו.

במאמרנו נעשו ניסיון לבחון את הדעות על כל צדיהן כדי לבוא לידי מסקנה, לפיה כל יהودי שמתבונן בשבלו יוכל להגיע לאמונה חזקה בקיום הבורא דרך צירוף הוכחות שמייסדות על מסורת הדורות, על הפילוסופיה ועל ההיסטוריה היהודית.

הוכחה מסורת הדורות

בכל בית משפט, הוכחה החזקה ביותר לדבר שהתרחש או שהיה קיים, היא הצהרת עדות. אתה מאמין بما שאתה רואה. אינה דומה שמיעה לך.

כל מאורע ההיסטורי ניתן להוכחה ע"ז אלה שנבחו בו ותיעדו את מהלך התרחשותו. מבואן שבכל שמספר העדים גדול יותר, כך העובדה מזקקה יותר.

ambil בין החגים, חג הפסח הוא חג שנחוג כמעט בכל בתיה בישראל. ביום הסדר, יהודים מכל קצווי עולם נאספים בחוג המשפחה לספר ביציאת אבותינו מצרים. מנהיגים רבים קשורים לערב זה, שמודרך ע"ז "הגדה" הנאמרת בו. אצל כלם, המצאה, אותו לחם עוני, היא המאבל העיקרי שנאבל בהזדמנות חגיגית זו. זהה (ספר קבלה עתיק יומין) מבנה את המצאה "לחם אמונה", שמטrho להזכיר לבנו את הלוחם שאכלו אבותינו, ערב צאתם מצרים. אף כי המנהיגים שונים מבית לבית, סיפור יציאת מצרים משותף לכל תפוזות ישראל, ממוקמו, תימן, רוסיה ועד אוסטרליה הרחוקה.

שאל כל יהודי מזמן, כמה מכות היו במצרים ותשובה תהווה על אתר: עשר מכות. אם משחו יטعن שמספרן היה 11, מיד יעמידו אותו על טעותו, לא רק מפני שבתורה בתוב אחרה, אלא משום שמידי שנה ביום הסדר, אנו שבים וקוראים על כך בהגדה. הרי אנו נוהגים לשפוך מעט יין כל פעם שמדוברים מכמה נוספות וודאי שהיינו זוכרים לו מספר המכות היה שונה.

ambil מקום, אם סיפורו המתורה היו רק בבחינת שמות חסירות בסיס העברות משך הדורות מהפה לאוזן,סביר להניח שהתוכאה הייתה גירסאות שונות ומשונות. אלא שסיפור יציאת מצרים ומתן תורה ארבעים ותשעה יום לאחר מכן, מעמד בו בני ישראל שמעו במו אוזניהם את עשרה הדיברות מפי הקב"ה, ברור בשמש לכל בר דעת.

עובדות אלה ידועות לא רק מפני שהן כתובות בספר (התורה), אלא כיון שהן היו בשעתו נחלת כל האומה ועברו מאב לבן בשרשראת בלתי פוסקת. היהודים יוצאי מצרים, שהיו עדים לעשר המכות, שחו על בשרם את הייצה מtower אותה גלות קשה וזכו להtaglot הנפלאה בסיני, הם שהנחילו לדורות אחרים את סיפורתם האישית.

לאורך תולדות העם היהודי, תמיד היו לפחות מיליון בני עמו שהעבירו מסורת זו לבאים אחריהם, כך שעבודותasis היסוד נותרו זהות למקורה, גם לאחר שהיהודים נפוצו לכל קצווי

תבל. בסיני, שיש מאות אלפי גברים (מתחת לגיל 20 ומעל גיל 60), נשים וטף – בסה"ב קרוב לשלווה מיליון איש – שמעו את עשרה הדיברות ישרות מפיו של הקב"ה. ביוון שלמארע זה עליו מסופר בתורה, ישנה עדות מוצקה, לבן אין עליו כל עורرين וכי שמעד להשליל בו ספק, מתבחש לאמת הקרהפה.

חשיבות לזכור כי ההtagלוות האלוקית בסיני, אינה דומה כלל להtagלוות עליהן טוענים בני דתות אחרות. בנצרות, ההtagלוות מיווחסת לאדם אחד או לקבוצת תלמידים קטנה, בדומה לאיסלם (למוחמד) ולבודהיזם (לחכם הודי המכונה בודהה – הנאור – שתלמידיו אימצו את שיטתו וקבעו לעצם בודהיסטים על שמו). ביהדות, לעומת זאת, ההtagלוות הייתה לנובח אומה שלימה.

החכם המופלא, רבי שלמה בן אדרת (הרשב"א), מסביר שמעמד סיני היה מעמד הכרחי, שם לא בן, לו משה היה העד היחיד, תמיד היו אלה שהיו מטילים ספק על עצם ההtagלוות. נתר לעצמנו, אומר הרשב"א, את המעמד שעלה שימוש בא למצרים והודיע לבני ישראל שהגיע זמן גאותם. אף כי תחילת הם הטילו ספק בדבריו, אלא שעשר המכות השמיימות שבאות על המצרים, דין היה לשבענם בצדクトו. גם בענין האותות שעשו חכמי מצרים, יד משה הייתה על העלוונה, עד כי הם נאלצו להודות: "אצבע אלוקים" היא השולטות. לפניו כל מכה ומכה, משה חזיר ומתריע בשם'ה'. לאחר עשר המכות, יציאת מצרים ובעיקר אחריו קריית ים סוף, התורה מעידה על אמונהם של בני ישראל, "ויאמינו בה' ובמשה עבדו".

על כל פנים, עלולה להתעורר בעיה אחת: בסופו של דבר, היה זה משה, יוצרبشر ודם, שהודיע על הגאולה. עובדה זו עלולה הייתה להשאיר פתח לספקנים, בעיקר בדורות מאוחרים יותר. משום כך, טוען הרשב"א, מעמד הר סיני היה חיוני ביותר. בمعنى זה, הקב"ה בלבבodo ובעצמו, נתן את עשרה הדיברות וככל בני ישראל ומשה רבו בכלם, צבו לאור האלקי במידה שווה. מאז, כל אימת שם משה דבר לעם, אף אחד לא העלה ספק בכך ששכינה מדברת מתווך גרכנו.

יש לציין שבאותם זמנים, בני ישראל לא היו עם של עבדים בוראים שניתן להוליכם שולל בקלות רבה. אדרבה, בגיןיהם היו חכמים גדולים, בהנים, אומננים ובנאים בעלי שם, שהצליחו לבנות את הפירמידות הנודעות ושאר פלאי עולם, שעד ימינו מעוררים השטאות הרבה בקרב אנשי מקצוע מומחים. לא בכדי צבו יוצאי מצרים לבינוי "דור דעה", על אף שלעתיתם קשיות עורף וחוسر שביעות רצונם היו בעוכרים. לכן, לו סיפורי התורה היו פרי דמיונם של חלק מהעם, ודאי שהיו קמים נגדם אחרים שהיו דוחים את סיפורם על הסף. יציאת מצרים ומעמד הר סיני הן עובדות היסטוריות מוצקות. כפי שהוזכר קודם לכן, כל עדות שהיא בא בית המשפט, משמשת הובחה חותבת לכל דבר, על אחת כמה וכמה עדות ראהה של עם שלם! אחרי הכל, זו ההובחה המדעית המוצקה ביותר למציאות הבורא. אף שעינינו אינן יכולות לראותו, בדומה לעיוור שאינו יכול לראות צבע, אבותינו הם שראו במועיניהם את התגלותם ומסרו לדורות אחריהם עדות זו הן בכתב והן בע"פ. יתרון שזו הסיבה שבדיורה הראשונה, ה' אומר, "אנכי ה' אלוקיך אשר הוציאתי מארץ מצרים".

נשאלת השאלה, הרי בראית העולם, עליה עשרה מונחים על יציאת מצרים בהיקפה ובמורכבותה. מדוע, אם כן, ה' לא אומר, "אני ה' אלוקיך אשר בראתי שמיים וארץ"? תשובה אחת היא שגם בימינו, מדענים עדין חוקרים את ראשית היקום ויש מהם שמתעלמים למגרי מקיים הבורא. בשעת מבחן תורה, הקב"ה דבר אל העם בדיבור ישיר בלבד לא היה כל צורך בהובחות פילוסופיות שיאמתו את מציאותו, שהרי בגופם הם נכחו בפועל, במועיניהם ראו ובاذניהם שמעו!

mbין כל התפלות המופיעות בסידור התפילה, "שמע ישראל" היא היותר ידועה. האות ע'

של "שמע" והאות ד' של "אחד" בספר תורה או במזוזה, כתובות בכתב גדול וצירוף יוצר את המילה "עד". בלומר כל פעם שייהודי אומר את "שמע", הוא מעיד על קיומם ה' אחד, מכוח עדותם של אבות אבותינו שנכחו במעמד הר סיני ומסרו את עדותם הלאה בשרשראת בלתי פסקת מאב לבן.

הוכחות פילוסופיות

נוסף להוכחות בדרך המסורת, נציג עתה כמה הוכחות ברוח הפילוסופיה. אף כי רבות ומגוונות הן, נתרכז בפרק זה באלה הייתר מוכertas והיותה ידועות.

1. ספר היסוד "חובות הלבבות" (א': ו') מביא משליפה. פעם נבנש רב אחד לארמון המלך לפגישה בארבע עיניים. המלך שאל את הרב, "איך אתה יודע שאלו קים קים?". הרב בקש מהמלך בנימוס לצאת לרגע מן החדר. על השולחן היו מונחים קולמוס, כסת דיין ובמה דפים. בהעדרו של המלך, הרב כתב שיר יפה על גבי הניר. שהמלך שב, הוא ראה את השיר ונדהם מסגנוונו המיויחד. הדיון שעלה הניר עדיין לא יבשה. המלך שבח את הרב על שירו הנפלא. הרב, לעומת זאת, טען שלא הוא זה שכتب את השיר, אלא הדיון נשף על השולחן והאותיות נוצרו מאליהן. המלך לעג לו, ואומרו שלא יתבונן שהדיון יהפוך מעצמו לצורתו, וזאת שלא למילה או למשפט ועל אחת במה ובמה לא לשיר נפלא! ענה הרב, "באן טמון המענה לשאלתך. אם דיון לבדו איננו יכול לייצור שיר מבלי יד האומן שבתו, ברור מאליו שעולמנו זהה, המורכב לאין ערוך מאותו שיר, לא יכול לברא את עצמו ללא יד הבורא!"

סיפור דמיוני נוסף, בן זמנו, מספר על האמריקנים, הרוסים והסינים, שהחליטו לשולח חיליות מאוישת למאים. לאחר השקעה בספית עצומה מצד כל הגורמים ולאחר שנים של הבנה, החלilit יוצאת סוף סוף לדרכה. בעבר זמן קצר, נראה האסטרונואוט פושע צעד קטן לאדם אך גדול לאנושות על אדמות המאים. המצלמות מנציחות למען תושבי כדור הארץ כל תנועה מתנועותיו. לפטען, העולם כולו עוצר את נישימתו למראה פחדית קוקה קוללה המונחת לה לתומה על אחד הסלעים. האסטרונואוט מרים את הפחדת ומאמת על פי הכתוב "מיוצר בארה"ב", כי מדובר בפחד מוקרי. הרוסים והסינים משתוללים מבענ – נראה שהאמריקנים רימו אותם ושלחו חילilit נוספת קודם לבן. האמריקנים דוחים את ההאשמה, אך נבוכים גם הם למראה הפחדת. לבסוף העיתוניות מריאינט פרופסור מאוקספורד שמנסה להרגיע את הרוחות בהשראה כי לפני בילוני שנים, נוצרה אותה פחדות קוקה בתהיליך האבולוציה, ועליה מוטבעות לא פחות ולא יותר, המילים "תוצרת ארה"ב".

ובן שהערותיו זוכות לקיתון בזב כל עולמי. אפילו אחרי בילוני שנים, ההסתברות המתמשית שלמים אלה יוצרו מאליהן, היא אפסית. על אחת מהם ובリアת עולמנו שהוא בבחינת חידה סתומה!

גם בימינו, אנשי מדע הגיעו למסקנה שהם הצלicho לחקור רק אפס קצחו של היקום. איך יתכן, אם כן, שהעולם נוצר מעצמו, ללא ביל יד מבונות? סיפור דומה מסופר על איש שנבנש למפעל אוטומטי למכווןויות. לאחר שראה את התוצרת: מבוניה שנבנתה במכוונה מתחילה ועד סופה, האיש הגיע למסקנה שמכווןיות אלה בונות את עצמן! אך ביר הדעת מבין היבט שmpsעל זה הוקם ע"י אנשי מקצוע מנוסים!

2. הרב אריה קפלן כותב בספרו על מחשבת היהדות (א': א'):

ההוכחה למציאות של בורא כל יכול, מתבקשת מהעובדה שהעולם הדומם מכיל כל מה שנדרש לקיום עולם חי. עולמנו הוא עולם חיוני שוקק חיים ואין כל שחר לסרירה שבכל אותה חיota היא מקורית בלבד. מבחינה מתמטית, ככל שהדבר מורכב יותר, כן קטנים הסיבוכים שהוא נוצר בדרך של מקירות. חידת עצם החיים על כל מרכיביהם, היא תעלומה

פלאיות מאיין במויה. מאחר שעולמנו נברא מחומר אחד, כלל לא נטפש בשבל האנושי שהוא יבלול את כל המרכיבים הכימיים והפיזיים שנדרשים לקיום חיים, אלא אם כן יד ההשגהה העליונה היא הכוח שפועל.

כל דעת התלמוד, האדם הוא עולם קטן. המסקנה המתבקשת מתוך התבוננות בגוף האדם, היא שבdomה לעולם שנברא מלאkokת, כך גופנו הוא בריאה אלוקית בתכליתה, שהרי גם בילויינו שונות מחקר לא יכולו להגיעה לתוצאה בה מופלאה.

לשם המחשה, הנה נביט לרגע על העין האנושית. לעון התינוק, שמתחליה להיווצר בעבר בגיל 19 يوم, ישנן מעל 12 מיליון נקודות מרושות על כל סנטימטר מרובע. בראשית עצמה, נמצאות יותר ממחמישים ביליאון נקודות באלה.Auf⁶ בתמונה אותה העין כוללת היא אחידה, כיון שאוותן נקודות מצטרפות לדבר שלם. לשם המחשה, די אם תסתכל דרכ' זכובית מגדלת על תמונה בעיתון כדי לגלות שהיא מורכבת ממאות נקודות, בהירות ובהות, שמצוותות לתמונה אחידה, כפי שהיא נראה לעין מරחק גדול יותר. אותה פועלה בדיקונעשית ע"י העין, אם כי בצורה עדינה יותר.

להלן דוגמה נוספת מטהlixir התפתחות העובר: כל אותן בילויוני תאים הנמצאים במערכת העצבים, מקורם מהביביטה המופרת, שמשיבה להתחלק אחרי החודש הראשון להירון, כדי לייצר את הרקמות והאיברים של התינוק. במקרים נמצאו כי ניתן להכניס בתוך אצבעון קטן את שני בילויוני תא העצב האחראים על רמת המשבל ונמצאים בשכבה החיצונית של המוח, אם כי בתום החודש הראשון להתפתחות העובר, היוצריםם של חלקים מוח, עמוד השדרה, העצבים או איברים החושים עדיין לא הושלמה, מכל מקום תשתיותם כבר קיימת והם ממשיכים להתפתח גם לאחר הלידה.

התפתחות המוח וממערכת העצבים ויחסו הגומליין בין כל מערכות הגוף, הם אחד מנשתרי הביראה המופלאים ביותר.

כל מי שלומד על מבנה העין המתוחכם, אינו יוכל שלא להתפעל מעשי הבורא: בשלב העובי, העיניים נוצרות מצד הרأس והן מכינות עצמן לחבר לעצבים האופטים היוצאים בנפרד ממנגו. אמנם עד עתה לא הצליחו לגלוות מהו הגורם האחראי לאוטו חיבור, ברם ברור ללא ספק שכוחו רב, שהרי מדובר במיליאון סיבי עצב אופטיים בכל עין. עם כל הפלא בינה שנחשב לגולת הבודחת בהנדסת אנוש – חפירות מנהרות משנה צדי אלפיים, שאמורות להיפגש ולהתלבב לבביש מהיר אחד, במוחו בגין ובאפס בהשואה לכל אחת מהפעולות שמתבצעות אצל העובר בחלק מההתפתחות השגרית.

באותה מידה, גם נשימתו הראשונה של התינוק שיצא לאוויר העולם, היא הפלא ופלא. לאחר שהוא קיבל חמצן דרך חבל הטבור משך תשעה חודשים, תוך דקות ריאוטינו נפתחות אליויהן ומסתגלות לנצח החדש. לפני הנשימה הראשונה, בלי הנשימה הים בחוסר פעולה מוחלט ואיilo לאחורייה, הם נוכנסים לתקופוד מלא.

בחרנו בשתי דוגמאות בלבד מפלאי הטבע, מתוך אין ספור אחרות, שמעידות באלף עדים שרק הבורא הכל יכול, הוא זה שברא מאיין ליש את כל המערכות הקיימות במציאות חיינו, על כל מרכיבותן הרבה. לא בבדי טעונים חכמי הקבלה שאת הנשמה נתן לראות דרך העין. באותה רוח כותב דוד המלך בתהילים שיש להודות לה' על כל נשימה ונשימה.

הכרה זו מתחזקת שבעתים בעקבות מחקרים אחרים שhasilו לפענה את הגנים האנושיים השיבים לשרשראת ה - במתה המידע הגנטי העצום שנמצא בתוך אותה שרשרת גנים, מעורר השתאות רבת. האם יש מי שיטען ברצינות, שאוון שרשראות ייצרו את עצמן?

מסקנה

מעצם מציאות החיים ומורכבותם, המסקנה המתבקשת הוא שרק בוח עליון הוא זה

שאחראי להם וממשיך לקיימים. היה זה אברהם אבינו, שהגיא דרך התבוננות שבלית בעולם הטבע, להבירה בכוח אחד ויחיד שברא עולם ומלאו, על כל רב גוניותו ושונותו. בימיו, אברהם החדר בהמוןים אותה אמונה, שעברה בהמשך לצאצאיו אחורי. שבעה דורות לאחר מכן, עדמו בניו בסיני עת נהייו לעם, קיבל את התורה הקדושה ישירות מבعلיה. כלומר הוכחת מציאות הבורא מוצאת סימוכין הן בעובדה ההיסטורית המזקקה, הינו ביציאת מצרים ובקבלת התורה בסיני והן בכוח עליון שברא והוא הכל אין מאפס.

הוכחה ההיסטורית

עדין נותרה הוכחה אחרונה למציאות הבורא, שאינה مستמכת לא על מסורת ולא על פילוסופיה כי אם על נתונים היסטוריים. העם היהודי מכונה "העם הנבחר", משום שהוא זה שנבחר ע"י הקב"ה למלא תפקיד מיוחד – שמירת תורה ומצוות – הכלים להורדת השכינהaban למטה. סקירה עיונית בתולדות עמו, מובילה לאמונה בה' אחד בורא שמים וארץ.

בנידון דידן, כותב הרב מאיר שמחה סוקולובסקי בספרו "נבואה והשגחה" – התגשותות נבואות התורה במהלך תולדות עמו (הוצאה פלדיים):
תורתנו מורה לנו לזכור את אירופי העבר וללמודם. לימוד העבר מוביל בהבראה למסקנה שבמשך המהלוות ההיסטוריה על כל פרטיו, נקבע מראש ועד ההתרחשויות בעולם בכלל ובעמו בפרט היו פרי תבנית אב שקדמה להן. כל בר דעת מבין הייבר כי הבורא ששולט על ההיסטוריה ומכoon את צדיה, הוא זה שאחראי הן על התבנית עצמה והן על התגשותה בפועל.

כותב הספר מבאר באריכות רבה כיצד:

- 1.תולדות עמו עד עצם היום הזה תואמות להפליא לכל נבואות התורה.
2.לפי חוקי הטבע, היה על ההיסטוריה היהודית להתנהל במסלול שונה לגמרי מזה שאכן התרחש במציאות. מכאן שרק מי שברא את העולם ושולט על כל בוחותיו, הוא זה שיביל להחליט מראש מה יילד יום.

צמארעות ימינו מעוררים השתאות ופלייה רבה ומלבד היוטם צפויים מראש, הם מהווים הוכחה חותבת ליד אלוקית שמכונת מלמעלה ושומרת על בני העם הנבחר.
כל החפש לבסס את ידיעותיו בנושא, מומלץ לקרוא ספר זה כולם. מכל מקום, לפניו מקורות נוספים, ש�示רתם לעודד את הקורא להעמיק ולהפניהם את המסריהם של תלמידים מהם. בהקדמה, החלטנו להביא את דבריו של הסופר הידוע מארק טוון בספרו "בנוגע יהודים":

"אם הסטטיסטיקה מדוקית, הרי שהיהודים הם רק אחד אחד של הגזע האנושי, בוכב קטן מהbab, עכבר ועלוב, האובד בזוהר שביל החלב. לפי היגיון, samo של היהודי לא היה צריך לעלות לכותרות כמעט בכלל, אבל שומעים עלייו בהווה, ותמיד שמעו עלייו בעבר. הוא זוher בכובב לבת בשםים, לא פחות מן העצמות האגדולות. חשיבותו המסחרית מركיעה שחקים, בחוסר כל יחס למספרו באוכלוסייה הכללית. תרומתו לשימת הבבodium של אישים בספרות, מדע, אומנות, מוסיקה, בלבליה, רפואיים ומדעי הרוח, חורגת מכל קנה מידת סביר. הוא זה שידע להילחם על נפשו בכל הדורות, גם בשידי בפותחות לאחריו ומותר לו להתדר בך. לעומתו, המצרים, הבבלים והפרסים כמו בזמןם, מילאו אתשמי הארץ בכוכבי שביט, עד שזיוום דעך ונמוג לחלוון; בעקבותיהם באו היוונים והרומיים ברעים בביריהם, עד שגם הם נשתקו ונעלמו; עמים אחרים זינקו והחזיקו בהפיד הגדול עד שכבה, וכיוום הם יושבים בחשכה תחת המשם. היהודי צפה בכלם, ניצח את כולם ואעפ"ב איןנו מראה סימני התודדות, גם לא תופעות של זיקנה, תשישות או אובדן תנופה. ערנותו לא בהטה וחכמתו לא פגה. כל הבראים חדים פרט ליהודי, כל עוצמה מתפוגגת

לאיטה, רק חוסנו שריר וקיים. מהו סוד חי הנצח?"?

(ירחון הארפר, יוני 1899).

אחד מעיקרי האמונה היהודית הוא כי ה' מעניק כוח נבואה לבני אדם. אם נביא חוזה את העתיד ונבואתו מתקינה במדויק בחוט השערה, אנו מובטחים שה' מדבר מתוך גרכנו.

עיקרונו זה משתקף יותר מכל בחמשה חומשי התורה, בעיקר בשלושה מקומות בהם משה מגלה לבני ישראל את אשר יקרה להם באחרית הימים. בספר "נבואה והשגחה", הרב סוקולובסקי עומד באריכות על דיוקה של כל אחת מהנבואות הנ"ל ואיך היא התגשמה למעשה במהלך ההיסטוריה היהודית. בפרק זה ננסה לתמצת את דבריו.

תאר לעצמך שנבחרת לסקור את סיפור יציאת בני ישראל ממצרים. בכתבה האירוע, מצאת את עצמן מסתובב בשטח המצרי, הייתה עד לעשרה המאות ולקריעת ים סוף, צעדת במדבר לצד העם ארבעים שנה ועבדיו אתה על סף אדמת הארץ המובטחת. בעוד זמן קצר אתה עתיד להשתחף במסיבת עיתונאים עם מנהיג העם, משה רבנו, שעומד למסור לעולם כולו את צוואתו ערבית פטירתו. הייתה מצפה לשמעו דברי תוכחה לעם, במזו אב מסור שמרתה בילדיו להמשיך ללכנת בדרכיו. אלא שבפועל התמונה שונה לgemäß: משה מגול בשם ה' בפני שומעו את מסכת חייהם עתידית, מרגע הבנייה לארץ ועד אחרית הימים. אתה אחוז תדהמה – איך יודע משה בדיקן גמרץ מה יתרחש לעם בשלושת אלף השנים הבאות. החידה מתהדרת עוד יותר נוכחה העובدة שהתחזית היא בה מסעירה ועוגמה, עד כי נדמה שהיא חסרת בסיס ומוקורה בדמיונו הפרוע של משה. שכן איך יכול אדם מן היישוב הניצב שם בערבות מואב לגנות עתידות? הבל הבלים, וודאי תהיה תגובתך.

אלא שבמבט אחוריות אתה נוכח שככל דבריו היו אמת והتورה היא אמת. היכיז? על כך ישנה תשובה אחת ומסקנה אחת בלבד. משה היה נביא אמת ודבריו היו דברי אלוקים חיים. רק הבורא הוא שידוע את נסתרות העתיד והוא שאחראי להתגשותם. מי שסוקר בלבוד ראש את מהלך חיינו בעבר, אינו יכול שלא להגיע למסקנה האחת והיחידה בדבר קיום ה'.

לפנינו נקודת האחونة, קודם שנתייחס לנבואות עצמן. כבר מראשית התהווות האומה היהודית, צבו בניה להיות מונגים בידי ההשגחה העליונה בגלוי ובמושך. העם בולו ראה בעליל כי יש ה' בישראל. אולם מרגע שהם שינו מדרך התורה, השתנתה גם ההנחה האלוקית בלביהם והפכה להיות נסתורת, בפי שמעידה התורה (דברים ל"א: י"ז), "זהה אפי בו ביום ההוא ועذבתים והסתורתי פני מהם...". בש"אותו יום" נמהר אבן הגיע, חדלה מציאותו של הקב"ה להתגלות בעולם בדרך נסית וחילה תקופה של העלם והסתור בתהיסטריה היהודית. מצב זה, נאילו ה' נטה את עמו, נתן פתח לאפשרות של חטא וספק. מאז ועד ימינו, נובחות ה' מתבטאת בשני אופנים מנוגדים: מבט חטוף בלוות השנה מגלה לנו פלא גדול: מחד, בפסח, שבועות וסוכות אנו שמחים שה' הוציאנו ממצרים, נתן לנו את התורה והגן علينا בעדרת ענני הכבוד. בחונכה אנו חוגגים את נצחוננו הגשמי על היוונים, ומדליקום חנוכה לזכר הנס הרוחני של מסורת הטמאים ביד הטהורים. בפורים אנו מרבים בשמחה על ביטול גזרת המן להשמד את כל עמנו.

בכל אותן ימים, יד ה' גלויה לעיני כל. לעומת זאת, בתשעה באב אנו מתאבלים על חורבן שני המקדשות ובשאר הזמנים בהם חלה תענית ציבור, אנו מצינינם מתחן צער ויוגן את המאורעות הקשים שהובילו לחורבן ולצרות האחרות שפקדו את עמנו. בדורנו בלבד עדין מבבה את האובדן והשכול שהיו מנת חלקנו בשואה האומה, שאל יד ה' נעלמה ולא הייתה.

bihadot, abil vayom tov meshimim be-arevoviyah. ha-yehudi hitev yodu shgorlo la-movatav u'i hebav v'sekel hanisyonot v'tahpocot ha-zman, ainim matrachim b'derek mukra, alei b'chak matbeniyah kドdoma v'mochabat shmekora beratzon ha-aleyon. אמונה זו, היא שנוסכת bi-yehudi boch le-rachf

מעל גלי השנהה ולעומוד איתן נוכח פרצוי האיבה מצד האומות הסובבות אותו. היהודי מכיר בנצחותו ובסוד הירדתו, שהרי הוא כבר מובהך מקדמת דנא (ירמיה ה': י"ח), "וגם בימים ההם, נאום ה', לא עשה אתכם בלה" ובן (ויקרא ב'ו: מ"ד), "לא מאסתים ולא גאלתים לבנותם".

בעת, הבה נבחן בעיון את הנבואות הנ"ל. בשני מקומות בתורה, לאחר שימושה מוכיח את העם, בחומש ויקרא פרק ב"ו ובדברים פרק ב"ח, הוא מגלה להם מה תהיה אחריהם. הרמב"ן בפירושו על התורה, מבאר ששתי נבואות אלה התגשו במלואן, חורבן בית המקדש הראשון בראישון בנגד חומש ויקרא וחורבן הבית השני והגלות שבאה בעקבותיו בנגד חומש דברים. פרק ל' בספר דברים עוסק בחזרה בתשובה מצד העם ובעולה העתידה.

ויקרא ב"ז

"ואתכם אדרה בגויים" – הגלות הראשונה ללבול.

"והשימוטי אبني את הארץ" – הבליה שבאה על ארץ ישראל.

"והשמדתי את במותיכם" – חורבן בית המקדש הראשון.

"ולא אריך בריח ניחוחכם" – הפסיק עבודת הקרבנות במקדש הראשון.

"از תרצה הארץ את שבתותיה" – שבעים שנות גלות בבל, בצד שבעים השנים בהם בני ישראל לא שמרו את השניות בתהלה.

"ואכלתם בשר בנייכם ובשר בנותיכם" – נבואה שהתגשמה, כפי שימושה ירמיה במקילת איבה (ב': ב'), שנכתבה בעקבות חורבן הבית הראשון.

ואם יקשה המקשן, כיצד ידע משה מראש, שללאו מעלה משמונה מאות שנה מאז בניית בני ישראל לארץ מתחת מנהיגותו של יהושע, יבואו הבבילים, יחריבו את בית המקדש הראשון ויאגלו את העם לשבעים שנה? איך הוא חזה את שאר הנבואות? כל מי שדעתו שפניה, איינו יוכל להתחש לעובדה שדברי משה נמסרו לו בנבואה מאות הקב"ה, שברא את העולם וממשיך לחיותו ולנהל את מהלכיו בבל עת ובל שעה.

דברים ב"ח

"והפיץ ה' בכל העמים" – גלות בית שני.

"בניך ובנותיך נתונים לעם אחר... ועבדת את אויבך ברעב ובצמא" – לפני הגלות.

"ישא ה' עלייך גוי מרחוק מקופה הארץ" – רמז לרומיים.

"באשר ידאה הנשר" – רמז לצבאות הרומיים שחיליו ענדו סמל של נשר.

"והוצר לך בכל שעריך עד רדת חומותיך הגבוהות והבצורות" – הארץ עתידה להיבש, להיות מושחת במצור עד נפילת חומותיה.

"הגר אשר בקרבך יעלה عليك מעלה" – רמז להורדוס.

"אשה תארש ואיש אחר ישכבהנה" – רמז לגזרת הרומיים.

"והפיץ ה' בכל העמים מקופה הארץ ועד קצה הארץ" – ה' עתיד להגליות את היהודים לארבע רוחות השמיים.

"ובגויים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לבך רגליך... ופחדת לילה ויום" – מצב היהודים בಗלוות.

"והיו חיקך תלואים לך מנגדך" – חוסר בטחון כלכלי.

"יתנן ה' ניגף לפניך אויביך..." – היהודים הם טרפ קל לכל העמים.

"בבקיר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר" – צרה רודפת צרה.

"גם כל חוליו וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת" – יסורי הגלות הרבים.

"ועבדת שם אלוהים אחרים... עז ואבן" – "עז" רמז לצלב עלייו בהרגו המוניים מבני עמו שמסרו נפשם על קידוש ה' ובלבד שלא להמיר דעתם בדת הנוצרית. ה"אבן" היא זו שנמצאת במכה ובמדינה, סמל האיסלאם.

"יבכה ה' בחרב... ורדוף עד אבדך" (ראה ויקרא כ"ו: ל"ג, ל"ח) – גזירות השמד בגין וברות.

"ונשארתם במתि מעט..." – לא מיתו של דבר, עובדת הישרדותם של היהודים בתחום ימי הביניים אינה נטפסת כלל בשבל.

"והיית... למשל ולשנינה" – היהודי הנודד יפהן סמל לנרדף ולאומל. "והיו בר לאות ולמופת" – אותן הדיהוי אותן הצלתו היהודים לענדן משך הדורות, משה מנבא בפרטם את חורבן בית המקדש השני ואת הגלות שבאה בעקבותיו, מאירועות שהתרחשו 1500 שנה אחרי פירתו. איך משה צפה הכל מראש? וاعפ"ב ולמרות הכל, עם ישראל חי וקיים.

"כִּי אַנְּיָה לֹא שְׁנִיתִי וְאַתָּם בְּנֵי יַעֲקֹב לֹא בְּלִיתֶם" (מלאכי ג': ו') – נצחות העם היהודי. "אם ימשו החוקים האלה לפני נאם ה', גם זרע ישראל ישתחוו מהיות גוי לפני כל הימים" (ירמיה ל"א: ל"ה).

חרף הרדיות, הסבל והגלות המרה, קול התורה עדין נשמע בגאון. לאורך כל הדורות פרחו ישיבות ובתי מדרשת שטיפחו תלמידי חכמים גדולים שמסרו לבאים אחריהם את דגל התורה. בכך התגשמה נבואת ישעה (נ"ט: ב'-ב"א), "לא ימושו (דברי התורה) מפיק ומפי ذרעך".

בכל שנות קיומו, היהודי הקפיד תמיד לשמור את השבת.

"בְּנֵי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, אָתָּה הִיא לְעוֹלָם", "לְעֹשֹׂת אֶת שְׁבַת לְדוּרוֹתֶם" (שם).chein אין זה פלא פלאים שכשנהוצרם והמוסלמים רצו לקבוע לעצם יום מנוחה, הם בחשו ביום ראשון וביום שישי ואילו שבת נשאה יום מנוחתם של היהודים? הרי עובדה זו נצפתה מראש שנים רבות קודם לכן.

על הכל, אין מי שיישאר אידי שnoch נוכחות הנגעות לארץ ישראל לאחר הגלות "ושממו עליה אויביכם היושבים בה" (ויקרא ב"ו: ל"ב). ארץ ישראל שייכת ליהודים גם בשעה שאין הם יושבים עליה. הפסוק, "מן חטאינו גלינו מארצנו", הוא חלק מתפילתו של היהודי. אין זה מפליא להיווכח שלפני החורבן, הארץ הייתה פוריה ומאובלת וายלו אחריו אדמה הפהה להיות בטושה ובוצית? הסופר מארק טווין בביבירו בארץ, מביע את השותוממותו – הדורי הארץ המבטחת, ארץ צבת חלב ודבש? מספר התושבים הגדל ביותר מאז הגלות השנייה עמד על שלוש מאות אלף בלבד (בזמן הטורקים) וגם אםספר זה התמעט בשל רעידות האדמה שפקדו את הארץ. ביום, לאחר שרבות היהודים שעשו לאדםם, מספרם נאמד ב מיליון: הביצות יובשו והאדמה חזרה להיות גן פורה, مثل חיבתה הארץ לשוב בניה.

עובדת מפתיעה נוספת היא הישרדותו של הכותל המערבי, שריד בית המקדש. גדול התרבות קבעו בי השבינה הקדושה לעולם אינה זהה מקומה, הינו מהבותל. ועדין סיפורנו, לא تم ולא נשלם. פרק ל' בחומש דברים מגולל את שבותם של בני ישראל לארצם ואת גולתם.

והיה כי יבואו עלייך כל הדברים האלה – הברכה והקללה אשר נתתי לפניך – והשבות אל לבך בכל הגוים אשר הדיחך ה' אלוקיך שמה. ושבת עד ה' אלוקיך ושמעת בקלו בכל אשער אנכי מצוך היום, אתה ובנייך בכל לבך ובכל נפשך. ושב ה' אלוקיך את שבותך ורחמנך ושב וככצך מכל העמים אשר הפיץך ה' אלוקיך שמה. אם יהיה נדחך בקצת השמים, משם יקברך ה' אלוקיך ומשם יקחך. והביאך ה' אלוקיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והטיבך והרבך מרבותיך. ומלה ה' אלוקיך את לבך ואת לבב ذרעך לאהבה את ה' אלוקיך בכל לבך ובכל נפשך למען חיקך.

ונתן ה' אלוקיך את כל האלות האלה על אויביך ועל שנואיך אשר רדףך. אתה תשוב

ושמעת בקול ה' ועשית את כל מצוותיו אשר אנכי מצוך היום. והותירך ה' אלוקיך בכל מעשה ידיך בפרי בהמתך ובפרי בהמתך ופרי אדמתך לטובה, כי ישוב ה' לשוש עלייך לשוב באשר שעל אבותיך. כי תשמע בקול ה' אלוקיך לשומר מצוותיו וחוקותיו הכתובה בספר התורה הזאת, כי תשוב אל ה' אלוקיך בכל לבך ובכל נפשך.

כى המצויה הדצת אשר אנכי מצוך היום, לא נפלאת היא ממקה ולא רחוכה היא. לא בשמים היא לא אמר מי יעלה לנו השמיימה ויקחה לנו וישמעינו אותה ונעשה. ולא מעבר הים היא לא אמר מי יعبر לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמעינו אותה ונעשה. כי קרוב אליך הדבר מאד בפרק ובלבך לעשותו.

ראה, נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע. אשר אנכי מצוך היום להאהבה את ה' אלוקיך, ללבת בדרכיו ולשמור מצוותיו וחוקותיו ומשפטיו וחיה ורברך ה' אלוקיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשותה. ואם יפנה לבך ולא תשמע ונדחת והשתחוות לאלים אחרים ועבדתם. הגדי לך בשם היום כי אבד תאבדון, לא תאריכון ימים על האדמה אשר אתה עוזר את הירדן לבוא שמה לרשותה. העידותי בכם היום את השמים ואת הארץ, החיים והמות נתתי לפניך, הברכה והקללה; ובחירה בחיים למען תחיה אתה וזרעך. להאהבה את ה' אלוקיך ולשמעו בקולו ולדבקה בו כי הוא חייך ואורך ימיך לשבת על האדמה אשר אשר נשבע ה' לאבותיך לאברהם, ליצחק וליעקב לחתם להם.

בתלמוד נובל למצוא נבואות מופלאות על אחריות הימים. (ראה להלן פרק י"ב).

לסיכום:

בפרק זה הוכחנו את מציאות הבודא:

1. דרך עיניהם של כל אלה שהיו עדי ראייה למעמד קבלת התורה על הר סיני.

2. ע"י הוכחה בדרך הפילוסופיה.

3. באמצעות סקירת התגשומות הנbowות עליהם ניבאו נביאי ישראל.

מהתלמוד, שמכנה את היהודים "מאמיןם, בני מאמיןם", משתמש בביטוי שהאמונה בה' היא בבחינת ירושה. אך לאmittו של דבר, שורש האמונה נובע מפנימיות נשמת היהודי. לא בכדי קורא איוב לנשמה היהודית "חلك אלוקה מעעל". פשوطות אמונהנו באה מתוך הרגש פנימי, מתוך עצם מהותנו. לעיתים נדמה כי אומה מהות נעלמת ודעת בשיל חומריות הגוף וצרביו המאיד גשמיים שאינם בעליים בקנה אחד עם טוהר ודבות הנשמה.

עם זאת, אותה נקודת יהודית נשגבת, אינה נתונה לשינוי כלל, תהינה הנסיבות אשר תהינו. ההוכחה לך, שבזמן מוחדים, כאשר היא מאירה מבפנים, הוודי חש הטוב מחובר אליה, אל עצם מהותו.